

የሰይጣን አገልጋዮች

በዚህ ምዕራፍ ውስጥ የምንከታተለው ፍጹም ለየት ስላለ የመርገሞች ምንጭ ሲሆን፤ ይኸውም ስለ ሰይጣን አገልጋዮች ይሆናል። በክርስቲያኖች ዘንድ ስለ ሰይጣን ያለው አመለካከት ሁለት ተቃራኒ አጥናፎችን የያዘ ነው። በአንድ ወገን በሰይጣን መኖር ፈጽሞ የማያምኑት ወገኖች ሲገኙ በሌላ በኩል ደግሞ ሰይጣንን ከሚገባው በላይ አጋንነው የሚያወሩለትና የሚፈሩት ይገኛሉ። መጽሐፍ ቅዱስ ስለ ሰይጣን የሚሰጠው መግለጫ ግን ሁለቱንም ወገኖች በማመዛዘን ላይ የተመሠረተ ነው።

ሰይጣን በእግዚአብሔር የተፈጠረ መልአክ ሲሆን፤ ዳሩ ግን በእመፀ ፍንቱ የተነሣ ከእግዚአብሔር መንግሥት አባልነቱ የተባረረ ነው። የግዛቱም ክልል እርሱ በሆነው መንፈሳዊ ዓለም የተወሰነ ከመሆኑም በሥሩም የእርሱ ብጤዎች አመፀኞች መላእክትና በዝቅተኛ ደረጃ የሚገኙ አጋንንት በመባል የሚታወቁ እርሱን መናፍስት ይገኛሉ።

ሰይጣን የሚለው ቃል ትርጉሙ «ተፈታኝ» ወይም «ተቃዋሚ» ማለት ነው። እርሱም ጊዜ የማይሸረውና የማይለውጠው ጠላትነት በእግዚአብሔርና የእርሱ በሆነው ሕዝብ ላይ ያካሂዳል። የእግዚአብሔርን ዓላማ ከሚዋጋባቸው መንገዶች አንዱና ተቀዳሚው መላውን የሰው ልጅ በረቀቀ ዘዴ ማታለልና በቁጥጥሩ ሥር ማዋል ነው። ስለዚህም ነው በ(ራእይ 12፥9) ላይ «ዓለሙንም ሁሉ የሚያስተው፤ ዲያብሎስና ሰይጣን የሚባለው ታላቁ ዘንዶ» በሚል መልኩ የተገለፀው።

ሰይጣን እጅግ በረቀቁና በተለያዩ የማጭበርበርያና የማታለያ ዘዴዎች ያለ ዕረፍት በመጠቀሙ ከዓለም ሕዝብ አብዛኛዎቹን እንደርሱው በእግዚአብሔር ላይ እንዲያምፁና የእርሱ ተከታዮች እንዲሆኑ አድርጓል። ስለዚህም ነው በ(ኤፌሶን 2፥2) ላይ ሰይጣን «በማይታዘዙትም ልጆች ላይ እሁን ለሚሠራው መንፈስ አለቃ» በመባል የተጠራው። ከእነኚህ «የማይታዘዙ ልጆች» ከተባሉት አብዛኛዎቹ ባልነቁበትና ባልጠረጠሩበት ሁኔታ በሰይጣን በመታለል ከእግዚአብሔር መንገድ ያፈነገጡ ሲሆኑ፤ ዳሩ ግን ሆኑ ብለው ደግሞ በሰይጣን ምጽት ሥር የወደቁ አሉ። ምድራዊ ሀብትንና ሥልጣንን ለማጋበስ ይመቻቸው ዘንድ እራሳቸውን ለሰይጣንና

የእርሱን መናፍስቱ ለማስገዛት ፈቃደኛ ናቸው። እንደዚህ ዓይነቶቹ የሰይጣን አገልጋዮች በተለያዩ ባህሎች ውስጥ ልዩ ልዩ መጠሪያ ስሞች ተሰጥተዋቸዋል። ጠንቋይ፤ አስማተኛ፤ ባለዛር፤ ባለውቃቢ፤ ሻማን፤ ተሃንጋ፤ ማካዊ፤...ወዘተ በመባል ይጠራሉ። ስለዚህ በማንኛውም የዓለም ክፍል በሚገኘው ባህል ውስጥ ለእንደዚህ ዓይነቶቹ የሰይጣን አገልጋዮች እራሱን የቻለ መጠሪያ እንዳላቸው ይገመታል።

ስለ ሰይጣን ምንነት ከማንም ይበልጥ ግልፅ አድርጎ የተናገረው እራሱ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። ኢየሱስ ሰባዎቹን ደቀ መዛሙርት በመሾም እርሱ ሊሄድበት ወዳለው ከተማና ስፍራ ሁለጥበፊቱ ልኳቸው ከተመለሱ በኋላ፤ በደስታ የገለፁለት «ጌታ ሆይ፤ አጋንንት ስንኳ በስምህ ተገዝተውልናል» በማለት ነበር። እርሱም ይህን በማጠናከር፤ «እነሆ፤ እባቡንና ጌጡን ትረግጡ ዘንድ፤ በጠላትም ኃይል ሁሉ ላይ ሥልጣን ሰጥቻችኋለሁ» በማለት ተናግሯቸዋል (ሉቃስ 10፥17-19)። እንግዲህ ኢየሱስ የሰይጣንን መኖርም ሆነ ኃይል ያለው ስለ መሆኑ አልካደም ይልቁኑም እርሱ ግልጥ ያደረገው ነገር፤ ከሰይጣን የበለጠ ሥልጣን ለደቀ መዛሙርቱ እንደ ሚሰጣቸውና፤ እርሱም ጨርሶ ሊጎዳቸው ካለመቻሉም በቁጥጥራቸው ሥር ሊያደርጉት እንደሚችሉ ነው። ስለዚህ እኛም ብንሆን ይህን ክርስቶስ የሰጠንን ሥልጣን በማጤን፤ ለትክክለኛው ዓላማ ልናውለው ይገባል። የሰይጣን አገልጋዮች የእግዚአብሔርን ሕዝብ ለመዋጋት የሚጠቀሙበት አንድ መሣሪያ መርገም ነው ይህም ግልፅ ባለ ሁኔታ በ(ዘጉልቁ 22-24) ላይ በሰፈረው በባላቅና በበለዓም ታሪክ አማካይነት ተንፀባርቋል።

ባላቅ ከዮርዳኖስ ወንዝ በስተምሥራቅ የሚገኘው የሞዓብ ምድር ንጉሥ ነበር። እስራኤላውያን ከግብፅ ወደ ተስፋይቱ ምድር ከነዓን ለመሻገር ያረፉት ደግሞ በሞዓብ መሬት ላይ ነበር። ባላቅም እስራኤላውያንን በማየቱ አገሩን ሊወርሩ የመጡ መስሎት እጅግ ፈርቶና ተደናግጦ ነበር። ሆኖም ግን በጦርነት ሊቋቋማቸው እንደማይችል በማጤን በእርግጥ የእስራኤልን ኃይል ያዳክምላት ዘንድ በለዓም የተባለውን ጠንቋይ (ምዋርተኛ) አስጠራ። በለዓም በዚህ ክልል ሁሉ የታወቀና ከፍተኛ ገንዘብን በማስከፈል የሚጠነቁል ጠንቋይ ነበር። እርግጥ በዛሬው ዘመን የሚገኙ ብዙ ክርስቲያኖች ይህንን ታሪክ እንደ ተራ ተረት ይቆጥሩት ይሆናል። በለዓምም የቀንም ያህል የእርግጥን ቃላትን ቢደረድር ቅንጣት ታህል ውጤት እንደማ ያስከትል አድርገው ይገምታሉ። ሆኖም ግን እግዚአብሔር ነገሩን ያየው በዚህ በተቃለል መልኩ አልነበረም። የበለዓም እርግጥን በእሥራኤል ላይ ጥፋት እንደሚያስከትል ታውቆት ነበር። ስለዚህም ነው በለዓም እስራኤልን

ለመርገም በሞከረ ቁጥር እግዚአብሔር ጣልቃ በመግባት መርገሙን ያከሸፈበትና ወደ በረከት የለወጠበት። ሙሴም ቢሆን ከዚህ በመነሣት እግዚአብሔር ለእስራኤል ያለውን ፍቅር በሚከተሉት ቃላት ገልጾታል። «ነገር ግን አምላክህ እግዚአብሔር በላዓምን ይሰማ ዘንድ አልወደደም፤ አምላክህም እግዚአብሔር ወድዶሃልና እርግማኑን በረከት አደረገልህ።» እንግዲህ ወደድንም ጠላንም ከዚህ የምንረዳው አንድ ሐቅ አለ። ይኸውም እግዚአብሔር በላዓም ሊያስተላልፋቸው የነበሩትን የእርግማን ቃላት ዋጋ ቢስ እንደሆኑ አድርጎ አለማየቱን ነው። በእግዚአብሔር ዘንድ እነኞ ቃላት እርባና ያላቸውና ለእስራኤልም ሕዝብ የከፋ ችግር የሚያስከትሉ ነበሩ። በመሆኑም እግዚአብሔር የበላዓምን ዕቅድ ለማክሸፍ ጣልቃ ገባ። በተመሳሳይ ሁኔታ ዛሬም ቢሆን እግዚአብሔር ልጆቹ በሰይጣን አገልጋዮች መርገም እንዲጠቁበት አይፈልግም። ይልቁኑም ሊየሱስ እንዳለው የእግዚአብሔር ወገኖች በሰይጣን አገልጋዮች ላይ ድልን ይቀዳጁ ዘንድ ከአምላካቸው ልዩ ጋይልን ይቀዳጁ።

የሰይጣን አገልጋዮች ጥቃትን ለመፈጸም እጅግ በተራቀቁና በተለያዩ ዘዴዎች ይጠቀማሉ። ስለዚህ እኛ ክርስቲያኖች የእነኝህን መሰሎችን ሰዎች አካሄድ ነቅተን ልንጠብቅ ይገባል። ለምሳሌ በ(ሕዝቅኤል 13፡17-20) ስለ እንደዚህ ዓይነቶቹ ሐሰተኛ ነቢያት ወይም ምዋርተኞች የተነገረውን እንመልከት።

«አንተም፤ የሰው ልጅ ሆይ፤ ከገዛ ልባቸው ትንቢት በሚናገሩ በሕዝብህ ሴቶች ልጆች ላይ ፊትህን አድርግ፤ ትንቢትም ተናገርባቸው።»

እንዲሁም በል፡- ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡- ነፍስን ለማጥመድ ለእጅ ድጋፍ ሁሉ መከዳ ለሚሰፉ፤ ለሰውም ሁሉ ራስ እንደየቁመቱ ሽፋን ለሚሠሩ ሴቶች ወዮላቸው፤

የሕዝቧንም ነፍስ ብታጠምዱ በውኑ ነፍሳችሁን ታድናላችሁን? ውሸታችሁን ለሚሰሙት ሕዝቤ እየዋሻችሁ ሞት የማይገባቸውን ነፍሳት ትገድሉ ዘንድ በሕይወትም መኖር የማይገባቸውን ነፍሳት በሕይወት ታኖሩ ዘንድ ስለ ጭብጥ ገብስና ስለ ቁራሽ እንጀራ በሕዝቤ ዘንድ አርክሳችሁኛል።

ስለዚህ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡- እነሆ እኔ ነፍሳትን እንደ ወፍ በምታጠምዱበት በመከዳችሁ ላይ ነኝ፤ ከከንዳችሁም ወስጂ እቀዳድዳለሁ፤ እንደ ወፍም የምታጠምዱአቸውን ነፍሳት አለቅቃለሁ።»

በዚህ ጥቅስ ውስጥ ስለተጠቀሱት ሴቶች ግልፅ ሥዕል ሊኖረን ባይችልም ዳሩ ግን ሴቶቹ ጠንቋዮች ወይም ምዋርተኞች ስለ መሆናቸው አያጠራጥርም። ከሌላ ሰው ጋር የተጣላ ማንም ሰው ለእነዚህ ሴቶች የድካማቸውን ዋጋ በመክፈል በጠላቱ ላይ እንዲያሟረቱበት ወይም በልብሱ ላይ አስማት በማድረግ ወደ ክፉ ዕድል እንዲመሩት ያደርግ ነበር። በዚህም ተግባራቸው እነዚያ ሴቶች ለብዙ ንጹሐን ሰዎች ሕይወት መጥፋት ምክንያት ሳይሆኑ አይቀርም።

እንግዲህ ይህን ክስ አንድ ሰው በዘፈቀደ ተነሥቶ የመሠረተው ወይም የመካከለኛው ዘመን ሐሳባዊያን የቀመሩት አይደለም። በአንዱ በእግዚአብሔር የተነገረ እውነተኛነት ቃል ነው። ታዲያ እንደነዚያ ሴቶች ያሉት የሰይጣን አገልጋዮች በዛሬውም ጊዜ ከመገኘታቸውም ተመሳሳይ የሆነ ተግባር በመፈጸም ላይ ናቸው።

ለምሳሌ በክርስ ምድር ተመራማሪዎች በ1979-80 የምዕራባዊ የእንግሊዝ ከተማ በሆነችው በባዝ በቁፋሮ በተገኘው መቅደስ ውስጥ፤ በሕቅኤል ጊዜ ከነበረው ሁኔታ ጋር ተመሳሳይነት ያላቸው የጥንቆላ ቁሳቁሶች ተገኝተዋል። ልክ እንደ ጥንቱ ጊዜ ሁሉ በዚያም መቅደስ ውስጥ በምዋርት ተግባር ላይ የተሠማሩት ሴቶች ሲሆኑ፤ በአብዛኛው የሚያገለግሉት ሰውን በእርግማናቸው በማጥፋት ላይ ነበር።

ይህን መሰሉ የጥንቆላ ተግባር በተለይ በእስያ፤ በአፍሪካ፤ በአሺያና በደቡብ አሜሪካ አንዳንድ ክፍሎች ዛሬም ቢሆን ጥቅም ላይ ሲውል የሚታይ ነው። ከዚህ በመቀጠል ያሰፈርኩትን ታሪክ ያሟወተኝ አንድ በዛምቢያ (አፍሪካ) ውስጥ ለብዙ ዘመናት በወንጌላዊነት ያገለገለ ወዳጆ ነበር፡-

«ያንን አጠቃላይ የክርስቲያኖች ጉባዔ በዛምቢያ ውስጥ ባካሄድንበት ወቅት፤ በየቤተ ክርስቲያናችን የተሃድሶ ዘመቻ እንድንጀምር መንፈስ ቅዱስ በግልፅ አሳውቆን ነበር። እኛም ከዚህ የመንፈስ ቅዱስ ምሪት በኋላ፤ ጎስሐ በመግባት ወደ አምላካችን ከልብ የመነጮ ጸሎት አደረስን። በመጨረሻ ላይ ግን በአንዲት የገጠር ቤተ ክርስቲያን በሽማግሌነት ያገለግል የነበረ ሰው ወደ መስበኪያው መድረክ ወጣ። ያ ሰው እንባውን መቆጣጠር ያቃተው ከመሆኑም መላው ሰውነቱ ይንቀጠቀጥ ነበር። ጥቂት ከተረጋጋም በኋላ ታሪኩን ላሟወተኝ ለዚያ ለጓደኛዬ እንደሚከተለው ተናዘዘ። «እንደዚሁ ሰው ሁሉ

በዚያች የገጠር ቤተ ክርስቲያን በሽማግሌነት ከሚያገለግል ሰው ጋር ብዙ ጊዜ ይጋጩ ነበር። ለዚህም ዋናው ምክንያት ሌላ ነገር ሳይሆን ቅንዓት ነበር። ታዲያ ይህን ሰው ማጥፋት እንደሚኖርበት በማመን በመንደሩ ውስጥ ታዋቂ ወደ ነበረ አንድ ጠንቋይ ዘንድ ሄዶ ምሥጢሩን አካፈለው። ያም ጠንቋይ የማይወዳቸው ክርስቲያኖች እርስ በእርስ ከመጣላቸውም የእርሱን እርዳታ እስከ መጠየቅ በመድረሱ በልቡ ፈነደቀ። ያንንም እርዳታ የጠየቀውን ሽማግሌ በማግሥቱ የተወሰነ ገንዘብ ይዞ እንዲመጣ ነገሮች በዚሁ ተለያዩ።

ሽማግሌው በቀጠሮው ሰዓት በተመለሰ ጊዜ ጠንቋዩን ከአንድ ዛፍ ሥር ተቀምጦ አገኘው። በዚያን ጊዜ ጠንቋዩ በእጁ መስታወት የያዘ ከመሆኑም ከእግሩ ሥር ደግሞ ለሚርት ተግባሩ የሚገለገልበት በገበቴ መሳይ ነገር የተበጠበጠ የሰራ ስርና የቅጠላ ቅጠል ቁርጥራጭ ይታይ ነበር። ከዚያም ጠንቋዩ ሰፍነግ መሳይ ነገር ወደ ገበቴው በመክተት ካራሰው በኋላ መስታወቱን ለቀለቀው። ያንን የሚያስጠነቁለውንም ሰው ወደ መስታወቱ እንዲመለከት ጋበዘው።

ሰውየው በመስታወቱ ውስጥ ያየው የዚያን የባላጋራውን ሽማግሌ መልክ ነበር። ጠንቋዩም በዚያን ወቅት የሰላ ቢላዋ በማንሳት በመስታወቱ ውስጥ የሚታየውን የሽማግሌውን አንገት አምሽኮ ጣለው።

አስጠንቋዩም ሰው በድንጋጤ በመጮህ «ምነው እንደዚህ አደረግህ? እኔ በሌላ መንገድ ጉዳልኝ አልኩህ እንጂ መቼ ግደለው አልኩኝ!» እያለ ቢለፈልፍም ጠንቋዩ ግን ጥቂትም ባለማዘን «የመሰለኝን አድርጌአለሁ!» በማለት መለሰለት። ሰውየው ወደ መንደሩ እንደደረሰ የሰማው የልቅሶና የዋይታ ድምፅ ነበር። እንደፈራውም የሞተው ያ ጠላቱ የነበረው ሽማግሌ ሲሆን የተገኘውም ደም በደም ተጨማልቆ ነበር። ታዲያ ይህ ሰው ይህንን ምሥጢሩን ሳያወጣ ለብዙ ዓመታት ቆይቶ፤ በዚያን ዕለት ግን በመንፈስ ቅዱስ በመገፋፋቱ ኃጢአቱን አፍረጥጦ ተናዘዘ። ይህ ሰው በእንደዚያ ያለው ጉባዔ ፊት ለመናዘዝ በመብቃቱ ዕድለኛ ነው እላለሁ። «ኃጢአት ባለበት ቦታ፤ በዚያ ደግሞ የእግዚአብሔር ጸጋ በእጥፍ ድርብ በዝቶ ስለሚገኝ፤ ያ ሰው በኢየሱስ ክርስቶስ ላይ

ያለውን እምነት ከቀድሞውም ይበልጥ ለማደስ ቻለ ከእግዚአብሔርም ጋር ፍቅር በመመሥረቱ ዳግመኛ ለመወለድ በቃ።»

ምናልባትም አንዳንድ ምዕራባውያንና እጅግ ሠልጥናል የሚሉ ሌሎችም ሰዎች ይህን ታሪክ በሚያነቡበት ሰዓት «አፍሪካዊ ተረት» በማለት ሊስቁና ሊሳለቁበት ይችላሉ። ሆኖም ግን በምዕራቡም ሆነ ሠለጠነ በተባለው በሌላው የዓለም ክፍል ሁሉ በዛሬው ጊዜ የአስማትና የጥንቆላ ልምድ በስፋት በማንሠራራት ለመሆኑ አሌ የማይባል ሐቅ ነው። ለምሳሌ በምዕራብ ጀርመን ውስጥ ብቻ ሥፍር ቁጥር የሌላቸው ከበርቴ ነጋዴዎች፤ ስለ ዓለም ገበያ ውጣ ውረድ ቅድመ ትንበያ የሚያካሂዱት በጥንቆላ በመታገዝ ስለ መሆኑ ተደርሶበታል። የሚያሳዝነው ደግሞ ይህን መሰሉ ልማድ እጅግ ሠልጥኗል በሚባለውና የነማርቲን ሉተር አገር በሆነው በጀርመን ውስጥ መስፋፋቱ ነው።

ሌላው አሳዛኝ ክስተት በ1980ቹ አጋማሽ ላይ ከአሜሪካ የሚገኙት «የሰይጣን አምልኮ» ተከታዮች ዋናው መሪያቸው የሰጠው ጋዜጣዊ መግለጫ ነው። ለሰውየው ቀርቦለት የነበረው ጥያቄ የሰይጣን አምላኪዎች በእርግጥም ሰው በማረድ ደመን በመሥዋዕትነት ማቅረብ አለማቅረባቸው ሆኖ እርሱም እንደሚከተለው መልሶ ነበር። «እኛ ሰውን በመሥዋዕትነት የምናቀርበው እንደሚወራበን ቀጥታ በማረድ ሳይሆን በተዘዋዋሪ መንገድ እንዲሞት በማድረግ ነው። ይኸውም በምዋርትና በጥንቆላ በመጠቀም ልናጠፋው የምንፈልገውን ሰው በረገምነው ጊዜ ወዲያውኑ ባልታሰበ አደጋ እንዲሞት በማድረግ ነው።» እንግዲህ ይህን የመሰለው ዜና የተሠራጨው ከሐሜተኞችና አሉባልተኞች መንጭቶ ሳይሆን፤ በቀጥታ በዚሁ አምልኮ መሪ አንደበት ከተሰጠው መግለጫ ነው።

እንደ ጥንቱ እንደ ሙሴ ሕግ ቢሆን ኖሮ እንዲህ ዓይነቱ አነጋገርም ሆነ ሰይጣንን በይፋ ማምለክ በሞት ባስቀጣም ነበር። ሆኖም ግን የዘመናችን ሥልጣኔ ሰውን ለመግደል ለማያፍረው የሰይጣን አምልኮ እንኳ እንዳሻው እንዲናገርና እንዲያደርግ መብት ሰጥቶታል። ለዚህ ድጋፍ የሚሰጠው ሌላው ጋዜጣዊ መግለጫ ምንጩን የሚከሰቱን ፖሊስ በማድረግ በኒውዮርክ ታየምስ ላይ በኤፕሪል 12፣ 1989 የወጣው የሚከተለው እጅግ ዘግናኝ ዜና ነው።

«ባለፈው ማክሰኞ፤ ፖሊሶች በአሜሪካና በሜክሲኮ ድንበር ላይ በስምንት እንደነገሩ ከተቆፈሩ ጉርጓዶች ውስጥ የ12 ሰዎች አስከሬን አግኝተዋል። ከሚሾቹም አንዱ የ21 ዓመት የቴክሳስ

የገበያሪነት ተማሪ ሲሆን፤ ደብዛው ከጠፋ ለወር ያህል ቆይቶ እንደ ነበረ ፖሊስ አስታውቋል። እነዚህ ሰዎች በዚያን መልኩ ታርደው ሊገደሉ ስለ ቻሉበት ምክንያት ከፖሊስ ባለሥልጣኖች የተሰጠው መግለጫ የሚያመለክተው «ለአስማታዊ ዓላማ» ማሳኪያ እንደሆነ ነው። ይኸውም ገዳዮች በአደንዛዥ ዕዕ ስውር ገበያ ላይ የተሰማሩ እንደ መሆናቸው ያንን መሰሉን የሰው መስዋዕት ቢያቀርቡ፤ ሰይጣን በፖሊሶች ከመያዝ እንደሚሰውራቸው በአንድ ጠንቋይ ስለተነገራቸው ነው። ከፖሊስ እንደ ተገኘው ተጨማሪ ማብራሪያ ግድያውን ያስተባበረው አዶልፎ ኮንስታንዝ የተባለ የኪውባ ተወላጅ ሲሆን ሁሉም ሚቶች በከተማ ውስጥ በመዘዋወር ላይ እንዳሉ ሳይታሰብ ተጠልፈው የተወሰዱ ናቸው።

ይህን ዓይነት ሰውን በመስዋዕትነት የማቅረብ አስማታዊ ልምድ በተለይም በሃይቲ፤ በኩዩባና በጃማይካ የተለመደ ስለ መሆኑ በተጨማሪ ለመረዳት ተችሏል።»

ከዚህ በተጨማሪም በተለይ ሕፃናትንና ታዳጊ ወጣቶችን ለተመሳሳይ ተግባር በመስዋዕትነት ማቅረቡ በተለያዩ የአሜሪካም ክፍሎች በመሰፋፋት ላይ ስለ መሆኑ አንዳንድ ፍንጮች እየተገኙ ነው። ለዚህ ተግባር በተቀዳሚ ዓላማ የሚሆኑት ደግሞ የኢየሱስ ክርስቶስ አማኞችና ተከታዮች ናቸው። ሰይጣንን ለሚያመልኩት ወገኖች ቀንደኛ ጠላቶቻቸው ክርስቲያኖች ለመሆናቸው የሚከተለው ገጠመኝ ይበልጥ ያብራራልናል።

አንዲት ክርስቲያን የሆነች ሴት ወይዘሮ በኒውኦርሊያንስ በሚገኝ አንድ ሆቴል ቤት በመመገብ ላይ ነበረች። በመሀሉም «የሰይጣን አምላኪዎች» የነበሩ ሰዎች ወደ እርሷ በመቅረብ ስለ (ጌታቸው) ሊመሰክሩላት ይሞክራሉ። የሚገርመው ደግሞ እነዚህ ሰዎች ልክ እንደ ክርስቲያን አገልጋዮች ሁሉ እየተዘዋወሩ መሰበክ ብቻ ሳይሆን የሚያድሉትም በራሪ ጽሑፍ (ትራክት) የማይለያቸው መሆኑ ነው። ታዲያም ለሴትየዋ በሰጡት ጽሑፍ ላይ ይህ እንቅስቃሴ በ1988 ዓ.ም ሊያከናውናቸው ካቀዳቸው ዓላማዎች መካከል ዋና ዋና የሆኑትን ስድስቱን ያቀፈ ነበር። እነርሱም፡-

1. የአስመሳዩን ክርስቶስ መገለጥ ለማጣደፍ መጸምና መጸለይ

2. የቤተ ክርስቲያን አገልጋዮች፤ መሪዎችና ወንጌላውያን ተልእኮ እንዳይላካ ዘመቻ ማካሄድ

3. የእግዚአብሔርን አገልጋዮች ማናቸውንም ሥራ ማሰናከል

4. በተቻለ መጠን ለየቤተ ክርስቲያኑ መሀል ሰፋሪ የሆኑ መጋቢዎች እንዲመረጡ ምዕመናኑን በተለያዩ ዘዴዎች ማሳመን፡- (ደካማ የሆነ መጋቢ በሰይጣን ላይ የተጠናከረ ዘመቻ እንደማያካሂድ የታወቀ ነው)

5. ክርስቲያኖች በጽምና በጸሎት እንዳይጠመዱ ማናቸውንም መሰናከል መፍጠርና ከእግዚአብሔር እንዲርቁ መገፋፋት

6. የመንፈስ ቅዱስን ስጦታዎች በተቻለ መጠን በማቃለልና በማጥላላት የአማንያኑን ልብ ማስኳድ

እዚህ ላይ አንባቢያን ልብ ሊሉት የሚገባው በዘመናችን በኢየሱስ ክርስቶስና በተከታዮቹ ላይ የቱን ያህል የተጠጠፈ ዘመቻ፤ በሰይጣንና በአምላኪዎቹ በመካሄድ ላይ እንዳለ ነው። ስለዚህ ቤተ ክርስቲያን ይህን ለመቋቋም ምን ማድረግ አለባት? የሚለው ጥያቄ ሊነሣ ይገባል። ክርስቶስ ሰይጣንን ድል ያደረገው በመስቀል ላይ ነው። እኛስ ታዲያ በቅድሚያ እንዴት ነው እራሳችንን ከሰይጣን ለመከላከል የምንችለው? በመቀጠልን የክርስቶስን ድል አድራጊነት በየዕለቱ ሕይወታችን ልንለማመደው የምንችለው እንዴት ነው? ለዚህ ጥሩ ድጋፍ የሚሰጠን በለዓም እስራኤልን ለመርገም ያደረገው መከራ ታሪክ ነው። እግዚአብሔር ጣልቃ በመግባት በእስራኤል ላይ የተቃጣውን የበለዓም መርገም አክሽፎታል። ግን እግዚአብሔር በተለይ በዚያን ጊዜ እስራኤላውያንን ለማዳንና የሰይጣንን ዕቅድ ለማክሸፍ ለምን ፈቀደ? ብለን እራሳችንን ስንጠይቅ የሚከተሉትን መልሶች እናገኛለን።

1. በዚያን የተለየ ወቅት እስራኤላውያን የእግዚአብሔርን ትእዛዛት ከማክበራቸውም፤ በሰጣቸው የተስፋ ቃል በማመን በእርሱ ምሪት ሥር ነበሩ።

2. በቀንም ሆነ በሌሊት ጉዞአቸው የሚንቀሳቀሱት ከእግዚአብሔር በተሰጣቸው የደመናና የእሳት ዐምድ ከለላ ሥር ነበር። ይህም ለአዲስ ኪዳን አማኞች በመንፈስ ቅዱስ ከመመራት ጋር አንድ ነው (ሮሜ.8÷14 ተመልከት)።

3. እግዚአብሔር ለመረጠላቸው መሪዎች የሚታዘዙና፤ የእግዚአብሔርን ትእዛዛት የሚፈጽሙ፤ ሥነ ሥርዓት ያላቸው ሕዝቦች ነበሩ።

4. የእርስ በእርስ ግንኙነታቸውና አደረጃጀታቸው በእግዚአብሔር ዕቅድ የተመራ ነበር። ይህም እጅግ ጤናማ የሆነ ማገባረዊ መዋቅራቸው ከበለፀገም አንደበት እንኳ የሚከተለውን አድናቆት አትርፏል።

«ያዕቆብ ሆይ፤ ድንኳኖችህ

እስራኤል ሆይ፤ ማደሪያዎችህ ምንኛ ያምራሉ፤ እንደ ሸለቆች፤

በወንዝ ዳር እንዳሉ አትክልቶች

እግዚአብሔር እንደ ተከለው እሬት

በውኃ ምድር እንዳሉ ዝግባዎች ተዘርግተዋል።»

(ዘኁልቁ 24፥5-6)

(በለፀገም ይህን ገለፃ የተጠቀመበት በተምሳሌታዊ መልኩ መሆኑን ማስታወስ አለብን። ስለምን በዚያን ጊዜ እስራኤላውያን የሠፈሩት በምድረ በዳ ነውና ነው።)

5. እስራኤላውያን ይህን ሁሉ ጸጋ ለመጉናጸፍ የበቁት፤ የቀድሞው ክህዲና ለእግዚአብሔር ትእዛዛት የማይገዛው ትውልድ ተደምስሶ በሕይወት የቀሩት አማኞቹ ብቻ በመሆናቸው ነው። (ዘኁልቁ 26፥63-65 ተመልከት)። ከእነዚህ ዝርዝር መግለጫዎች የምንረዳው ፍሬ ነገር፤ የዚያን ጊዜው እስራኤላዊ ማኅበረሰብ፤ ለመለኮት ምሪት የተገዛ፤ ሥነ ሥርዓት አከባሪና እርስ በርስ የሚተሳሰብ መሆኑን ነው። በሌላ አነጋገር በእስራኤላውያን መካከል (ከራስ በላይ ነፋስ!) የሚለው የስግብግብነት ባህርይ ጨርሶ ተወግዶ እንደ ነበረ ነው።

እግዚአብሔር ትናንትም ሆነ ዛሬ ለሕዝቡ ያለው አመለካከት አንድ ነው። እንደዚሁ ሁሉ ሰይጣንም በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ ያለው ጥላቻ አልቀነሰም። ስለዚህ ቤተ ክርስቲያን የምዕመናኗን ሁኔታ በጥልቅ በማጤን ከስሕተታቸው ልታርማቸውና ልታስተካክላቸው ይገባል። ይህን ማድረግ ካቃታት ደግሞ የእራሷ የሆነ ድክመት እንዳለባት በመገንዘብ እራሷን ልታፀዳና ልታጠራ ይገባል።

በተለይም እዚህ ላይ ልናጤነው የሚገባው የበለፀገም ታሪክ በዚያን መልኩ የተቋጩ አለመሆኑን ነው። በለፀገም መርገሞቹ ሁሉ በእግዚአብሔር ኃይል እንደ ከሸፉበት በተረዳ ጊዜ እስራኤላውያንን የሚያጠቃበት ሌላ ዘዴ ቀየሰ። ይኸውም እስራኤላውያን ወንዶችን በሞፃባውያን ሴቶች

እንዲማረኩና በዝሙት እንዲረክሱ ማድረግ ነው። ይህም በደረጃው እስራኤላውያንን ወደ ባዕድ አምልኮ በማምራቱ፤ ከእግዚአብሔር ጋር ለመጣላት አብቅቷቸዋል። በዚህም አድራጉታቸው የመጀመሪያውን ትእዛዝ በመተላለፋቸው በራሳቸው ላይ መርገም በማስከተል 24000 ያህል እስራኤላውያን በመቅሠፍት አልቀዋል (ዘኁልቁ 25)።

ጳውሎስ ይህን ታሪካዊ ክስተት እንደ መረጃ በመጥቀስ በ(1ኛ ቆሮንቶስ 10፥8) ላይ ለክርስቲያኖች ማስጠንቀቂያ አድርጎ አቅርቦታል። በለፀገም የተጠቀመበት የማታለያ ዘዴ በሌሎችም የአዲስ ኪዳን ክፍሎች ለሦስት ጊዜ ያህል ተጠቅሷል፡- (2ኛ ጴጥሮስ 2፥15-16)፤ (ይሁዳ 11) እና (ራእይ 2፥14)። ስለዚህ በለፀገም እስራኤላውያንን ላታለለበት የረቀቀ ዘዴ እኛም በቀላሉ እንዳንማረክና እንዳንሸነፍ በግልፅ ተነግሮናል። እስከ አሁን የተከታተልነውን ትምህርት በአጭሩ እንደሚከተለው ለማቅረብ ይቻላል። ክርስቲያኖች ለእግዚአብሔር ትእዛዛት ተገዢ እስከ ሆኑና እርስ በእርስም በፍቅርና በወንድማማችነት እስከ ተያዩ፤ በእግዚአብሔር ከለላ ሥር ናቸውና ለሰይጣን ጥቃት አይጋለጡም። ከዚህ በማረጋገጥ ግን እንዳሻቸው የሚኖሩና በመካከላቸውም አለመግባባት እስከ ነገሠ ከእግዚአብሔር ጥበቃ ውጪ የተጣሉ ይሆናሉ።

ከነፍስ የሚመነጭ ንግግር

ለክርስቲያኖች፤ ከሰይጣን አገልጋዮች የቱን ያህል አደገኛና ጉጂ መንፈሳዊ ዘመቻ እንደሚካሄድባቸው መረዳቱ ከባድ አይደለም። ሆኖም ግን እንደነርሱው ክርስቲያን ከሆኑ ሌሎች ሰዎች፤ ተመሳሳይ ጥቃትና አደጋ ይቃጣብናል የሚል ሥጋት ግን ላያድርባቸው ይችላል። ስለዚህም ነው (ያዕቆብ በመልእክቱ 3፡14-15) ላይ ለክርስቲያኖችና ስለ ክርስቲያኖች የሚከተለውን ማስጠንቀቂያ ያሠፈረው።

«ነገር ግን መራራ ቅንፃትና አድመኛነት በልባችሁ ቢኖርባችሁ፤ አትመኩ በእውነትም ላይ አትዋሹ።»

ይህ ጥበብ ከላይ የሚወርድ አይደለም፤ ነገር ግን የምድር ነው፤ የሥጋም ነው፤ የአጋንንትም ነው።»

ያዕቆብ «ጥበብ» ያለውን ነገር ለመግለፅ በሦስት ቅጽሎች ተጠቅሟል። ይኸውም የዚያን ዓይነትን ጥበብ በቅድሚያ «የምድር ነው» ካለ በኋላ በመቀጠል ደግሞ «የሥጋም ነው» ይልና በመጨረሻም «የአጋንንትም ነው» በማለት በቅደም ተከተል አስቀምጦታል። የሥጋ ነው ተብሎ የተተረጎመው ቃል በግሪኩ (ሳይክ) ማለት ሲሆን በይበልጥ የሚቀራረበው ግን (ነፍስ) ከሚለው የአማርኛ ቃል ጋር ነው። ይህም ቃል ነው ስለ ሰው ልጅ አፈጣጠር በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ ከቀረበው ሐተታ ጋር በበለጠ የሚስማማው።

ጳውሎስ በ(1ኛ ተሰሎንቄ 5፡23) ላይ የሚከተለውን ጸሎት አቅርቧል። «የሰላምም አምላክ ራሱ ሁለንተናችሁን ይቀድስ፤ መንፈሳችሁም፤ ነፍሳችሁም ሥጋችሁም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በሚገለጥበት ጊዜ ያለ ነቀፋ ፈጽመው ይጠበቁ።» በዚህ ጥቅስ ውስጥ ጳውሎስ አንድን ሰብዓዊ ፍጡር ሙሉ ሰው ሊያሰኝት የሚችሉትን ሦስት ነገሮች በግልፅ አስቀምጧል፤ ማለትም በመጀመሪያ መንፈስ፤ ሁለተኛ ነፍስና ሦስተኛ ሥጋ።

መንፈስ እግዚአብሔር የሰውን ልጅ በፈጠረው ጊዜ በአፍንጫው እስትንፋስ እፍ ያለበት የሕይወት እስትንፋስ እንደ መሆኑ ከእግዚአብሔር

ጋር በቀጥታ ሊገናኝ የሚችለውም እርሱ ብቻ ነው። አሁንም ጳውሎስ በ(1ኛ ቆሮንቶስ 6፡17) ላይ እንዲህ ይላል፤ «ከጌታ ጋር የሚተባበር ግን አንድ መንፈስ ነው።» እኛ ደግሞ ይህን በመቀየር «አንድ ነፍስ» ነው ለማለት አንችልም። መንፈስ ብቻ ነው ከጌታ ጋር ሊገናኝ የሚችለው።

እንደ መጀመሪያው የሰው ልጅ አፈጣጠር መንፈስ የሰውን ሰብዓዊ ተፈጥሮ ወደ ላይ ከእግዚአብሔር ጋር ወደታች ደግሞ ከነፍሱ ጋር የሚያገናኝ ድልድይ ነበረ። እግዚአብሔርም ከሰብዓዊው ፍጥረቱ ጋር በቀጥታ በመንፈሱ አማካይነት ከተናኘ በኋላ፤ በዚያው በኩል ደግሞ መልእክቱን ወደ ነፍሱ ያስተላልፋል። መንፈሱና ነፍሱ ደግሞ የሚገለፁት ብለካሉ አማካይነት ነው።

ባለመታዘዙ የተነሳ የሰው ልጅ በወደቀበት ጊዜ ከእግዚአብሔር ጋር የነበረው መንፈሳዊ ግንኙነት ተቋረጠ፤ በዚህም ጊዜ ነፍሱ ከመንፈሱ በመለየት በእኔነት ራሷን መምራት ፈለገች። ይህ አዲስና «ብቸኝነትን የሚፈልግ» የሰው ባህርይ በሰው ልጅ ዓመፅ ምክንያት የተፈጠረ ነገር ነው።

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ «ሥጋ» ወይም «ነፍስ» የሚለው ቃል አዘውትሮ የተጠቀሰው ከሰው ምግባረ ብልሹነት ጋር በተያያዘ ወይም ከመንፈስ ቁጥጥር ሥር ባፈነገጠ መልኩ ነው። ይህም የሚያመለክተው ለእግዚአብሔር ፈቃድና ትእዛዝ አለመግዛትን ነው። ይህን ለማብራራት አሁንም ከአዲስ ኪዳን ውስጥ ሁለት ጥቅሶችን እናቀርባለን።

ጳውሎስ በ(1ኛ ቆሮንቶስ 2፡14-15) ላይ፤ «ለፍጥረታዊ ሰው (ለነፍሳዊ ሰው) የእግዚአብሔር መንፈስ ነገር ሞኝነት ነውና አይቀበለውም። በመንፈስም የሚመረመር ስለሆነ ሊያውቀው አይችልም። መንፈሳዊ ሰው ግን ሁሉን ይመረምራል፤ ራሱ ግን በማንም አይመረመርም።» እንደ ጥቅሱ አባባል ፍጥረታዊ (ነፍሳዊ) የሚለው ቃልና መንፈሳዊ የሚለው ቃል ተቃራኒዎች ናቸው። ይኸውም «መንፈሳዊው ሰው» የእግዚአብሔርን ፈቃድ በመፈጸም የሚኖር ሲሆን፤ (ነፍሳዊው ሰው) ግን በመቃወም የሚኖር በመሆኑ ነው። ምንም እንኳ (ነፍሳዊው ሰው) የመለኮትን ምሥጢር በነፍሱ አማካይነት ለመረዳት ቢጥርም፤ ዳሩ ግን አይሳካለትም። መንፈሳዊው ሰው ግን ከእግዚአብሔር ጋር ቀጥታ ግንኙነት ስላለው ማንኛውም መንፈሳዊ ምሥጢር የተሰወረ አይሆንበትም።

ሐዋርያው ይሁዳ ደግሞ በ16-19 ላይ፤ ለሰሙ ከቤተ ክርስቲያን ጋር የተሰማሙ መስለው በሌላ በኩል ግን ክፋት የሚፈጽሙትን ሰዎች፤ «እነዚህ እንደ ምኞታቸው እየሄዱ የሚያንጉራጉሩና ስለ ዕድላቸው

የሚያጥረመርሙ... በጋጢአተኛነታቸው እንደ ገዛ ምኞታቸው እየሄዱ ዘባቸው ይሆናሉ። እነዚህ የሚለያዩ ሥጋውያንም የሆኑ መንፈስም የሌላቸው ሰዎች ናቸው» ይላቸዋል።

ከሁለቱም ጥቅሶች የምንረዳው «ነፍሳዊ» ወይም «ሥጋዊ» የሆነው ፍጥረት፤ ከእግዚአብሔር የራቀ ይሁን እንጂ፤ ዳሩ ግን ለማታለል ሲል የመንፈሳዊ ካባ ደርቦ እንደሚቀርብ ነው። በአንደበቱ መንፈሳዊ ቃላትን ለማስመሰል ያህል ቢደረድርም እንደ እውነቱ ግን በእግዚአብሔርና በሕዝቡ ላይ ያመፀ «ወንበዴ ነው» በዚህም አድራጉቱ መንፈስ ቅዱስን ከማሳዘኑም የክርስቶስንም የከበረ ሥጋ ያረክሳል።

ይህ ትንታኔ (ያዕቆብ በመልእክቱ 3፥15) ላይ ያሰፈረውን (የጥበብ) ዝቅጠት ደረጃ ያበራራልናል። ይኸውም ያን ዓይነቱን ጥበብ «የምድር ነው፤ የሥጋም ነው፤ የአጋንንትም ነው» በማለት የዘረዘረውን ነው። ለዚሁ ሁሉ ምንጩ ለእግዚአብሔር አለመታዘዝና ለሥልጣኑ አለመገዛት ወይም በአጭሩ በእርሱ ላይ ማመፅ ነው። ሰው በማመፁ ከእግዚአብሔር መንግሥት ስለሚባረር የሚኖረው ዕድል ለምድራዊ አስተሳሰቦችና ጥቅሞች ተገዝቶ መኖር ይሆናል።

በዚያን ጊዜም ነው ዐመፀኛዋ ነፍሱ ለሰይጣን ተፅእኖ የምትጋለጠው። መንፈሱ በመታወሩም «ሰይጣናዊ» የሆነው ጥበብ ሁሉ «መንፈሳዊ» ጥበብ መስሎ ይታየዋል። ከዚህም በመነሣት በክርስትና ስም የሚያስተላልፋቸው መልእክቶች ሳይቀሩ በምድራዊ፤ በሥጋዊና በአጋንንታዊ ኃይል ቁጥጥር ሥር የዋሉ ይሆናሉ። ከዚህ ዓይነት ተፅእኖ የተነሣ ክርስቲያኖች አዘውትረው የሚፈጽሟቸው ሁለት ዓይነት ስህተቶች አሉ። የመጀመሪያው እርስ በእርስ የሚለዋወጧቸው ቃላት በእውነት ላይ ሳይሆን በሐሰት ላይ የተመሠረቱ መሆናቸው ሲሆን፤ ሁለተኛው ደግሞ ወደ እግዚአብሔር የሚያቀርቡት ጸሎት ከንጹሕ መንፈስ የመነጨ ባለመሆኑ ነው። አዲስ ኪዳን በማንም ሰው ላይ የሐሜትና የዘለፋ ቃላት እንዳናሰማ ያስጠነቅቀናል (ቴቶ.3፥2)

ስለዚሁም (ያዕቆብ በ4፥11) ላይ እንደሚከተለው ያስጠነቅቀናል። «ወንድሞች ሆይ፤ እርስ በርሳችሁ አትተማመኑ» ያዕቆብ «አትማመኑ» በማለት ሊያስጠነቅቀን የፈለገው ስለ ወንድሞች ማናቸውንም ዓይነት አሉባልታ እንዳናካሂድ ወይም እንዳናሰራጭ ነው። ጌታም እራሱ በ(ማቴዎስ 12፥36) ላይ ስለ ክፋት ንግግር አስመልክቶ፤ «እኔ እላችኋለሁ፤ ሰዎች ስለሚናገሩት ስለ ከንቱ ነገር ሁሉ በፍርድ ቀን መልስ

ይሰጡበታል» በማለት ከባድ ኃጢአት መሆኑን ያስገነዝባል። እንደገናም ጳውሎስ ከእግዚአብሔር መንገድ የራቁ ሰዎች የቱን ያህል እራሳቸውን ለእርሱሳት ያጋለጡ ስለ መሆናቸው በ(ሮሜ 1፥29-30) ላይ ይገልፃልናል፤ «ዓመፃ ሁሉ፤ ግፍ፤ መመኘት፤ ክፋት ሞላባቸው፤ ቅናትን፤ ነፍስ መግደልን፤ ክርክርን፤ ተንኩልን፤ ክፉ ጠባይን ተሞሉ፤ የሚያሸከቡ፤ ሐሜተኞች፤ አምላክን የሚጠሉ፤ የሚያንገላቱ፤ ትዕቢተኞች፤ ትምክህተኞች፤ ክፋትን የሚፈላልጉ፤ ለወላጆቻቸው የማይታዘዙ፤ የማያስተውሉ፤ ውል የሚያፈርሱ፤ ፍቅር የሌላቸው፤ ምሕረት ያጡ ናቸው፤» በአጭሩ ሐሜትን የሚያካሂዱ ሰዎች ለእግዚአብሔር ቃል ባለመታዘዝ (ከድጡ ወደ ማጡ) በመግባት በጋጢአት ባህር ውስጥ እየሰጠሙ ያሉ ናቸው። አስተሳሰባቸውም «ከምድራዊው» ወደ (ሥጋዊው) ከዚያም ወደ (አጋንንታዊ) ደረጃ የሚያዘቅጠው ሳይታወቃቸው ነው።

ምንም እንኳን «ሐሜት» በእራሱ መርገም ባይሆንም ዳሩ ግን አጋንንት ክርስቲያኖችን ሊያጠቁ ከሚችሉበት የመርገም ማስተላለፊያ ዘዴአቸው አንዱ ነው። ደግሞም እርሱሳን መጽፍስት በዚህ ዘዴአቸው የሚያጠቁት ሐሜት የተካሄደበትን ግለሰብ ብቻ ስላለመሆኑ (ያዕቆብ በ3፥6) ላይ «እንደበት በብልቶቻችን መካከል ዓመፀኛ ዓለም ሆኖአል» በማለት ያስጠነቅቀናል። ይኸውም የክርስቶስ አካል የሆኑትን መላውን የክርስቶስ ቤተሰቦች ለማበግበጥ ይጠቀሙበታል ማለት ነው።

ለዚህ ማረጋገጫ የሚሆነው ከጥቂት ዓመታት በፊት በአውሮፓ ለአገልግሎት በምዘዋወርበት ጊዜ የደረሰብኝ አንድ አጋጣሚ ነው። በአንድ ታላቅ ስብሰባ ላይ ንግግር ለማድረግ በተነሣሁበት ወቅት ደርሶብኝ የማያውቅ የሆድ ቁርጠት በሽታ ጨምድዶ ያዘኝ። ከሥቃዬም የተነሣ መናገር እስኪያቅተኝ ድረስ ትንፋሼ ቁርጥ ቁርጥ ይል ጀመር። በዚህንም ጊዜ ነበር ወደ አምላኬ እንዲረዳኝ የጸለይኩት። ወዲያውኑም እንደ ራእይ የሆነ አንድ ትዕይንት በፊቱ ላይ ውልብ ብሎ አለፈ። በትዕይንቱ ውስጥ የተመለከትኩት እኔ ካለሁበት ቦታ በ6000 ኪሎ ሜትሮች ርቆ በሚገኘው አሜሪካ ውስጥ ያሉ ሁለት ጓደኞቼ በዚያ ወቅት እኔን በማማት ላይ መሆናቸውን ነው። በአጭሩ እንግዲህ ሰይጣን የእኔን ተልእኮ ለማጫናገፍ ሲል እነኝን በአንድ ወቅት ወዳጆቼ የነበሩትን ሰዎች በጠላትነት አስነሳብኝ። እነርሱ ስለ እኔ ክፉ ቤተናገሩ መጠን የሆድ ቁርጠቱም ስሜት እንደዚያው እየባሰብኝ ሄደ።

በዚያን ጊዜ ነበር ሁለት ነገሮች ማድረግ እንዳለብኝ የታወሰኝ። በቅድሚያ እነዚያ ጓደኞቼ የቱንም ያህል ቢበድሉኝ ይቅር ልላቸው ይገባ ነበርና እንደዚያ አደረግኩኝ። በሁለተኛ ደረጃ ደግሞ ኢየሱስ በ(ማቴዎስ ወንጌል 18፥18) ላይ፤ «በምድር የምትሰሩት ሁሉ በሰማይ የታሰረ ይሆናል፤ በምድርም የምትፈቱት ሁሉ በሰማይ የተፈታ ይሆናል» ሲል የገባልንን መለኮታዊ ቃል ኪዳን ተግባራዊ በማድረግ፤ በዚያ ሕመም የሚያሰቃዩኝን አጋንንት በጌታ ስም አሰርኳቸው። በመቀጠል ደግሞ እራሴን ከዚያ መርገም ፈታሁት። ደቂቃ ባልሞላ ጊዜ ውስጥ በሽታው ጥሎኝ ስለ ጠፋ፤ ለእግዚአብሔር ምስጋና ይገባውና የዚያን ቀኑን ስብከቴን በሚገባ ተወጣሁት።

ከጥቂት ቀናት በኋላም ወደ አሜሪካ በመመለሴ በቀጥታ እነኝ ጓደኞቼ ወዳሉበት በመሄድ የጥንቱ ፍቅራችን እንዲታደስ አደረግኩኝ። ላለመግባባታችን መንስዔ የሆኑትን ማናቸውንም ጉዳዮች በጥንቃቄ መርምረን ከልብ ይቅር በመባባላችን እነሆ የአሁኑ ፍቅራችን ከቀድሞውም የጠነከረ ሆኗል።

በ(ማቴዎስ 7፥1-2) ላይ ኢየሱስ የሚከተለውን ያሳስበናል።

«እንዳይፈረድባችሁ አትፍረዱ፤

በምትፈርዱት ፍርድ ይፈረድባችኋልና፤ በምትሰፍሩበትም መሰፈሪያ ይሰፈርባችኋል።»

እኛ ከርስቲያኖች በአማኝ ወንድሞቻችን ላይ ማናቸውንም ዓይነት ነቀፋ ማካሄድ የለብንም። ስለምን እስከ ነቀፍናቸው ድረስ በእነርሱ ላይ አንድ ዓይነት ፍርድ ማስተላለፋችን ስለማይቀር ነው። ፍርድን ማስተላለፉ ደግሞ የጌታችንን ቃል መቃወምና ለእርሱ ትእዛዝ አለመገዛት ይሆናል። ይህም የአመፅ እርምጃችን ከመንፈሳዊው ሕይወት በማራቅ «ለምድራዊ፤ ለሥጋዊና ለአጋንንታዊ» ተፅእኖዎች የተጋለጥን ያደርገናል።

ምናልባትም አንድ አማኝ ከሆነ ወንድማችን ጋር የማንግባባበት ነገር ቢኖር እንኳ የሐሳብ ልዩነታችንን ሰላማዊ በሆነ መንገድ መፍታት አለብን። እርግጥ ያ ወንድማችን ጥፋተኛ ሆኖ ጥፋቱን ለማመን ፈቃደኛ ካልሆነ ግን ጳውሎስ ጴጥሮስን ፊት ለፊት እንደ ተጋፈጠው እኛም ለዚያ ወንድማችን የሚሰማንን ግልጥልጥ አድርገን ልንነግረው እንችላለን። በ(ገላትያ 2፥11) ላይ ጳውሎስ ጴጥሮስን «ፊት ለፊት ተቃወምሁት» ሲል የተናገረው ለእኛም በመመሪያነት ሊያገለግልን ይችላል።

ጳውሎስ ስለ ጴጥሮስ አንዳንድ ድክመቶች በማንሣት የቅርብ ጓደኞቹ በሆኑት በበርናባስና በቲቶ ፊት አላማውም። በዚያ ምትክ ያደረገው ጴጥሮስን ፈልጎ ፊት ለፊት በመነጋገር ከስህተቱ እንዲታረም ማሳመን ነው። ዳሩ ግን ጳውሎስ ከጴጥሮስ በስተጀርባ ሐሜት አካሂዶ ቢሆን ኖሮ ፍቅራቸው እስከ መጨረሻው ድረስ ዘለቄታነት ባላገኘም ነበር። ይህ ባለመሆኑ ግን ጴጥሮስ ወደ ሕይወቱ ማብቂያ ላይ በጻፈው በ2ኛ መልእክቱ 3፥15 ላይ «...የተወደደው ወንድማችን ጳውሎስ እንደተሰጠው ጥበብ...» በማለት ምስክርነቱን ሰጥቷል። እንዲሁም ሰሎሞን አንድ ሰው ሊከተለው ስለሚገባው ፀባይ የሚከተለውን ምክሩን ለግሷል።

«የተገለጠ ዘለፋ

ከተሰወረ ፍቅር ይሻላል።»

(መጽሐፈ ምሳሌ 27፥5)

ከዚህ ሁሉ ለየት ባለ መልኩ ግን ስለ አንድ ሰው ጥፋተኝነት በአደባባይ እንድንናገር የምንገደድበት ሁኔታ ሊያጋጥመን ይችላል። ይኸውም ፍርድ ቤት በምስክርነት በመቅረብ ማናቸውንም የምናውቀውን «እውነት» እንድንናገር በመሐላ በምንገዛትበት ጊዜ ነው። ደግሞም ይህን በማድረጋችን በወንድማችን ላይ ፈረድን ማለት ሳይሆን ስለአየነው ነገር ብቻ መመስከራችን ነው። ከዚያ ውጪ ግን ፍርዱን ማስተላለፉ የእኛ ሳይሆን የሌላ ሰው ኃላፊነት ነው።

ኢየሱስ በብርቱ ያስጠነቀቀን ያለ ሥራ ድርሻችን ዳኛ በመሆን በወንድሞቻችን ላይ ፍርድ በማስተላለፍ ኃጢአት እንዳንጠመድ ነው። እንደዚሁም በሌሎች ሰዎች ላይ ሐሜትን ማካሄድ በእራሳችን ላይ ተመሳሳይ ኃጢአትን ማሰባሰብ ስለ መሆኑም አስጠንቅቆናል። እንግዲህ መጽሐፍ ቅዱስ አንደበታችንን ቆጥበን እንድንጠቀምበት ቢያስጠነቅቀንም፤ ዳሩ ግን ስንቶቻችን እንሆን ስለ ቆጥና ባጡ ሳንዘላብድበት የቀረን? በምላሳችን ሌሎችን ሳናብጠለጥልበት የዋልንበት ቀን ከቶስ ይኖር ይሆን?

አዎን በዚህ መሰሉ ኃጢአት ውስጥ ስለ መዘፈቃችን የማያጠራጥር ነው። በአንደበታችንም እራሳችንን ከማርክስ አልፈን፤ ሌሎች የክርስቶስ አካል የሆኑ ወንድሞቻችንንም እንኩንንበታለን። ስለዚህ ለዚህ ጥፋተኝነታችን ዛሬ ነገ ሳንል አሁኑኑ ንስሐ ልንገባና የእግዚአብሔርን ይቅርታ ልንጠይቅ ይገባል። ይህን እስካደረግን በክርስቲያንነታችን የሚጠበቅብንን አንዱን ግዴታ በትክክል ተወጥተናል ማለት ነው።

እርግጥ ከዚህ ጋር ጉን ለጉን ልናጤነው የሚገባው ሌላ አንገብጋቢ ጉዳይ እንደምን ሌሎች ከሚሰነዝሩብን ጉጂና ጸያፍ ቃላት እራሳችንን መጠበቅና መከላከል እንዳለብን ነው። ስለዚህ ርዕስ ወደፊት በከፍል 3 ላይ ዝርዝር ጥናት እናካሂድበታለን።

ከነፍስ የሚመነጩ ጸሎቶች

ብዙ ክርስቲያኖች ሐሜት ያካሄዱበት ሰው ከአደጋ ላይ መውደቁን በሚያዩበት ወቅት በእጅጉ ይደነግጣሉ። ታዲያ ከዚህም ይልቅ ይብስ የሚደነግጡት ደግሞ፤ ወደ እግዚአብሔር በሚያቀርቡት የተሳሳተ ጸሎት ሳቢያ በሌሎች ላይ የሚያደርሱትን የከፋ ጥፋት በሚረዱበት ወቅት ነው። እንደነዚህ ዓይነቶቹ ሰዎች ግምት ምን ጊዜም ጸሎታቸው በእግዚአብሔር ዘንድ ተቀባይነትን ከማግኘቱም ውጤቱም ሁልጊዜ መልካም እንደሚሆን ነው። ዳሩ ግን ይህ አመለካከት በመጽሐፍ ቅዱስ የተደገፈ አይደለም።

ለምሳሌ በመጽሐፈ ምሳሌ 28፥9 ላይ የሚከተለውን ማስጠንቀቂያ እናገኛለን።

«ሕግን ከመስማት ጀርድን የሚመልስ ጸሎቱ አስጸያፊ ናት።»

እግዚአብሔር በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ግልፅ ባለ ሁኔታ በእርሱ ዘንድ ተቀባይነት ሊኖረው ስለሚችል ጸሎት መመሪያ ሰጥቶናል። ከዚህ ውጪ ግን ማንም ሰው ጸሎት ለማቅረብ ቢሞክር እግዚአብሔርን ከማሳዘኑም የቱንም ያህል ቢለፈልፍ ውጤት አልባ ይሆናል። ስለዚህም ነው ሰሎሞን እንደዚህ ዓይነቱን ጸሎት እጅግ በማጥላላት «አስጸያፊ» በማለት የኩነው።

ስለዚህ ጸሎታችንን በእግዚአብሔር መመሪያ መሠረት ማድረስ አለብን እንጂ በግል ችሎታችን በመመራት እንዳሻን ልንዘላብድ አይገባም። ደግሞም እግዚአብሔር ይህን መሰሉን ድክመታችንን አስቀድሞ በማወቅ ነው የጸሎት መመሪያ ያበጀለን። በጸሎታችንም እንዲረዳንና እንዲመራን መንፈስ ቅዱስን አጋር በማድረግ ሰጥቶናል። እነሆም መለኮታዊ ሥልጣን ባለው መንፈስ ቅዱስ በመመራት በእግዚአብሔር ዘንድ ተቀባይነትን ሊያገኝ የሚችል ጸሎት ማድረስ እንችላለን። ከዚህ ከመንፈስ ቅዱስ ምሪት ውጪ የምናደርገው ማንኛውም ጸሎት እግዚአብሔርን አያስደስተውም። ከትእዛዙም ውጪ የተፈጸመ በመሆኑ ውጤት አልባ ሆኖ ይቀራል።

ጳውሎስ በ(ሮሜ 8፥26-27) ላይ ይህን አስመልክቶ ግልፅ ማብራሪያ ሰጥቶበታል።

«እንዲሁም ደግሞ መንፈስ ድካማችንን ያግዛል፤ እንዴት እንድንጸልይ እንደሚገባን አናውቅምና፤ ነገር ግን መንፈስ እራሱ በማይነገር መቃተት ይማልድልናል፤ ልብንም የሚመረምረው የመንፈስ አሳብ ምን እንደሆነ ያውቃል፤ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ ስለ ቅዱሳን ይማልዳልና»

በሥጋዊው (ነፍሳዊው) ባህርያችን ብዙ ድክመቶች አሉ። እነዚህም ድክመቶች የሚመነጩት ከአካላችን ጉድለት ወይም አለመሟላት የተነሣ ሳይሆን ካለመረዳት የተነሣ የሚደርሱ ናቸው። ይህን መሰሎችም ድክመቶች በሁለት መንገዶች ሊለዩ ይችላሉ። በቅድሚያ ስለምን መጸለይ እንደሚገባን ላናውቅ እንችላለን። በሁለተኛ ደረጃ ደግሞ የምንጸልይበትን ምክንያት የተረዳነውም ቢሆን እንኳ ዳሩ ግን እንዴት መጸለይ እንደሚገባን ላናውቅ እንችላለን። በሁለተኛ ደረጃ ደግሞ የምንጸልይበትን ምክንያት የተረዳነውም ቢሆን እንኳ ዳሩ ግን እንዴት መጸለይ እንደሚገባን ላናውቅ እንችላለን። ስለዚህም ነው ጸሎትን በተመለከተ ሙሉ በሙሉ በመንፈስ ቅዱስ ላይ መተማመን ያለብን። ለምንና እንዴት መጸለይ እንደሚገባን የሚያሳውቅንና የሚመራን መንፈስ ቅዱስ ብቻ ነው።

ጳውሎስ ቀደም ሲል ከገለፅነው በተጨማሪም በኤፌሶን መልእክቱ ላይ የቱን ያህል ለመንፈስ ቅዱስ ምሪት መገዛት እንደሚገባን የሚያሳዩ ሌሎች ሁለት ጥቅሶች አስፍሮልናል። በ(ኤፌሶን 2፥18) ላይ ወደ እግዚአብሔር የሚያቀርብን መንፈስ ቅዱስ ብቻ ስለመሆኑ እንደሚከተለው ያመለክተናል።

«በእርሱ ሥራ (በኢየሱስ) ሁላችን (አይሁድም አሕዛብም) በአንድ መንፈስ ወደ አብ መግባት አለንና።»

እንደዚህ ጥቅስ ለጸሎታችን ተቀባይነት ሁለት ነገሮችን ማሟላት እንደሚገባን ነው። ይኸውም አንደኛው የምንጸልየው በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል መሆን ሲኖርበት ሁለተኛው ደግሞ በዚያ መልኩ ለመጸለይ በመንፈስ ቅዱስ ምሪት መነሣሣት እንደሚያሻን ነው። ውሱን በሆነው ሰብዓዊ ምላሳ ችን (አንደበታችን) በመጠቀም የምናደርሰው ጸሎት ሰማየ ሰማያትን በማቋረጥ ከእግዚአብሔር ዙፋን ዘንድ የመድረስ ኃይል አይኖረውም። ይህን ማድረግ የሚችለው መለኮታዊ ኃይል ያለው መንፈስ ቅዱስ ብቻ ነው። ስለዚህ በእርሱ ኃይል እስካልታገዝን እግዚአብሔርን ለማነጋገር አንችልም።

ከዚህ በተጨማሪ ደግሞ ጳውሎስ በ(ኤፌሶን 6፥18) ላይ በተለይ ለወንድሞቻችን ለጸሎት በምንነሣበት ወቅት አሁንም የመንፈስ ቅዱስን እርዳታ መጠየቅ እንደሚኖርብን አበክሮ ያስገነዝበናል።

«በጸሎትና በልመናም ሁሉ ዘወትር በመንፈስ ጸልዩ፤ በዚህም አሳብ ስለ ቅዱሳን ሁሉ እየለመናችሁ በመጽናት ሁሉ ትጉ»። ከዚህ የምንረዳው ስለ ወንድሞቻችን በጉነት የምናቀርበው ጸሎት ፍሬያማ ውጤት ያስገኝ ዘንድ አሁንም በመንፈስ ቅዱስ በኩል መጸለይ እንዳለብን ነው።

እንግዲህ እዚህ ላይ የሚነሣው ጥያቄ፤ የመንፈስ ቅዱስን እርዳታ እንዴት ልናገኘው እንችላለን? የሚለው ይሆናል። ለዚህ ልናሟላቸው የሚገቡ ሁለት ቅድመ ሁኔታዎች አሉ፡- የመጀመሪያው ትሕትና ሲሆን ሁለተኛው ደግሞ የአስተሳሰብ (የዓላማ) ንጽሕና ነው። በቅድሚያ እራሳችንን በትሕትና ዝቅ በማድረግ የመንፈስ ቅዱስ እገዛና ምሪት እንደሚያሻን ልናሳውቅ ይገባል። በዚህም ወደ ልባችን ውስጥ ገብቶ እንዲሰፍን በመጋበዝ ማናቸውንም የረከሰና የእራስ ወዳድነት ስሜት እንዲያስወግድልን እናደርጋለን። በምትኩም ሐቀኝነትንና ሌሎችን እንደ ራሳችን የመውደድ ብቃትን እንዲያላብሰን እንፈቅድለታለን።

በመሠረቱ መንፈስ ቅዱስ ወደ እግዚአብሔር የምናደርሰው ጸሎት የተንዛዛ ወይም በውብ ቃላት የተከሸነ እንዲሆን አይገብንም። እግዚአብሔር በቃላት ጋጋታ ወይም በሐረጎች መደርደር አይደሰትም። ስለዚህም ነው በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የምናገኛቸው ጸሎቶች ሁሉ አጠርና ግልፅልፅ ያሉ የሆኑት ለምሳሌ ሙሴ በለምጽ በሽታ ለተመታቸው እህቱ ለማርያም የጸለየው «አቤቱ፤ እባክህ አድናት» (ዘኁልቁ 12+13) በማለት ብቻ ነው። እንደዚሁም ቀረጥ ቀራጭ በቤተ መቅደስ ውስጥ ያሰማው ጸሎት «አምላክ ሆይ፤ እኔን ኃጢአተኛውን ማረኝ» ሲል ነው (ሉቃስ 18+13)። እግዚአብሔር ለሁለቱም ጸሎቶች ቅፅበታዊ መልስ ሰጥቶባቸዋል። እንግዲህ እናንተም ለመጸለይ ፈልጋችሁ ዳሩ ግን እንዴት ልጀምረው የሚል ጭንቀት ቢገባችሁ እግዚአብሔርን እንዲረዳችሁ ጠይቁት። ለምሳሌ በሚከተለው መንገድ ልመናችሁን ለማቅረብ ትችላላችሁ።

«ጌታ ሆይ፤ ወደ አንተ ለመጸለይ ብፈልግም፤ ሆኖም ግን እንዴት መጸለይ እንደሚገባኝ አላውቅም። ስለዚህ በአንተ ዘንድ ተቀባይነት ያለው ጸሎት ለማቅረብ መንፈስ ቅዱስህ እንዲመራኝ እባክህ ላክልኝ።»

ከዚያ በኋላ ግን እግዚአብሔር ለልመናችሁ ምላሹን እንደሚሰጣችሁ በእምነት በማመን፤ በልባችሁ የሚሰማችሁን ጸሎት አቅርቡ። ኢየሱስም ያረጋገጠልን ትልቁ ሐቅ፤ እግዚአብሔርን ዳቦ እንዲቸረን ለምነው በምትኩ ድንጋይ እንደማይሰጠን ነው (ማቴዎስ 7+9)።

እራሳችንን አስቅድመን ለመንፈስ ቅዱስ ሳናስገዛ፤ ባስፈለገን ጊዜ ብቻ እንዲረዳንና እንዲመራን ልንጠይቀው አይገባም። ይህን የምናደርግ ከሆነ ጸሎት ለማድረስ የተነሣነው እግዚአብሔር የግል ጥቅማችንና ፍላጎታችንን እንዲያሟላልን በራስ ወዳድነት መንፈስ ብቻ በመገፋፋት ነው ማለት ነው። እንዲህ ዓይነቱ እርካሽ ጸሎት በመንፈስ ቅዱስ ዘንድ ተቀባይነት ስለማይኖረው፤ ወደ እግዚአብሔር አብ አይደርስልንም።

ከእራስ ወዳድነት እስካልተላቀቅንና ትሕትናንና ንጽሕናን እስካልተላበሰን ጸሎታችንም እጅግ እያዘቀጠ በመሄድ ከ«ምድራዊ» ወደ «ሥጋዊ (ነፍሳዊ)» ብሎም ወደ «አጋንንታዊ» ደረጃ ያሽቆለቆላል። ነፍሳዊ ጸሎት ደግሞ በተቀዳሚው ምዕራፍ ካየነው ከነፍሳዊ ንግግር የተለየ ውጤት ሊያስከትል አይችልም። በአጭሩ ማናቸውም ይህን ዓይነቱ ጸሎት ውጤት አልባ ይሆናል ወይም አሉታዊ መዘዝ ያስከትላል ማለት ነው። በመሆኑም በዚህ መልኩ የምንጸልይላቸው ሰዎች ከተጨነቁበት ችግር ወይም ከተሟናቸው ቀንበር በመላቀቅ ምቅክ ይብስ እየከበደ ይሄድባቸዋል።

ስለዚህ በተለይም ለክርስቲያን ወንድሞቻችን በምንጸልይበት ወቅት ከሁለት ነፍሳዊ አመለካከቶች የፀዳን መሆን አለብን። ይኸውም በቅድሚያ በጸሎታችን ሌሎችን ለመከሰስ ወይም ለመውቀስ መሞከር የሌለብን ሲሆን፤ በሁለተኛም ደረጃ በጸሎታችን አማካይነት ሰዎችን በቁጥጥራችን ሥር ለማድረግ መግር የለብንም።

ሌሎችን ከሣሽና ወቃሽ ሆነን በምንቀርብበት ወቅት፤ የክርስቶስን ሳይሆን የሰይጣንን ፈለግ እየተከተልን ነን ማለት ነው። ሰይጣን ማለት — «ከሣሽ፤ ወቃሽ» ወይም «አታላይ» ማለት ስለ መሆኑ ቀደም ሲል ተመልክተናል። በ(ራእይ 12+10) ላይ በግልፅ እንደ ሰፈረው ሰይጣን የሰው ልጆችን በእግዚአብሔር መንበር ፊት ሌት ተቀን እንደ ከሠሠ ያለ ጠላት ነው። ይህንንም ምግባሩን ለብዙ ሺህ ዘመናት የተለማመደው በመሆኑ በእጅጉ የተራቀቀበትና የሠለጠነበት ነው። በመሆኑም በተለይ የክርስቲያኖችን እርዳታ አይጠይቅም፤ በበኩሉ ካካሄድኩት መጽሐፍ ቅዱሳዊ ጥናት አንድ የደረሰኩበት መደምደሚያ፤ ጳውሎስ ለግለሰቦችም ሆነ ለማኅበረ ምዕመናን ባደረጋቸው ጸሎቶች ሁሉ በቅድሚያ እግዚአብሔርን በማመስገን መጀመሩን ነው። ለዚህም ዓይነተኛ ምሳሌ የሚሆን የመጀመሪያው የቆሮንቶስ መልእክቱ መግቢያ ነው። ጳውሎስ ከዚያ መግቢያው ቀጠል በማድረግ ግን ስለ ማኅበረ ምዕመናኑ የተለያዩ ኃጢአቶች ዘርዘሮ ነበር፡- ለምሳሌ እርስ በእርስ ስለ መጋጨታቸው፤ ስለ

ዘማዊነታቸው፤ ስለ ራስ ወዳድነታቸው፤ ስለ ሰካራምነታቸውና፤ የጌታን ራት እንኳ ለማክበር የተሳናቸው ስለ መሆኑ ወቅሷቸዋል። ይሁን እንጂ የዚያን መሰሉ መልእክቱ መግቢያ የሚከተሉትን ውብ የምሥጋና ቃላት ያቀፈ ነበር።

«በክርስቶስ ኢየሱስ ስላመናችሁ በተሰጣችሁ በእግዚአብሔር ጸጋ ምክንያት ሁልጊዜ ስለ እናንተ አምላክን አመሰግናለሁ፤ ለክርስቶስ መመስከሪ በእናንተ ዘንድ እንደ ጸና፤ በነገር ሁሉ በቃልም ሁሉ በእውቀትም ሁሉ በእርሱ ባለጠጉች እንድትሆኑ ተደርጋችኋልና። እርሱም ደግሞ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ቀን ያለ ነቀፋ እንድትሆኑ እስከ ፍጻሜ ድረስ ያጸናችኋል።»

(1ኛ ቆሮንቶስ 1፥4-6፤ 8)

አንድን ጸሎት በምሥጋና መጀመሩ በአእምሮአችንም ላይ ቢሆን ጤናማነትና መረጋጋት እንደሚያስከትል የተረጋገጠ ነው። የሚጸልየውን ሰው አዎንታዊ በሆነ መንገድ ያነቃቃል። በዚህ ሁኔታ ተነሣሥተን የምናደርሰው ጸሎት የቱንም ያህል የሚጸልይላቸው ሰዎች ኃጢአተኞች ቢሆኑም ጤናማ ውጤት ስለ ማስገኘቱ አያጠራጥርም። እኔም ብሆን ለማናቸውም ወንድሞችም ሆነ እህቶች ለመጸልይ በምነሣበት ጊዜ የማስቀድመው የእግዚአብሔርን ምሥጋና ነው። ይህን ማድረግ እስካልቻልኩ አለመጸልየን እመርጠዋልሁ።

ባለፈው ክፍለ ዘመን በሕንድ ያገለግል የነበረ አንድ ወንጌላዊ በዚህ ዓይነት የጸሎት አቀራረብ ዘዴ በመጠቀም ብዙ ፍሬያማ ውጤቶች በማስገኘቱ «ጸሎተኛው ሃይድ» በመባል እስከ መታወቅ ድርሰ ነበር። ለምሳሌ በአንድ አጋጣሚ እንደርሱው ወንጌላዊ ለሆነ አንድ ሕንዳዊ ለመጸልይ በተነሣበት ወቅት፤ የዚያን ወንጌላዊ ተልእኮ አለመሳካት በማሰላስል «ጌታ ሆይ፤ ይህ ሰው ለተሰማራበት ተግባር የሚመጥን አይደለም። ለአንተም በግልፅ እንደሚታይህ...» ብሎ ድክመቶቹን ለመዘርዘር ሊጀምር ሲል መንፈስ ቅዱስ ጣልቃ በመግባት ንግግሩን እንዲያቆም አደረገው።

ወንጌላዊው ሃይድ በዚያን ጊዜ የተረዳው ነገር ቢኖር እንደርሱው ስላለ ወንድም ወንጌላዊ ድክመት በጸሎቱ ላይ በማንሣት መውቀስ እንደማይገባው ነው። ስለዚህ በሰውየው ድክመት ላይ ከማተኩር ይልቅ አቀራረቡን ወዲያው በመለወጥ፤ ያንን ሰው ወንጌላዊ አድርጎ በመምረጡ እግዚአብሔርን አመሰግን። በመቀጠልም ስለ ሰውየው ያጤናቸውን አንዳንድ ጠንካራ

ጉኖች ብቻ ተናገረ። የሚገርመው ያ ሕንዳዊ በጥቂት ወራት ውስጥ ፍጹም በመቀየር፤ እጅግ ዝነኛ ሰባኪ ለመሆን ከመብቃቱም በሺህ ለሚቆጠሩ ነፍሳት መዳን ምክንያት ለመሆን መቻሉ ነው።

ይህ እንግዲህ የሚያመለክተን ስለ ሌሎች በምንጸልይበት ወቅት አቀራረባችን አዎንታዊና በምስጋና ላይ ያተኩረ መሆን እንደሚገባው ነው። ምናልባትም ወንጌላዊው ሃይድ ለመንፈስ ቅዱስ ጣልቃ መግባት ደንታ ሳይሰጥ ያንን ሕንዳዊ በመኩነት ንፍቀበት ቢሆን ኖሮ፤ ጸሎቱ የዚያን ዓይነትን ፍሬያማ ውጤት በማስገኘት ምትክ በተቃራኒው ለውድቀት የሚገፋፋ እርግግን በሆነም ነበር።

ከዚህ የምንረዳው ነገር ጸሎት ምንጊዜም ውጤት ማስከተሉንና ዳርግን ውጤቱ እንደ ጸሎቱ ዓይነት አዎንታዊ ወይም አሉታዊ በመሆን ልዩነት የሚኖረው መሆኑን ነው። ለዚህም ወሳኝ የጸሎታችን መንፈሳዊ ወይም ነፍሳዊ መሆን ነው።

እውነተኛ የምልጃ ጸሎት (ሮሜ 8፥33-34) ላይ የተገለጸውን የኢየሱስን ፈለግ የተከተለ መሆን አለበት።

«እግዚአብሔር የመረጣቸውን ማን ይከሳቸዋል? የሚያጸድቅ እግዚአብሔር ነው፤

የሚከግንን ማን ነው? የሞተው፤ ይልቁኑም ከሙታን የተነሣው፤ በእግዚአብሔር ቀኝ ያለው፤ ደግሞ ስለ እኛ የሚማል ደው ክርስቶስ ኢየሱስ ነው።»

ስለ እምነታችን ጥልቀት እርስ በእርስ በመጠናናት ከምንሰጠው ምስክርነት ይልቅ ኢየሱስ በበለጠ ያውቀዋል። ስህተታችንም ለእርሱ ወለል ብሎ ይታየዋል። ሆኖም ግን ስለ እኛ ጥፋት ሳይሆን ስለ ደኅንነታችን ምልጃ ያቀርባል። ኃጢአተኝነታችንን በመደምሰስ ጽድቃችንን ብቻ ጉልቶ እንዲታይ ያደርገዋል።

እንግዲህ የእኛም ምልጃ ቢሆን ይህን የኢየሱስን ፈለግ የተከተለ መሆን አለበት። ስለዚህ እግዚአብሔር የእርሱ ወገኖች ሊያደርጋቸው በሚፈልገው ሰዎች ላይ ከስ ልንመሠርትባቸውም ሆነ ፍርድ ልናስተላልፍባቸው አንችልም። ይህን ለማድረግ መሞከር ግን የእራሳችንን ማንነት አለማወቅ ወይም ደካማ ፍጥረታችንን በመዘንጋት አጉል መንጠራራት ይሆናል።

ያለ ምንም ማወላወል መጽሐፍ ቅዱስ ግልፅ የሚያደርግልን በጸሎታችን ላይ ሌሎችን መከሰስና መውቀስ እንደሌለብን ነው ይህን አባባል

በቀላሉ መንገዝቡ የማይከብደን ቢሆንም ሰዎችን በጸሎታችን አማካይነት በቁጥጥራችን ሥር ለማድረግ የምንጠቀምበትን ሁለተኛውን ዘዴ በትክክል መረዳቱ ግን ሊከብደን ይችላል።

ከአዳም ከወረሰው ደካማ ባህርያት አንዱ ሌሎችን የእኛ ተገዥ በማድረግ ፈቃዳችንን እንዲፈፅሙ የማዘዝ ፍላጎት ነው። በምዕራፍ 6 ውስጥ ለማሳየት የሞከርነውም፤ ሰው ከሌሎች የበላይ ሆኖ ለመገኘት በአስማትና ጥንቆላ እስከ መጠቀም መድረሱን ነው።

ሌላው ቀርቶ ሚስት በባሏ ላይ፤ ባል በሚስቱ ላይ ፍጹም ቁጥጥር ይኖረው ዘንድ በመስተፋቅር ድግምት እስከ መጠቀም ይደርሳሉ አንድ መሪ በሕዝቡ ላይ ተደማጭነትን ለማግኘት በግርማ ሞገሥ አስማት ይጠቀማል። መጋቢውም ምዕመናኑን ለመቆጣጠር በማስፈራራትና በውግዘት ቃላት ይገለጻል። የንግድ ማስታወቂያ ተናጋሪዎች ደግሞ ስለ ምርታቸው ጥራት እጅግ አጋንነው በማውራት ሌላ ዓይነት ምትሐት በሕዝቡ ላይ ይጠቀማሉ።

ሆኖም ግን እግዚአብሔር እኛን ሲፈጥረን በፈቃዳችን የእርሱ ተገዢዎች ከምንሆን በስተቀር በግዴታ ወይም በማስፈራራት ወይም በማታለል እንድናመልከው አይደለም። ስለዚህ እኛ ወደዚህ ወደ ረከሰ ተግባር ከተሸጋገርን ከእግዚአብሔር መንገድ በግልጽ አፈንግጠናል ማለት ነው። የምንጠቀምበትም ጥበብ ሰማያዊ ሳይሆን ምድራዊና የረከሰ ነው።

ጸሎታችንንም ያለመንፈስ ቅዱስ ምሪት እስካደረስን ድረስ፤ የሚቆጣጠረን መንፈሳዊው ሳይሆን ነፍሳዊው ባህርያችን ይሆናል። በዚህ መልኩም ልናደርሳቸው የምንችል ሁለት የተሳሳቱ የጸሎት ዓይነቶች አሉ።

1. በክስና ወቅሣ ላይ የተመሠረቱ ጸሎቶች፡-

ምዕመናኗ «የተከፋፈሉባት» ቤተ ክርስቲያን በመንፈሳዊ ሳይሆን በነፍሳዊ ጥበብ ቁጥጥር ሥር ያለች ናት። ለምሳሌ ወንድም ጄምስና ወንድ ዊሊያምስ በተባሉ የቤተ ክርስቲያን አገልጋዮች መካከል የሚከተለው አለመግባባት ተፈጠረ እንበል፡-

ወንድም ጄምስ ሚስቱ ከሌላ ወንድ ጋር እንደምትባልግ በመጠርጠሩ ሚስቱን ይፈታታል። ሆኖም ግን ሌላው የቤተ ክርስቲያን አገልጋይ የሆነው ወንድም ዊሊያምስ ሚስቱን ለመባለን እጅ ከፍንጅ እስካልተያዘች ድረስ ጋብቻው ሊፈርስ አይገባም በማለት ተቃውሞ ያሰማል። በዚህም በሁለቱ ወንድሞች ክርክር ሳቢያ ማጎበረ ምዕመናኑም በመከፋፈል ድጋፉን ይገልጻል። ይህ በእንዲህ እንዳለ ይብስ ብሎ ከአንድ ዓመት በኋላ ወንድም

ጄምስ ሌላ ሚስት በማግባቱ አድራጊው መጽሐፍ ቅዱሳዊ አይደለም በማለት የወንድም ዊሊያምስ ደጋፊዎች ከቀድሞውም የከረረ ተቃውሞ ያሰማሉ። በዚህም ሳይቆጠቡ ጥፋተኛ ባሉት በወንድም ጄምስ ላይ እግዚአብሔር «ፍርዱን» እንዲሰጥ የተለየ የጸሎት ዘመቻ ይጀምራሉ። የሚገርመው ደግሞ አዲሷ የወንድም ጄምስ ሚስት በሁለቱ ተከታታይ ዓመታት ፅንሰ ብትይዝም ሁለቱንም ጊዜ ውርጃ ይደርስባታል። ለዚህም የማጎፀን ሐኪሙ አንዳችም በቂ ምክንያት ሊሰጥበት ባለመቻሉ፤ ተቃዋሚው ወገን በዚህ አጋጣሚ በመጠቀም የፅንሰ ማስወረዱ ለጸሎታቸው ምላሽ ከእግዚአብሔር የተላከ ቅጣት ነው በማለት በሰፊው ያስወራሉ።

እኔም ብሆን ከዚህ አባባል እስከ ተወሰነ ደረጃ ድረስ እስማማበታለሁ። ይኸውም ለፅንሰ ማስወረዱ ምክንያት የሰዎቹ ጸሎት መሆኑን በተመለከተ ብቻ ነው። ሆኖም ዋናው ጥያቄ ለጸሎቱ ምላሽ የሰጠው የትኛው ኃይል ነው? ከሚለው ላይ ነው። መንፈስ ቅዱስ እንደሆነ ለአንድ ጊዜና ለመጨረሻ ጊዜ በወንድሞቻችሁ ላይ አትፍረዱ ሲል እራሱ ማስጠንቀቂያ የሰጠን ስለሆነ እንደዚህ ዓይነቱን ጸሎት ይደግፋል ለማለት አንችልም። ስለዚህ ሌላው የሚኖረን አማራጭ መልስ አንድ ብቻ ነው። ይኸውም ያዕቆብ በመልእክቱ 3፡15 ላይ «ምድራዊ፤ ሥጋዊ (ነፍሳዊ) እና አጋንንታዊ» ሲል የገለፀው ኃይል ብቻ ይሆናል።

2. ሌሎችን ለመግዛትና ለመቆጣጠር የሚደረጉ ጸሎቶች፡-

መጋቢ ስትሮንግ በዙርያቸው የሚገኙትን ሰዎች ሁሉ በቁጥጥራቸው ሥር የማድረግ ፍላጎት ተፀናውቷቸዋል። በቤታቸውም ውስጥ ፈላጭ ቆራጭ አስተዳዳሪ ናቸው። ታዲያ እኝህ ሰው ሚስታቸው በመሞቷ፤ ቤቱን የምታስተዳድርላቸው ሚሪ የተባለች ልጃቸው ነበረች።

ይህኛ ልጃገረድ በአንድ ግብሣ ላይ ቦብ ከሚባል ወጣት ጋር የመተዋወቅ ዕድል ያጋጥማታል። ከዚያም ቀስ በቀስ ከልጅየው ጋር ይፋቀራሉ። ሆኖም ግን መጋቢ ስትሮንግ ቦብን ከመጀመሪያው አንሥቶ አልወደዱትም ነበር። ይኸውም በአንድ በኩል የሌላ ቤተ ክርስቲያን አባል በመሆኑ ሲሆን፤ ዋናው ምክንያት ግን ልጃቸውን ሚረን በማግባት ነጥቆ እንዳይወሰድባቸው በመሥጋት ነበር። ዳሩ ግን የፈሩት ደረሰና ሁለቱ ወጣቶች ተጫፎ። በዚህን ጊዜ መጋቢ ስትሮንግ ጋብቻው ተፈፃሚነት እንዳያገኝ ወደ እግዚአብሔር አጥብቀው ጸለዩ። ልጃቸውንም «አምፃብኛለች» ሲሉ በጸሎታቸው አሳጧት። የሚያሳዝነው የቦብና የሚሪ ፍቅር ብዙም ሳይቆይ እየቀዘቀዘ በመሄዱ ቃል የተገባቡበትን ቀለበት እስከ መመላለስ

ደረሱ። ሚሪም ለዚህ የሰጠችው ምክንያት «ጋብቻውን እንድንፈፅም እግዚአብሔር አልፈቀደልንም» የሚል ነበር።

ሆኖም ብዙም ሳይቆይ ሚሪ አንድ አዲስ እጮች ታገኛለች። ይህ ጉልማሳ ደግሞ የእጮቿን ጊዜውን ሳያራዝም ሚሪን በወዲህ ወዲያ ብሎ ተሎ ያገባታል። ከዚያም በኋላ ሚሪ አንድ ያልጠበቀችው ነገር ይከሰታል። ይኸውም ይሄ አዲሱ ባሏ ጨርሶም ሃይማኖት የለሽ ሰው መሆኑን ነው። ግን ምን ታድርግ? ትዳሯን እንዳታፈርስ የሰውን አፍ መፍራት ብቻ ሳይሆን ፅንሰም ይላለች። ስለዚህ ከዚያ ሰው ጋር ሳትወድ በግድ መቆየት ነበረባት። ውላም ባደረች መጠን በእርሱ ተፅእኖ ሥር እየወደቀች በመሄዷ ከቀድሞው ጠንካራ ክርስቲያንነቷ ታፈገፍግ ጀመር። በመጨረሻም ላይ እንደ ባሏ ከሃዲ ሆና አረፈችው!

እስቲ እንግዲህ እኛስ ለመጋቢ ስትሮንግ ጸሎት የሚኖረን አመልካክት እንዴት ያለ ይሆን? ያለ ጥርጥር መጋቢው ጸሎታቸው ሰምሮላቸዋል። ሆኖም ግን ያ የእርሳቸው ጸሎት የመነጨው ልጃቸውን ሳይቀር ማንኛውንም ሰው በቁጥጥራቸው ሥር ለማዋል ካላቸው ጽኑ ፍላጎት የተነሳ ነው። ልጃቸውንም «አምላክሽ» በማለት ባደረገባቸው ቁጭት ሳቢያ በተዘዋዋሪ መንገድ ስለ ረገጧት ለተበላሽ ሕይወት ዳርገዋታል። ሃይማኖቷን ከመካድ የባሰ ሌላ ውድቀት ሊደርስባት አይችልም። ታዲያ ለእንደዚህ ዓይነት አሉታዊና ጨለማ ሕይወት የሚዳርገውን ጸሎት በመንፈስ ቅዱስ ምሪት የተከናወነ ነው ለማለት እንችላለን? እነዚህ ሁለት ምሳሌዎች ግልፅ የሚያደርጉልን በአሁኑ ጊዜ በየቤት ክርስቲያኖች የሚከሰተውን ችግር ባህርይ ነው። የሚያስተላልፉልንም ትምህርት እጅግ ጠቃሚና ወሳኝ ነው። ይኸውም «ነፍሳዊ» ጸሎት የቱን ያህል ውጤታማና አደገኛ ሊሆን እንደሚችል ለመረዳት ከመቻላችንም፣ በበረከት ምትክ መርገምን ስለማስከተሉም ግንዛቤ አስጨብጠናል።

ስለዚህ ባለፈው ምዕራፍ እንደተነጋገርንበት እንደ ነፍሳዊ ንግግር ሁሉ ነፍሳዊ ጸሎትም ሊወገዝና ሊወገድ ይገባል። እኛም የዚህ ዓይነትን ስህተት እስከ ፈፀምን ንስሐ ልንገባና እግዚአብሔርን ይቅር እንዲለን ልንማፀን ይገባል በተመሳሳይ ሁኔታም በዚህ መሰሉ ጸሎታችን ሳቢያ ጉዳት የደረሰባቸው ሰዎች ቢኖሩ እነርሱንም ይቅርታ የመጠየቅ ግዴታ አለብን።

በመጨረሻም፣ ምን ጊዜም ወደፊት በምናደርሰው ጸሎት አማካይነት ሰዎችን ከመውቀስና ከመክሰስ፣ እንደዚሁም ያለ አግባብ በቁጥጥራችን ሥር እንዲውሉ ልመና ከማቅረብ መታቀብ አለብን።

የክፍል ሁለት ማጠቃለያ

ባለፉት አሥር ምዕራፎች አማካይነት፣ ስለ መርገሞች ዓይነትና ብዛት እንደዚሁም ስለ መንስኤያቸው መጽሐፍ ቅዱስ ምን እንደሚል ተመልክተናል። ይሁን እንጂ በዚህ መደምደሚያ ምዕራፍ ላይ ስለ መርገሞች መንስኤ አጠር ያለ ክለሳ ማካሄዱን በበኩሌ አምኜበታለሁ።

- ሐሰተኛ አማልክትን ማምለክና ለእነርሱም መስገድ
- በጥንቆላና በአስማት ተግባራት ላይ መሳተፍ
- ወላጆችን አለማከበር
- በሌሎች ላይ ግፍና ጭቆና መፈጸም (በተለይ በደካሞች ላይ)
- ከጋብቻ ውጪ የሚፈጸም የግብረ-ሥጋ ግንኙነትና፣ ግብረ-ሰዶም፣
- ፀረ-አይሁዳዊነት
- ሕግ አክራሪነት፣ አመንዝራነት፣ መናፍቅነት
- ለእግዚአብሔር ቃል የተገባውን የአሥራትና የስዕለት ንገዘብ ማስቀረት
- በሥልጣን በመንተራስ አላግባብ የሆነ ተፅእኖ ማሳደር
- በገዛ እጅ መርገምን በራስ ላይ ማሰባሰብ
- ከማያምኑ ወገኖች ጋር ጎብረት ወይም ግንባር ለመፍጠር ቃል መግባት ወይም መሐላ መፈጸም
- ከሰይጣን አገልጋዮች መርገሞች ሊወጡ ስለመቻላቸው
- ሌሎችን ለማጥቃት (ነፍሳዊ) ንግግር ማካሄድ
- ሌሎችን ለመውቀስና ለመክሰስ ወይም ለመቆጣጠር በ(ነፍሳዊ) ጸሎት አማካይነት መጠቀም

ከመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተዘረዘሩት የመርገም ዓይነቶችና ምክንያቶቻቸው ከላይ የተጠቀሱት ብቻ አይደሉም። ለምሳሌ በዘጸግም 27 እና 28 ላይ ብዙ መርገሞች የተጠቀሱ ቢሆንም እኔ ግን እነርሱን ደግሞ ማቅረቡ ድግምግሞሽ እንዳይሆን በመፍራት አልፈላቸዋለሁ።

ሆኖም ግን ከዚህ በመቀጠል እጅግ አስፈላጊ እንደሆኑ ያመንኩባቸውን መርገሞችና ምክንያታቸውን በማጠናከሪያነት አቅርቤአቸዋለሁ። በዚህ አጋጣሚ አንድ ልንገነዘበው የሚያስፈልገው ሐቅ የእግዚአብሔር መርገም

በአመዛኙ በአታላይና አስመሳይ ነቢያት፤ ካህናት፤ ቀላውስትና መምህራን ላይ የተቃጣ መሆኑን ነው።

- የሚርዘን ሕዝብ፤ በባራቅ መሪነት ሥር የተሰለፈውን የእግዚአብሔር ሠራዊት ለማግዝ ፈቃደኛ ባለመሆናቸው ተረግመዋል (መጽሐፈ መሳፍንት 5+23)
- የጌዲዮንን ልጆች በገደሉት ሰዎች ላይ የኢዮአታም እርግማን እንዲደርስባቸው ተደርጓል (መጽሐፈ መሳፍንት 9+57)
- ኤልሳቤል በአስማትና ጥንቅላ በማመድና እግዚአብሔርን በመዳፈሯ ተረግማለች (2ኛ መጽሐፈ ነገሥት 9+34 እና 9+22ትን አነፃፅር)።
- የእግዚአብሔርን ትእዛዛት የሚቃወሙት ተረግመዋል (መዝሙር (119)+21)።
- ነዋሪዎቹ የእግዚአብሔርን ትእዛዛት ባለመፈጸማቸውና ቃል ኪዳኑንም ባለማከበራቸው ምድር ስለ መረገሟ (ኢሳይያስ 24+6)።
- የዲዶም ሕዝብ በእስራኤላውያን ላይ ያለ ማቋረጥ ጥላቻ በማሳየታቸውና ከሀደት በማካሄዳቸው እንደተረገሙ (ኢሳይያስ 34+5)።
- ሕዝቡ ለእግዚአብሔር አልታዘዘ ቢልም ዳሩ ግን እግዚአብሔር ይቅር እንዳለው በማስመሰል ያሳሳቁት ሐሰተኛ ነቢያት መረገማቸው (ኤርምያስ 29+18)
- ሐሰተኛ ነቢያት በአመንዝራነታቸው የተነሣ ተረግመዋል (ኤርምያስ 29+22)።
- የእግዚአብሔርን ማስጠንቀቂያ በመተላለፍ ወደ ግብፅ የወረዱት እስራኤላውያን ተረግመዋል (ኤርምያስ 42+18 እና ኤርምያስ 44+8;12 አነፃፅር)።
- እግዚአብሔር በጠላቶቹ ላይ የሚያስተላልፈውን ፍርድ ተፈጻሚ ከማድረግ ወደ ኋላ በሚያፈገፍግ ማንም ሰው ላይ የሚደርስ መርገም (ኤርምያስ 48+10)።
- የእግዚአብሔርን መመሪያ የማያከብሩት ካህናት ተረግመዋል (ሚልኪያስ 2+2)
- ኢየሱስ ወንድሞቹ እያለ በሚጠራቸው ላይ ግፍና በደል የሚፈጽሙ (ፍየሎች) መንግሥታት ተረግመዋል (ማቴዎስ 25+41)
- የእግዚአብሔር ቃል ተደጋግሞ ቢሰበክላቸውም ዳሩ ግን አምነው የማይቀበሉትና የሚጠበቅባቸውን ፍሬ የማያስገኙት ተረግማዋል (ዕብራውያን 6+8)
- ምንዝር የሞላባቸው፤ ነፍሳትን የሚያታልሉና መመኘትን የለመደ ልብ ያላቸው ሐሰተኛ መምህራን ተረግመዋል (2ኛ ዲዋርስ 2+14)።

ክፍል ሦስት

ከመርገም ወደ በረከት

መግቢያ

እስከ አሁን ከተከታተልነው ትምህርት መርገም በአንተም ሕይወት ላይ ቢሆን የቱን ያህል አሉታዊ ሚና እንደ ተጫወተ ሳትገነዘበው የቀረህ አይመስለኝም። እነሆም ከዚህ በመነሣት እንደምን ከዚህ ከከበበኝ ጨለማ በመገላገል የእግዚአብሔርን የበረከት ጮራ ለማየት እችላለሁ? ስትል መጨነቅህ የማይቀር ነው። አይዘህ! ይህን መሰሉን ዕድል የመቀዳጀት ተስፋህ ብሩኅ ነው። ሆኖም ግን ዕድሉን ለመቀዳጀት የሚኖርህ አማራጭ አንድ ብቸኛ መንገድ ነው! ይኸውም ኢየሱስ በመስቀል ላይ በከፈለልህ መሥዋዕትነት ያለ አንዳች ማወላወል መተማመን ነው።

በዚህ ክፍል ትምህርት አማካይነት እንደምን ወደዚህ እምነት በማምራት የእግዚአብሔር ልጅ ልትሆን እንደምትችልና - ብሎም ከጨለማ ወደ ብርሃን፤ ከመርገም ወደ በረከት ለመሸጋገር እንደምትበቃ ታጠናለህ።

በተለይም ትምህርቱ በተጨባጭ ማስረጃ የተደገፈ ለመሆኑ በምዕራፍ 20 ላይ የአንድ ሰው እውነተኛ ታሪክ ቀርቦልሃል። ከታሪኩም ሰውዬው እጅግ ከመረረና ከተወሳሰበ ሕይወት በመላቀቅ፤ በመጨረሻ ላይ ሰላምንና በረከትን ለመላበስ እንደቻለ ትረዳለህ። እንግዲህ አንተም እንደዚሁ ሰው ሁሉ ብሩኅ ዕድል እንደሚጠበቅህ አትጠራጠር!

መለኮታዊ ካሣ

መላው የወንጌል መልእክት ያተኮረው በአንድ ታሪካዊ ሐቅ ላይ ሲሆን፤ ይኸውም ኢየሱስ ክርስቶስ በመስቀል ላይ በከፈለልን መስዋዕትነት ላይ ነው። ይህንንም በማስመልከት በ(ዕብራውያን 10+14) ላይ፤ «አንድ ጊዜ (መስዋዕትነትን) በማቅረብ የሚቀደሱትን የዘላለም ፍጹማን (ኢየሱስ) አድርጉአቸዋልና።» ተብሎ ተገልጿል። በዚህ ጥቅስ ውስጥ በተለይ ሁለት ኃይል ቃላት ጥቅም ላይ ውለዋል። እነርሱም «የዘላለም» እና «ፍጹማን» የሚሉት ሲሆኑ፤ መስዋዕትነቱ ለመላው የሰው ልጆች ደኅንነት ሲባል የተከፈለ ካሣ መሆኑን ያመለክታሉ። እንደዚሁም ካሣው የተከፈለው ለተወሰኑ ኃጢአቶች ወይም በጊዜ ገደብ ሳይሆን ስለማንኛውም ጥፋቶች በዘላለማዊነት የተከፈለ መስዋዕትነት ስለ መሆኑም ያረጋግጣልናል። ከዚህም በመነሣት ጳውሎስ በ(ፈልጽስዮስ 4+19) ላይ «አምላኬም እንደ ባለ ጠግነቱ መጠን በክብር ክርስቶስ ኢየሱስ የሚያስፈልጋችሁን ሁሉ ይምላባችኋል» ሲል ጽፎልናል። «የሚያስፈልጋችሁን ሁሉ» ማለት ከማንኛውም መርገም ዓይነት ለመላቀቅ ስለመቻላችን የሚያመለክት ነው። በላያችን ላይ ሊወርዱ የሚችሉ የመርገም ዓይነቶች የቱንም ያህል የተለያዩ ይሁኑ እንጂ፤ ዳሩ ግን በእግዚአብሔር የምሕረት ቃል ከሁሉም በደላችን በአንድ ጊዜ ልንነፃ እንችላለን።

የሰው ልጅ የሚፈፀማቸው ኃጢአቶች እጅግ ብዙ ቢሆኑም እንኳ እግዚአብሔር ግን ለየኃጢአታችን መደምሰሻ የተለያዩ ዘዴዎችን አላበጀም። ከሁሉም ኃጢአታችን ነፃ ሊያደርገን የሚችል አንድ ብቸኛ መፍትሔ ነው ያዘጋጀልን። በየትኛውም አህጉር ብንወለድ፤ የመደብ ጀርባችን የቱንም ያህል የተለያየ ቢሆን፤ ወይም ኃጢአታችን ባይመሳሰልም ቅሉ የሚኖረን የደኅንነት መንገድ ግን፤ በአንዱ በኢየሱስ ክርስቶስ በመስቀል ላይ ሞት መተማመኑ ብቻ ነው። በመስቀል ላይ የተፈፀመልንን ካሣ ስፋትና ጥልቀት፤ እርቀትና ግዝፈት፤ ከኢየሱስ ልደት በፊት ሰባት መቶ ዓመታት ያህል ቀድሞ የኖረው ነቢዩ ኢሳይያስ ተንትኖ አስፍሮታል። በ(ኢሳ.53+10) ላይ ነቢዩ «የጌታ ባሪያ (አገልጋይ)» ነፍሱን ስለ ኃጢአት መስዋዕት አድርጎ እንደሰጠ ይናገራል። ይህም በአዲስ ኪዳን ጸሐፊዎች

ሙሉ በሙሉ የተረጋገጠ ሲሆን ለኢየሱስ የመስዋዕትነት ሞት ስለነበረው መለኮታዊ ዕቅድ በ(ኢሳይያስ 53+6) ላይ እንደሚከተለው ተገልጿልና።

«እኛ ሁላችን እንደ በጉች ተቅበዝብዘን ጠፋን፤

ከእኛ እያንዳንዱ ወደ ገዛ መንገዱ አዘነበለ፤

እግዚአብሔር የሁላችንንም በደል በእርሱ ላይ አኖረ።»

የመላው የሰው ልጅ በደልና ጥፋተኝነት ተመሳሳይ ነው። ይኸውም እያንዳንዳችን የገዛ መንገዳችንን ለመከተል መምረጣችን ነው። በመሆኑም አንዳንዶቻችን እጅግ የከፋውን የመግደል፤ የስርቆት... ወዘተ ወንጀል ለመፈጸም ወደ ኋላ የማንል ስንሆን የተቀረነው ደግሞ በሐሰት በመመስከር፤ በስካር፤ በዝሙትና... በመሳሰሉት ፀያፍ ተግባራት ልንጠመድ እንችላለን። እንግዲህ የየኃጢአታችን ዓይነቶች የተለያዩ ይሁኑ እንጂ፤ ዳሩ ግን አንድ የጋራ የሆነ የድክመት ባህርይ አለብን። ይኸውም ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጪ ማፈንገጣችን ሲሆን፤ ይህም በአጭሩ «አመፅ» በሚለው ቃል ሊጠቃለል የሚችል ነው። ቀደም ሲል በምዕራፍ 4 ላይ እንዳየነው ደግሞ በዘዳግም 28 ላይ ለተዘረዘሩት መርገሞች ሁሉ ዋናው መንስዔያቸው «አመፅ» ነው።

አመፅ፤ የኃጢአት መዘዝ የሆነውን ቅጣትን ያስከትላል። ለምሳሌ በ(ዘፍጥረት 4+13) ላይ እንደምናየው፤ ቃየል ወንድሙን ከገደለ በኋላ እግዚአብሔር ስለፈረደበት «ኃጢአቴ ልሸከማት የማልችላት ታላቅ ናት» በማለት ተናግሯል። በ(ዘጉልቁ 16+22) ላይም ለኃጢአት መስዋዕት ይሆን ዘንድ የሚቀርበው ፍየል የእስራኤላውያንን ኃጢአት በመሸከም ያስወግድ ዘንድ «ፍየሉንም በምድረ በዳ ውስጥ ይለቅቀዋል» ተብሎ እንደተገለጸ እናያለን።

የክርስቶስም የመስቀል ላይ ሞት ከዚህ ጋር ተመሳሳይ ነው። ኢየሱስ እራሱ ኃጢአተኛ አልነበረም፡- (ኢሳይያስ በ53+9) ላይ ስለ ኢየሱስ፤ «...ግፍን አላደረገም ነበር፤ በአፋም ተንኮል አልተገኘበትም ነበር» ብሎ ቢገልፅም በቁጥር 6 ላይ ግን «...እግዚአብሔርም የሁላችንን በደል በእርሱ ላይ አኖረ» በማለት የኢየሱስን የእኛን ኃጢአት መሸከም ብቻ ሳይሆን፤ ስለ ኃጢአታችንም የሥቃይ ሞት መቀበሉን ያስነገዝበናል። የ«ፍየሉ» መስዋዕት የእስራኤላውያንን ኃጢአት በመሸከም ወደ ምድረ በዳ በመውሰድ ያስወግዳቸው እንደ ነበረ ሁሉ ኢየሱስም ዳግመኛ ኃጢአት ወደ እኛ እንዳይመለስ ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜ በደሙ አስወግዶልናል።

በመስቀል ላይ በመለኮት የታቀደ የመዋጀት ተግባር ተካሂዷል። እኛ ልንሸከመው የሚገባውን ኃጢአት በመሸከም ኢየሱስ የኃጢአታችንንም ዋጋ በደሙ ተቤዥቶልናል። በዚህም የካሣ ክፍያ የተነሣ የእርሱን የተቀደሰ ሕይወት ለመጋራት አስችሎናል ይህን የመሰለው መስዋዕትነት የተከፈለልን ከእግዚአብሔር ፍቅርና ቸርነት የተነሣ ብቻ መሆኑን መረዳት ይኖርብናል። የክርስቶስንም ቅድስና መጋራት የምንችለው በዚህ በማመናችን ብቻ ይሆናል። ኢየሱስ የእኛን ኃጢአት የተሸከመው በ(ኢሳይያስ 53+4-5) እንደ ተገለጸው ከመንፈሳዊውም ሆነ ከአካላዊው ደዌያችን ይፈውሰን ዘንድ ነው።

«በእውነት ደዌያችንን ተቀበለ ሕማማችንንም ተሸከምአል፤ እኛ ግን እንደ ተመታ በእግዚአብሔርም እንደ ተቀሰፈ እንደ ተቸገረም ቆጠርነው።»

እርሱ ግን ስለመተላለፋችን ቆሰለ፤ ስለ በደላችንም ደቀቀ፤ የደገንነታችንም ተግሣጽ በእርሱ ላይ ነበረ፤ በእርሱም ቁስል እኛ ተፈወስንን።»

ከመንፈሳዊው ደዌያችን ስለ መፈወሳችን በ(ሮሜ 5+1) ላይ «እንግዲህ በእምነት ከጸደቅን በእግዚአብሔር ዘንድ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ሰላምን እንያዝ» በሚሉት የጳውሎስ ቃላት የተረጋገጠልን ሲሆን፤ አካላዊ ፈውሰን ስለ መቀዳጀታችን ደግሞ በ(ማቴዎስ 8+16-17) ላይ እንደሚከተለው ተገልጿል።

«በነቢዩ በኢሳይያስ - እርሱ ድካማችንን ተቀበለ ደዌያችንንም ተሸከመ የተባለው ይፈጸም ዘንድ፤ መናፍስትን በቃሉ አወጣ፤ የታመሙትንም ሁሉ ፈወሰ።»

እንደገናም (ጴጥሮስ በመጀመሪያው መልእክቱ 2+24) ላይ አሁንም ከ(ኢሳይያስ 53+5-6) ጋር በማዛመድ

«ለኃጢአት ሞተን ለጽድቅ እንድንኖር፤ እርሱ ራሱ በሥጋው ኃጢአታችንን በእንጨት ላይ ተሸከመ፤ በመገረፉ ቁስል ተፈወሳችሁ።» በማለት አረጋግጧል።

እንግዲህ ክርስቶስ በሁለት መንገዶች ካሣ የከፈለልን ስለ መሆኑ በሚከተሉት ቃላት ልናጠቃልለው እንችላለን።

«ኢየሱስ ሥቃይን የተቀበለው ኃጢአታችን ይቅር ይባልልን ዘንድ ነው፤ ኢየሱስ የቆሰለው ከሕመማችን እንፈወስ ዘንድ ነው።»

ኢየሱስ ሦስተኛውን የካሣ ዓይነት የከፈለልን ደግሞ በ(ኢሳይያስ 53+10) ላይ እንደ ተገለጸው «ነፍሱን ስለ ኃጢአት» መስዋዕት በማድረግ ነው። በዘመነ ሙሴ እንደ ተደነገገው፤ ለኃጢአት መስዋዕት የሚቀርብባቸው የተለያዩ መንገዶች ነበሩ። ከነዚህም አንዱ ኃጢአተኛው ሰው ለኃጢአቱ ሥርየት ማስገኛ የበግ፤ የፍየል፤ የወይፈን...ወዘተ መስዋዕት ያቀርብ ነበር። ኃጢአቱንም ለመስዋዕት ባቀረበው እንስሣ ላይ በመናዘዝ ለካህኑ ያስረክበዋል። ካህኑም ይህንኑ በማስረገጥ ከተናገረ በኋላ እንስሳውን ያርደዋል። ይህም ማለት የሰውየውን ኃጢአት በመሸከም እንስሳው ተሠውቷልና ሰውየው ከኃጢአቱ ነፃ ሆኗል ማለት ነው።

ይህ እንግዲህ ለኃጢአቶች ሁሉ ኢየሱስ መስዋዕት እንዲሆን በእግዚአብሔር ዘንድ ለነበረው ዕቅድ እንደ ጥላ ያንገረበበ ቅድመ ዝግጅት ነበር። ከዚህም የተነሣ አሁንም በ(ኢሳይያስ 53+12) ላይ እንደ ተገለጸው፤ «ነፍሱንም ለሞት አሳልፎ ሰጥቶአልና» የመላውን የሰው ልጅ ኃጢአት በመስዋዕትነቱ ተቤዥ።

ስለዚህ ስለ ክርስቶስ በደሙ ካሣ መክፈል አዎንታዊ ገፅታ ጳውሎስ በ(2ኛ ቆሮንቶስ 5+21) ላይ የሚከተለውን ጽፎልናል።

«እኛ በእርሱ (በኢየሱስ) ሆነን የእግዚአብሔር ጽድቅ እንሆን ዘንድ ኃጢአት ያላወቀውን እርሱን ስለ እኛ (እግዚአብሔር) ኃጢአት አደረገው።»

ጳውሎስ ፍጹም በማያወላውል መልኩ ግልፅ ያደረገልን በእራሳችን ጥረት አንዳችም የጽድቅ ሥራ ልንሠራ እንደማንችል ነው። ነገር ግን በባሕርይው ጻድቅ የሆነው እግዚአብሔር እኛንም እንጸድቅ ዘንድ በቸርነቱ ጠራን። በተረፈ ግን በእራሳችን ሥራ እንጸድቃለን ማለት ሰማይ ከምድር የራቀውን ያህል ከእውነት የራቀ ይሆናል። ጽድቅን ለመላበስ የምንችለው በእምነት ብቻ መሆኑን ልንረዳ ይገባል።

ስለዚህ የኢየሱስን ሦስተኛውን የካሣ ገጽታ፤

«ኢየሱስ በእኛ ኃጢአት ኃጢአተኛ በመሆን፤ በጸድቅነቱ ጻድቅ አደረገን» በማለት ልናጠቃልለው እንችላለን።

በመቀጠል የምንመለከተው ደግሞ፤ ኢየሱስ ለእኛ ካሳ በመሆን የመጨረሻው የኃጢአት ውጤት የሆነውን ሞትን ስለ መቀበሉ ነው። በ(ሕዝቅኤል 18፥4) ላይ ጌታ፤ «ኃጢአት የምትሠራ ነፍስ እርሷ ትሞታለች» ብሎ የተናገረ ሲሆን እንደዚሁም (ያዕቆብ 1፥15) ላይ፤ «ኃጢአትም ካደገች በኋላ ሞትን ትወልዳለች» በማለት ጽፏል። እንደዚሁ ሁሉ ኢየሱስ የእኛን ኃጢአት በመሸከም ኃጢአተኛ ሆኖ ተገኝቷልና፤ የኃጢአት የመጨረሻ ውጤት የሆነውን ሞትን መቅመስ ነበረበት።

ይህንንም በማረጋገጥ በ(ዕብራውያን 2፥9) ላይ «...ነገር ግን በእግዚአብሔር ጸጋ ስለ ሰው ሁሉ ሞትን ይቀምስ ዘንድ፤ ከመላእክት ይልቅ በጥቂት አንሶ የነበረውን ኢየሱስን...» ተብሎ እንደ ተጻፈ እናያለን።

ኢየሱስ በዚህ መልኩ ስለ እኛ ኃጢአት ኃጢአተኛ ሆኖ መሥዋዕት እንደ ተቀበለን ሁሉ በተመሳሳይ መልኩም ከዚሁ ከፍቅሩ የተነሣ ከዘላለማዊው ሕይወቱ እንድንጋራ ይፈቅድልናል። ጳውሎስ በ(ሮሜ 6፥23) ላይ ሁለቱን ፍሬ ሐሳቦች በሚከተለው ሁኔታ በማነፃፀር አቅርቧቸዋል «የኃጢአት ደመወዝ (የሚገባው ዋጋ) ሞት ነውና፤ የእግዚአብሔር የጸጋ ስጦታ (ዋጋ የማይከፈልበት) ግን በክርስቶስ ኢየሱስ በጌታችን የዘላለም ሕይወት ነው።»

ይህም አራተኛው የካሳ ገፅታ በሌላ አነጋገር

«ኢየሱስ የእኛን ሞት በመሞት ከእርሱ ሕይወት አጋራን»
ተብሎ ሊጠቃለል ይችላል።

አሁንም ሌላው የዚህ ካሳ ገፅታ በ(2ኛ ቆሮንቶስ 8፥9) ላይ ጳውሎስ የጻፈው ነው፤ «የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስን ችር ስጦታ አውቃችኋልና፤ ሀብታም ሲሆን እናንተ በእርሱ ድህነት ባለ ጠጉች ትሆኑ ዘንድ ስለ እናንተ ድህ ሆነ።» በዚህ ጥቅስ ውስጥ የተካካሡት ሁለት ነገሮች በግልፅ ቀርበዋል። እነርሱም ድህነትና ሀብታምነት ሲሆኑ፤ ኢየሱስ እኛን ባለ ጠጉች ያደርግ ዘንድ እራሱን እስከ ማደሀየት እንደ ደረሰ እናያለን።

እዚህ ላይ ኢየሱስ ለእኛ ሲል የደኸየው መቼ ነው? የሚል ጥያቄ ሊነሣ ይችላል። እርግጥ አንዳንድ ሰዎች ኢየሱስን በምድራዊ ሕይወቱ ሁሉ ድህ እንደ ነበረ የሚናገሩ አሉ። ሆኖም ግን ይህ ትክክል አይደለም። እርግጥ በኪሱ የሚይዘው ገንዘብ አይነረው እንጂ ዳሩ ግን አንድም ቀን ተቸግሮ አያውቅም። ደቀ መዛሙርቱም ለአገልግሎት በተሠማሩበት ጊዜ ባዶ እጃቸውን እንደሄዱ ብናውቅም ሆኖም ግን አንዳችም ያጡት ነገር አልነበረም (ሉቃስ 23፥35ን ተመልከት) እንዲያውም እርሱም ሆነ

ደቀመዛሙርቱ፤ ያለ ማቋረጥ ችግሮችን ይረዱ እንደነበረ ነው የምናየው (ዮሐንስ 12፥4-8፤ 13፥29 ተመልከት)። ምናልባት እዚህ ላይ መጠቀስ የሚገባው ጉዳይ ቢኖር ኢየሱስ አንዳንድ ጊዜ ገንዘብ የሚያገኝበት መንገድ ፍጹም እንግዳና የተለየ መሆኑ ነው። ይኸውም በጸሎት አምስት ሺህ ያህል ሕዝቦችን ለመመገብና ከዓሣ አፍ ውስጥ ገንዘብ ለማውጣት መቻሉን የመሳሰለው ተአምሩ ነው (ማቴዎስ 14፥15-21)።

ስለዚህ ኢየሱስ በምድራዊ አገልግሎቱ ዘመናት የተረፈው እንጂ የተቸገረ አልነበረም። ምን ጊዜም ለሌሎች እንደ ቸረ እንጂ በእጦት ምክንያት የእግዚአብሔርን ቃል ከማስፋፋት የተገታበት ወቅት አልነበረም። ታዲያ ኢየሱስ ስለ እኛ ድህ የሆነው መቼና እንዴት ነው? አዎን! ኢየሱስ ለእኛ ሲል ድህነትን የቀመሰው በመስቀል ላይ ተሰቅሎ በቆየባቸው ሰዓታት ውስጥ ነው። ስለ ፍጹማዊ ድህነት ሙሴ በ(ዘጸግም 28፥48) ሲያብራራ ራብ፤ ጥማት፤ መታረዝ (እርቃን መሆን) እና አንዳችም መፅናኛ ማጣት እንደሆነ ይናገራል። ኢየሱስ ደግሞ በእርግጥም እነኚህን አራቱንም ችግሮች በመስቀል ላይ ሆኖ ቀምጧቸዋል።

- ተርቦ ነበር፡- ለ 24 ሰዓታት ያህል ምግብ አልቀመሰም
- ተጠምቶ ነበር፡- በመስቀል ላይ ሆኖ ከተናገራቸው ቃላት አንዱ «ተጠማሁ!» የሚል ነው። (ዮሐንስ 19፥28)
- ታርዞ ነበር፡- ወታደሮቹ ልብሱን በመግፈፍ ዕጣ ተጣጥለውበት ነበር (ዮሐንስ 19፥23)
- አንዳችም መፅናኛ አልነበረውም፡- ደቀ መዛሙርቱ ሁሉ በተሰቀለበት ጊዜ የሸሹት ከመሆኑም የተገነዘቡት ጨርቅና የተቀበረበት መቃብር እንኳን በልመና የተገኘ ነበር። በመሆኑም ኢየሱስ ስለ እኛ ፍጹም ድህነት ደርሶበት ነበር ማለት ነው።

ጳውሎስ በ(2ኛ ቆሮንቶስ 9፥8) ላይ ኢየሱስ በድህነቱ ለእኛ የሚያስገኘልንን ከበርቴነት መጠንና ስፋት ይበልጥ ግልፅ ያደርገዋል። «እግዚአብሔር ሁልጊዜ በነገር ሁሉ ብቃትን ሁሉ አግኝታችሁ ለበጉ ሥራ ሁሉ ትበዙ ዘንድ፤ ጸጋን ሁሉ ሊያበላላችሁ ይችላል» በማለት ከእምነታችን የተነሣ የቱን ያህል እግዚአብሔር በጸጋው ሊቸረን እንደሚችል አመልክቷል ይህም የሚለግሰን ጸጋው ለኢየሱስ በምድራዊ አገልግሎቱ ወቅት ከለገሰው ጋር ተመሳሳይ ነው። የተትረፈረፈ ብርሶ ዕንቁ ተሸከመን ከአገር አገር ለመዘዋወር አንችል ይሆናል። ወይም ለችግር ጊዜ ብለን ያከማቸነው የወርቅ ቡችላ ላይኖረን ይችላል። ዳሩ ግን ለዕለት ተዕለት

ፍላጎታችን የሚበቃንን ሁሉ፤ ብሎም ከእኛ ለባሉ ችግሮች የምን መፀውተውን አያሳጣንም።

ስለዚህ ይህም አምስተኛው የካሣው ገፅታ «ኢየሱስ ስለ ድህነታችን ድህ ሆነ፤ ይኸውም በእርሱ ባለ ጠግነት፤ ባለ ጠጋዎች እንሆን ዘንድ ነው» ተብሎ ሊጠቃለል ይችላል። ሌላው የካሣ ገፅታ ደግሞ ሥነ-ልቦናዊ ሲሆን ይህም ቢሆን የኃጢአት መዘዝ ስለመሆኑ እንረዳለን። በዚህ መሰሉ ኃጢአት መጠመድ የሚያስከትለው ሥነ-ልቦናዊ ውጤት ሐፍረትና፤ በሰዎች ዘንድ መጠላትን ይሆናል። እነዚህ ሁለቱም ኢየሱስ በመስቀል ላይ ሳለ የደረሰበት ነበሩ። ሐፍረት አንድን ሰው ከእግዚአብሔርም ሆነ ከብጢ ዓደኞቹ ጋር በፍቅርና በወንድማማችነት ለመገናኘት፤ ሐሳቡንም እንደ ልቡ ከመግለፅ ሽምቅቆ የሚይዝ የበታችነት ስሜት ነው። በተለይም በዚህ በአሁኑ ትውልድ ዘንድ ለሐፍረት ዋነኞቹ መንስዔዎች በዝሙት መጨማለቅና፤ ያለ ዕድሜ በዚሁ ተግባር ላይ በመገደድ መሠማራት ናቸው። ይህን መሰሉ አድራጎት ጥሎ የሚያልፈው ጠባሳ ሊፋቅ የሚችለው በእግዚአብሔር ጸጋ ብቻ ነው።

ሆኖም ግን በ(ዕብራውያን 12፥2) ላይ እንደምናነበው ኢየሱስ «ነውርን ንቆ በፊቱም ስላለው ደስታ በመስቀል ታግሦ በእግዚአብሔር ዙፋን ቀኝ ለመቀመጥ» እንደ ቻለ ነው። በመሠረቱ የመስቀል ሞት ቅጣት ለጊዜው እጅግ የተጠላውና አሳፋሪው የአሟሟት ዓይነት ነበር። የሚሰቀለው ሰው እርቃኑን ስለሚጋለጥ ለአላፊ አግዳሚው ሁሉ ማፈገ፤ መሳቂያና መሳለቂያ ይሆን ነበር። ኢየሱስም በመስቀል ላይ ሞቱ ይህን መሰሉን ሐፍረትና ነውር ታግሦ ተቀብሎ ነበር (ማቴዎስ 27፥35-44)።

በዚህ በኢየሱስ መሥዋዕትነት ለሚያምኑ እግዚአብሔር ከሰማያዊ ክብሩ እንደሚጋሩ ቃል ገብቶላቸዋል «ብዙ ልጆችን ወደ ክብር ሲያመጣ የመዳናቸውን ራስ በመከራ ይፈጽም ዘንድ፤ ከእርሱ (ከኢየሱስ) የተነሣ ሁሉ በእርሱም ሁሉ ለሆነ፤ ለእርሱ ተገብቶታልና» (ዕብራውያን 2፥10)። እንግዲህ ኢየሱስ በእርሱ በማመናችን የዘላለማዊ ክብሩ ተጋሪዎች ያደርገናል ማለት ነው።

ሌላው የዚህ ካሣ ገፅታ በሰዎች ዘንድ መጠላት እንደሆነ ገልጿልናል። ብዙውን ጊዜ ለዚህ ዓይነቱ ግንኙነት መንስዔው ቤተሰባዊ ሊሆን ይችላል። አባት በልጁ ላይ ከፍተኛ ጥላቻ በማሳደር በንግግር፤ በአድራጎት፤ በኑዛዚ...ወዘተ ሊያበሳጨውና ተስፋ ሊያስቆርጠው ይችላል። እናት እንኳ ገና በማሕፀኗ ውስጥ ላለው ፅንሰ ልዩ ፍቅርና እንክብካቤ ካላደረገች የሚወለደው ሕፃን አካለ ጉዳሉ፤ ወይም መንፈሱ የተረበሸ ሊሆን ይችላል።

እንደዚሁ ሁሉ የጋብቻ መፍረስ ለዚህ ዓይነቱ የሥቃይ ሕይወት ሊዳርግ ሲችል ይህም በ(ኢሳይያስ 54፥6) ላይ በሚከተለው መልኩ ቀርቧል፡-

«እግዚአብሔር እንደ ተተወችና እንደ ተበላጫች በልጅነት ዋም እንደ ተጣለች ሚስት ጠርቶሻል፤ ይላል አምላክሽ።»

እግዚአብሔር በሰዎች ዘንድ የተጣሉትን ጸሎት በቅርብ እንደሚያዳምጥና ወዲያውም ከጭንቀታቸው እንደሚገላግላቸው በ(ማቴዎስ 27፥46-50) ላይ ከሰፈረው የኢየሱስ ሥቃይ ለመረዳት እንችላለን።

«በዘጠኝ ሰዓትም ኢየሱስ፡- ኤሎሄ ኤሎሄ ላማ ሰበቅታኒ? ብሎ በታላቅ ድምፅ ጮኸ። ይህም - አምላኬ አምላኬ፤ ስለምን ተውኸን? ማለት ነው። ...ኢየሱስም ሁለተኛ በታላቅ ድምፅ ጮኸ ነፍሱን ተወ።»

ይህ የሚያመለክተን በዓለማት ታሪክ ውስጥ የእግዚአብሔር ልጅ ወደ አባቱ ምንም ያህል ልመና ቢያቀርብም ወዲያውኑ ምላሽ እንዳላገኘ ነው። እግዚአብሔር ፍጹም ቅዱስ ነውና የገዛ ልጁ የዓለምን ኃጢአት በመሸከሙ እስኪሠቃይ ድረስ ትቶታል። ለኢየሱስ ደግሞ ከሁሉም የከበደበት ፀፀት ለጥቂት ወቅትም ቢሆን በአባቱ የመረሳቱ ጉዳይ ነው። በዚህም ፀፀት የተነሣ ሕይወቱ ወዲያውኑ ሊያልፍ ችሏል። በዚህም በ(መዝሙር (69)፥20) ላይ ስለ መሢሐ የተሰጠውን ትንቢት ፈጽሞታል፤ «አስተዛዛኝም ተመኘሁ፤ አላገኘሁም።»

ማቴዎስ ከኢየሱስ ሞት በኋላ ወዲያውኑ በመቀጠል ስለ ተፈጸመው ትዕይንት ሲገልጽ፤ «እነሆም፤ የቤተ መቅደስ መጋረጃ ከላይ እስከ ታች ከሁለት ተቀደደ...» ብሏል። የዚህም አባባል ታላቁ መልእክት ከእንግዲህ ኃጢአተኛው የሰው ልጅ ከእግዚአብሔር ጋር ቀጥተኛ ግንኙነት ለመመሥረት መቻሉን ነው። በኢየሱስ በአባቱ ዘንድ «መረሳት»ና ስቃይ ሳቢያ ለእኛ ወደ እግዚአብሔር የሚወስደን መንገድ ተከፍቶልናል። ይህንንም ጳውሎስ በኤፌሶን መልእክቱ 1፥5-6 ላይ «በበጌ ፈቃዱ እንደ ወደደ፤ በኢየሱስ ክርስቶስ ሥራ ለእርሱ ልጆች ልንሆን አስቀድሞ ወሰነን። በውድ ልጆም፤ እንዲያው የሰጠን የጸጋው ክብር ይመስገን ዘንድ ይህን አደረገ» በማለት እንዴት የኢየሱስ በአባቱ ዘንድ መረሳት ለእኛ በረከት ሊሆን እንደ ቻለልን አስፍሮታል።

እንግዲህ ይህን መሰሉ መፅናኛ ከመቼውም ጊዜ ለላፊው ትውልድ እንደሚያቸው በበኩሉ አልጠራጠርም። በእኔ ግምት ከአሜሪካ ሕዝብ አንድ አራተኛው ያህል በሐፍረትና፤ በሰዎች ዘንድ በመጠላት ሥነ-ልቦናዊ ስሜት የተጠቃ ነው። በመሆኑም ለእንደዚህ ዓይነቶች ሰዎች ከኢየሱስ መስቀል ስለሚፈሰሰው የፈዋሽነት ኃይል መናገርና መጻፉ ወሰን የሌለው ደስታ ያሳድርብኛል። ይህ ከላይ የተመለከትነው የኢየሱስ የመስቀል ላይ ሥቃይ በአጭሩ እንደሚከተለው ሊጠቃለል ይችላል።

«ኢየሱስ የእኛን ሐፍረት ተሸከመ፤ ይኸውም የእርሱን ክብር እንጋራ ዘንድ ነው፤ ኢየሱስ በእኛ ምትክ የተጠላ ሆነ፤ ይኸውም እኛ በምትኩ በአባቱ ዘንድ ተቀባይነትን እንድናገኝ ነው።»

እንግዲህ እስከ አሁን ያየናቸው የካሣ ገፅታዎች በመጠኑም ቢሆን የማናቸውንም የሰውን ለጆች መሠረታዊ የሆኑ ፍላጎቶች የሚያንፀባርቁ ናቸው። በአጠቃላይም ለመናገር በዚህ ካሣ አማካይነት ሊሟላ የማይችል አንዳችም የሰው ፍላጎት አይኖርም። መላው ኃጢአታችንን ኢየሱስ ተሸከሞልናልና በዚህም ማናቸውንም መልካም ነገር ለማግኘት ዕድል ተከፍቶልናል።

ይህንን ታላቅ ሐቅ እስከ ተረዳን ዘንድ ደግሞ፤ በሕይወታችን መሰናከል ከሚፈጥርብን ማናቸውም መርገም ለመላቀቅ እንደምንችል ልናምን ይገባል። ጳውሎስም ስለዚህ የክርስቶስ ካሣ ወደር የለሽነት በማስመልከት በ(ገላትያ 3፥13-14) ላይ የሚከተለውን ይነግረናል።

«በእንጨት የሚሰቀል ሁሉ የተረገመ ነው ተብሎ ተጽፎአልና ክርስቶስ ስለ እኛ እርግማን ሆኖ ከሕግ እርግማን ዋጀን፤ የመንፈስን ተስፋ በእምነት እንድንቀበል፤ የአብርሃም በረከት ወደ አሕዛብ በኢየሱስ ክርስቶስ ይደርስላቸው ዘንድ።»

ጳውሎስ በዚህ ጥቅሱ ላይ ሁለት ነገሮችን አዛምዷል። ይኸውም እንደኛው በ(ዘጸአት 21፥23) ላይ መሴ በእንጨት ላይ ተሰቅሎ የሚሞት ሰው በመርገም ሥር ያለ መሆኑን በመጥቀስ ሲሆን፤ በተቃራኒው ደግሞ ስለ አብርሃም በረከት አንሥቶ በመናገሩ ነው። አባባሉንም በአጭሩ፤ «ኢየሱስ በመርገም ሥር የሆነው እኛ በረከትን እንቀበል ዘንድ ነው» ብለን ልናስቀምጠው እንችላለን። እንግዲህ ኢየሱስ የተሸከመልን መርገሞች በዘጸአት 28 ላይ የተዘረዘሩትን በመላ እንደ መሆኑ መጠን፤ በዚያው ትይዩ ያሉትንም በረከቶች እንድም ሳይጓደሉ በመላ ለመረከብ የዕድል በሩ

ተከፍቶልናል። እስከ ለጥቂት ጊዜ ያህል በመስቀል ላይ የተሰቀለውን ክርስቶስ በአእምሮህ በማስታወስ ቁንቀቱን ለማውጣት ምክር። ኢየሱስ በወገኖቹ ዘንድ የተጠላ ነበረ። ደቀመዛሙርቱም በሙሉ ሸሽተውታል። በምድርና በሰማይ መካከል እርቃኑን ተንጠልጥኋል። ሰውነቱ በግርፋትና በድብደባ መዓት ቆስሏል፤ ነፍሱም የመላውን የሰው ልጆች ኃጢአት በመሸከሟ በእጅጉ ተጨንቃለች። በምድር የተጠላ ብቻ ሳይሆን ከሰማይም መፅናኛትን አላገኘም። ዐሐይ ብርሃኗን በነፈገችበትና ጨለማ ዙሪያ ገባውን በወረረበት ወቅት ነፍሱ ከሥጋው ተለየች። ሆኖም ግን ቀደም ሲል «ተፈጸመ» የሚለው የመጨረሻ ቃል ከአንደበቱ ያንን ጨለማ በመሰንጠቅ ተሰማ። አመፅ በሰው ልጅ ላይ ያስከተለው ማናቸውም የኃጢአት መዘዝ በኢየሱስ ላይ አረፈ። ሕግን በማፍረስ የሚከተለው ኃጢአት ሁሉ በኢየሱስ ላይ ወደቀ። በእርሱም ለአባቱ ታዛዥነት የተነሣ እኛ በረከትን ወረስን። የዚህ ዓይነትን መሥዋዕትነት ከብደትና ግዝፈት መረዳቱ ቢከብደንም ሆኖም ግን ያስገኘልንን ውጪት በቀላሉ ልንረዳው የምንችለው ነው።

እንተሰ ይህ የኢየሱስ መስዋዕትነት ባስገኘልህ በረከት ታምናለህን? በተለይም በመርገም ሥር ያለህ ስለመሆኑ የሚሰማህ ከሆነ፤ በኢየሱስ አዳኝነት በማመን ብቻ ከዚህ መርገም በቀላሉ ለመላቀቅ እንደምንችል ታውቃለህ?

ለዚህ የሚኖርህ መልስ አዎንታዊ እስከ ሆነ፤ ኢየሱስ ከአንተ በአፀፋው የሚጠብቀው በንጹሕ ልብህ አንዲት ቃል ብቻ እንድትተነፍስ ነው፡- «እመሰገንሃለሁ!» የምትለውን ቃል። ስለዚህ አሁንቲ ጌታ ኢየሱስን ስፍር ቁጥር ስለሌላቸውና ቁጥረህ ልትደርስባቸው ስለማትችለው ችርነቱ በማስታወስ፤ እምነትህንና ዝቅደስህን «እመሰገንሃለሁ!» በምትለው ቃል ግለል፤

ያለ መበዘንና ያለ ዕረፍት ምልጋናህን ግለልላች። ይህን በደረግህ መሐን በእርሱ ላይ ያለህ እምነትህም እየጠነከረ ይሄዳል። የእምነትህ መጠናከር ደግሞ ለበለጠ ምሥጋና ያነሣሣሃል።

ከመርገም ለመላቀቅ የመጀመሪያ እርምጃ ምሥጋና ማቅረብ ነው፤

ሰባቱ የነፃነት (የአርነት) ደረጃዎች

የእግዚአብሔርን በረከቶች ሙሉ በሙሉ ለመላበስ የምንችለው ኢየሱስ ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜ በመስተል ላይ በከፈለልን ካሳ ስናምን ብቻ ነው። ይህ ካሳ ስምንት የተለያዩ ገፅታዎች ያሉት ስለ መሆኑ ባለፈው ምዕራፍ የተመለከትን ሲሆን፤ እነርሱም

- እኛ ይቅር እንባል ዘንድ ኢየሱስ ስለ እኛ መቀጣቱ
- እኛ ከቀስሎቻችን እንፈወስ ዘንድ ኢየሱስ ስለ እኛ መቀሰሉ
- እኛ ከኃጢአታችን እንላቀቅ ዘንድ ኢየሱስ ስለ እኛ ኃጢአተኛ መሆኑና የአርሱንም ጽድቅ በመጋራት ጸድቃን ለመሆን መቻላችን
- እኛ የአርሱን ሕያው ሕይወት እንጋራ ዘንድ ኢየሱስ የእኛን ሞት ስለ መሞቱ
- እኛ የአርሱን ባለጠግነት እንጋራ ዘንድ ኢየሱስ በእኛ ምትክ ድህ ስለ መሆኑ
- እኛ የአርሱን ክብር እንጋራ ዘንድ ኢየሱስ የእኛን ውርደት መሸከሙ
- እኛ የእግዚአብሔር ልጆች እንሆን ዘንድ ኢየሱስ ስለ እኛ በሰው ልጆች ዘንድ መጠላቱ
- እኛ በረከትን እናገኝ ዘንድ ኢየሱስ ስለ እኛ መረገሙ

በኢየሱስ ካሣነት የተላበሰናቸውም ሌሎች በረከቶች ሰላሉ ከላይ የቀረበው ዝርዝር ሙሉ በሙሉ የተግላ አይደለም። ሆኖም ግን እነኚህን የመላበሱትን በኢየሱስ ካሣነት ያገኘናቸውን ጸጋዎች መጽሐፍ ቅዱስ በአንድ ላይ በማጠቃለል ደገንነት ሲል ይጠራቸዋል። በአብዛኛዎቹ ክርስትያኖች ዘንድ ያለው ግንዛቤ ግን ደገንነት ገስሐ በመግባትና ዳግመኛ በመወለድ ላይ ብቻ የተወሰነ ነው። ይህ ግን በአዲስ ኪዳን ላይ ከሠፈሩት የደገንነት ገፅታዎች አንድ ከፍል እንጂ፤ በክርስቶስ ካሣነት የተላበሰናቸውን ጸጋዎች አይሸፍንም። ለዚህ መሰሉ ችግር መንስዔው የቃላት አጠቃቀም ጉዳይ ነው። ደገንነት በአጠቃላይ «መዳንን» የሚወክል እንደ መሆኑ፤ ከተለያዩ ሕመሞችና ከአካል ስንኩልናዎች መፈወስን (ማቴዎስ 9+21-

221 14+361 ግርቁስ 5+23-28፤ 34+6፤ 56+10፤ 521 ሉቃስ 8+48፤ የሐዋርያት ሥራ 4+9፤ 14+9፤ ያዕቆብ 5+15)፤ ከአጋንንት እስራት መፈታትን (ሉቃስ 8+36)፤ ከምቲ መንግትን (ሉቃስ 8+50) የመላበሱትን ሁሉ ሊወክል ይችላል።

ስለዚህ ደገንነት የአንድን ሰው ሁለንተናዊ ተፈጥሮ የሚያጠቃልል ነው። ይህንንም ጳውሎስ (1ኛ ተሰሎንቆ 5+23) ላይ ግልጽ ባለ ሁኔታ አመልክቶታል። «የሰላምም አምላክ እራሱ ሁለንተናችሁን ይቀድስ፤ መንፈሳችሁም ነፍሳችሁም ሥጋችሁም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በመጣ ጊዜ ያለ ነቀፋ ፈጽመው ይጠበቁ።» ስለዚህ ደገንነት መላውን ተፈጥሮ አችንን ማለትም መንፈሳችንን፤ ነፍሳችንንና ሥጋችንንም የሚያጠቃልል ነው ማለት ነው። ፍጹማዊው ደገንነትም ሊገኝ የሚችለው በክርስቶስ ዳግም ምዕላት ጊዜ መቃብር ተከፍቶ ሙታን በሚነሡበት ጊዜ ነው። በመሆኑም ማንም ሰው በአንድ ጊዜ በሁሉም የደገንነት ደረጃዎች ውስጥ ለማለፍ አይችልም። ቀስ በቀስ እድገት በማሳየት ከአንዱ ወደሚቀጥለው ደረጃ መተላለፉ የተለዉደ ነው። ለምሳሌ ብዙዎቹ ክርስቲያኖች ስለ ኃጢአታቸው ይቅር ከመባል ደረጃ ላያልፉ ይችላሉ። ከዚህም የተነሣ ሌሎች የደገንነት ደረጃዎች መፍራቸውን ላያጤኑት ይችላሉ።

ሆኖም ግን ሰዎች ስለሚሸጋገሩበት የደረጃ ዓይነት ወሳኝ እግዚአብሔር ነው። ምንም እንኳን በአብዛኛው እንደሚታመነው ለደገንነት መገኘቱ የኃጢአት ይቅር መባል ቢሆንም ዳሩ ግን አንዳንድ ጊዜ እንደዚህ ላይሆን ይችላል። ለምሳሌ በኢየሱስ ምድራዊ አገልግሎት ወቅት አንዳንዶች ለኃጢአታቸው ይቅርታን ከማግኘታቸው በፊት አካላዊ ፈውስን ለመቀዳጀት በቅተዋል።

ይህ ደግሞ ይዛሬውም ጊዜ ቢሆን ሊፈጸም የሚችል ነው። ለምሳሌ የእኔ ባለቤት ሩት፤ የአይሁድ ሃይማኖት ተከታይ ባንበረችበት በ1968 ዓ.ም ለብዙ ሳምንታት ታምማ ከአልጋዋ መነሳት አቅቷት ነበር። ከዚያም በአንድ ሞሽት ኢየሱስ በሕልሚያ በመቃየት ከሕመሟ የተፈወሰች መሆኗን ገልጸላት። ወዲያውኑም እንደ ተነገራት ተፈወሰች። ይሁን እንጂ ሩት ኃጢአቷን በመናዘዝ ለዳግመ ልደት የበቃችው ከሁለት ዓመታት በኋላ ነበር።

ኢየሱስ ስለ ከፈለልን መሥዋዕትነት በምናልባበት ወቅት የመንፈስ ቅዱስንም ተቀዳሚ ሚና ማጫን አለብን። እግዚአብሔር በጸጋው የሚጉበኘን ለእርሱ በመሰለው መንገድ እንጂ በእኛ ፍላጎት አይደለም። ለምሳሌ አንድ ሰው የሚመኘው የገንዘብ ክበርቱ ለመሆን ይሆን ይሆናል።

ሆኖም ግን እግዚአብሔር በትድግረያ እእኛ ያተደው ጽድቅን ሊያለብሰን ከሆነ በትዕግሥት መጠየቅ ይኖራል። ለምን በግድ መጀመሪያ ከበርቱ አልሆንኩም ብሎ በእግዚአብሔር ላይ ግሙፅ ግዙረኛ ግን ሁለቱንም እስከ ግጥት ሊያደርግ ይችላል።

እንደገና ጊዜ ደግሞ እእኛ ባይታወቅም ሆኖም ግን እግዚአብሔር ለእኛ እጅግ ያዛል ብሎ በግሪያምነት ጸጋው ሊገብን ይችላል። በተለይም ከመርገም ለመላቀቅ የግሪያን በዚህ እእኛ ሥውር በሆነ መልኩ ነው። እንደ መርገም ሰውየውን ደህንነትን ከመላበስ መለክል ሊሆንበት ስለግችል፤ እግዚአብሔር በትድግረያ ያንን ደንቃራ ያስወግደዋል።

በዚህም በአሁኑ ትምህርታችን የምናተኩረው እንደምን በመርገም ምትክ በረከትን ለመቀበል እንደምንችል ነው። ለትምህርታችን መነሻ የምናደርገው እስራኤላውያን ወደ ተስፋይቱ ምድር ከነፃን ለመግባት በመዘጋጀት ላይ እንዳሉ ሙሴ ካቀረበላቸው መመሪያ ነው። «በረታችሁ ሕይወትንና ሞትን በረከትንና መርገምን እንዳስቀመጡ እኔ ላረግደንና ምድርን በአንተ ላይ አስመስክራለሁ። እንግዲህ አንተና ዘርህ በሕይወት ትኖሩ ዘንድ ሕይወትን ምረጥ» (ዘጸገም 30:19)።

ለእስራኤሎች እጅግ ከባድ የሆነ ሁለት አግራሞች ቀርበውላቸዋል። በአንድ በኩል ሕይወትና በረከት በሌላ በኩል ደግሞ ሞትና መርገም የቀረቡላቸው ሆኖ ላለ እግዚአብሔር ግን ሕይወትንና በረከትን እንዲመርጡ አስጠንቅቋቸዋል። ይህም ምርጫቸው በእርሱ ላይ ብቻ ሳይገታ ለልጅ ልጆቻቸውም እንደግሪተላለፍ አሳስቧቸዋል። እንግዲህ እግዚአብሔር መልካሙንና ከፋውን በመለየት ያሳየናል እንጂ ስለእኛ ሆኖ ምርጫ እንደግሪካሂድልን ግወቅ አለብን። እኔም ስለወደረቱ የሕይወቴ መመሪያ ከመምረጡ በፊት አጥብቄ ያለላለልኩት በዚህ በሙሉ ግብጠንቀቂያ ላይ ነበር። እግዚአብሔርም ከአንድ ውሳኔ ላይ እንደደረሰ እንደግሪካሂድልን ቆሰጠኩበት ወቅት ታላቅ ፍርሐት አድርብኝ ነበር። ለእዚህ ወደደኩም ጠላሁም አንድን መንገድ መምረጥ ነበረብኝ፤ አልመርተም ግለት ደግሞ በእራሱ አመፅኝነት መሆኑን ተረድቻል ነበር።

ሆኖም ለእግዚአብሔር ከብር ምላሳና ይግባውና ወደ ትክክለኛው ምርጫ መራኝ። ከዚያም ጊዜ አንገሥተ እነሆ እርሱ በከፈተልኝ በእምነትና በታላላቅነት ጉዳዩ በሙሉን ፍጹም ደስተኝ ለመሆን በቅድሁኑ።

የተቀረጸውም በገህንገሪ ከመርገም ወደ በረከት ለመዘጋገር የምንችል በዚሁ በእምነትና በታላላቅነት ዘር በግልፍ ስንጓዝ ብቻ ነው። ያለ እንዳት

ግወጣል «ጌታ ሆይ! አንተ በሰጠኸኝ የምርጫ ዕድል በመጠቀም፤ በሞትና መርገም ምትክ ሕይወትንና በረከትን መርጧለሁ» ስንል ለናውጅ ይገባል።

ይህን አጽኖ ከያዘን በኋላ፤ ከጸናቸውም መርገምች ለመላቀቅ እግዚአብሔርን ለፀለምነው አንችላለን። ሆኖም ግን በሌላ መገናኛ ጉንጉን ልንከተላቸውም የግሪግሱ ሌሎችም ግሪታዎች አሉ። እነዚህንም ግሪታዎች እንደግሪካተልው በሰባት ደረጃዎች በመክፋፈል ለቅርቢ አቸዋለሁ። እያንዳንዳችንም ከነዚህ ግሪታዎች ያልግላናቸው የቅዱሳን እንደሆነ በግወቅ ጥረታችንንና ትኩረታችንን ለግጠናዊ እንችላለን!

1. በክርስቶስ ስለ የመንግሥት ስለ አንተም መሥዋዕት ሆኖ ስለ መሞቱ መስክር (አውጅ)

ክርስቶስ በመስቀል ላይ ሞቱ ያስገኘልንን ጥቅም ለመጋራት በግድ ሁለት ነገሮችን ግረግላት እንደግሪግሳን ጳውሎስ በ(ዮጴ 10:9-10) ላይ ግልጽ እድርጉፏል። ይኸውም በቅድሚያ እግዚአብሔር ሊሰላስን ከሞት እንዳስነሳው ግመንና እንደዚሁም ሊሰላስ ጌታ መሆኑን መመስከር ነው። በልባችን ውስጥ የምናምነውን በአንደበታችን በመናገር ልንመስክራለት የገድ ነው።

በመጽሐፍ ቅዱሳዊ ይዘቱ መመስከር ግለት እግዚአብሔር በቃሉ አግካይነት የተናገረውን መልሶ በአንደበታችን መናገር ግለት ነው። ሊሰላስ እራሱ በ(ራብራውያን 3:1) ላይ «የሃይማኖታችን ሐዋርያና ሊቀ ካህናት» ተብሏል። ስለዚህ እኛም ስለ እርሱ ግንነት በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በተነገረው በግመን በአንደበታችን በምንመስክርበት በፃት እርሱ ደግሞ በአባቱ ዘንድ በሊቀ ካህንነቱ ስለ እኛ ይመስክርናል።

ስለዚህ ክርስቶስ ያስገኘልንን የመሥዋዕትነት ጥቅም ሁሉ ለግግንት፤ እንደግሪካተልው ልንመስክርና ልንናጸክ ይገባል።

«ጌታ ሊሰላስ ክርስቶስ ሆይ! አንተ የእግዚአብሔር ልጅ መሆንህንና ወደ እግዚአብሔር ለመድረስ ብቸኛው መንገድ መሆንህን አምናለሁ። ስለእኔም ኃጢአት የመሰቀል ላይ ሞትን ከተቀበልክ በኋላ በሦስተኛው ቀን ከሙታን መነሣትህንም አምናለሁ።»

2. ስለ አመፀኛነትህና ስለ ማናቸውም ኃጢአቶችህ ንስሐ ግባ

ምናልባትም በሕይወትህ ላይ አሉታዊ ተፅእኖ በግላደር ላይ ያለው አንተ በግል የሠራሽው ኃጢአት ብቻ ሳይሆን ከወላጆችህም የተወራረሰ መርገም ሊሆን ይችላል። ያም ሆኖ ግን ከሁሉምም ዓይነት መርገምች ለመላታት በግድ በግልህ ማናቸውንም ጥረት ማድረግ አለብህ። ስለዚህ የእግዚአብሔርን ምሕረት ለመላበስ ኃጢአትህን በመናዘዝ ንስሐ ልትገባ ያሻል። ቀደም ሲል ተጠናውቶህ የነበረውን አመፀኛነት በማስወገድ እራስህን ሙሉ በሙሉ ለእግዚአብሔር ማስገዛት አለብህ። ይህን እስካደረግህ ከአምላክህ ጋር ታርቀሃል ማለት ነው።

አዲስ ኪዳን ግልፅ እንደሚያደርግልን፤ በንስሐ ላይ ያልተመሠረተ እምነት ሊኖር አይችልም። የሐንስ መጥምቁ የጌታን መንገድ ለማዘጋጀት ቀድሞ በመጣበት ጊዜ የመልእክቱ የመጀመሪያው ቃል «ንስሐ ግቡ...!» (ማቴዎስ 3+2) የሚል ነው። ኢየሱስም አገልግሎት በጀመረበት ወቅት ያስተማረው የሐንስ ከተናገረው በመቀጠል «...ንስሐ ግቡ በወንጌልም እመኑ...» (ማርቆስ 1+15) በማለት ነው። እንግዲህ ከዚህ የምንረዳው ያለ ንስሐ፤ ትክክለኛውን እምነት ለመለማመድ እንደማንችል ነው። ዳሩ ግን ይህን ቅድመ ሁኔታ ባለማሟላት ክርስቲያኖች እምነታቸውን ለማጠናከር የቱንም ያህል ቢለቱ ድካማቸው ዋጋ ቢስ ይሆናል። ስለዚህ ክርስቶስ በመሥዋዕትነቱ ያስገኘልንን በረከት ለመጋራት በእግዚአብሔር ፊት እንደሚከተለው ልንናዘዝ ይገባል።

«እራሴን ከቀድሞው ኃጢአተኛነቴና አመፀኛነቴ ለማንፃት ቆርጫ በመንግሥት እኔነቴን ለአንቶ ለጌታዬ አስገዝቻለሁና እርዳኝ!»

3. ስለ ማናቸውም በደሎችህ ይቅርታን ጠይቅ

ለሕይወታችን መቃናት ታላቁ መሰናክል ለበደሎቻችን ሁሉ ይቅርታን አለማግኘታችን ነው። እግዚአብሔር ክልብ እስከ ተፀፀትን ድረስ ከበደላችን ሁሉ እንደሚያጠራን ቃል ንብቱልናል። በ(ዮሐንስ 15 መልእክት 1+9) ላይ «በኃጢአታችን ብንናዘዝ ኃጢአታችንን ይቅር ሊለን ከዓመፃም ሁሉ ሊያነፃን የታመነና ዳድቅ ነው» ተብሎ ተጽፎልናል። እግዚአብሔር የታመነ ነውና ይህን የገባልንን ቃል ኪዳን እንደሚፈጽምልን እርግጠኞች ልንሆን ይገባል። እንደዚሁም የእግዚአብሔር ፍትሕ የማይዛባ ነውና ኢየሱስ ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜ በተሸከመልን ኃጢአት እኛን በድጋሚ ተጠያቂ አያደርገንም። ስለዚህ ለመርገም ሊዳርጉህ የሚችሉ በደሎች ስለ መፈጸምህ

እስካወቅህ ድረስ ከአንተ የሚጠበቀው፤ ስለ ጥፋትህ ለእግዚአብሔር ግልጥልጥ አድርገህ መናዘዝ ብቻ ነው።

ከዚህ ጉን ለጉን በውርስ የተላለፈ መርገም ደርሶብህ ሊሆን ይችላል። ምንም እንኳን አንተ ለወላጆችህ ጥፋት በቀጥታ ተጠያቂ ባትሆንም ዳሩ ግን መሄዱ ለአንተም ሊተርፍ ይችላል። በመሆኑም በዚህ ዓይነት መርገም ስለ መጠቃትህ እስካወቅህ ድረስ ከዚህም ጭምር እንዲገላገልህ ወደ እግዚአብሔር ተግፀን።

ለዚህ ችግር ዓይነትኛ ጸሎት ሊሆን የሚችለው የሚከተለው ነው።

«አምላኬ ሆይ፤ ማናቸውንም ኃጢአቴን በፊትህ በመናዘዝ በይቅር ባይነትህ እንድትጉበኘኝ እለምንሃለሁ። በተለይም በእራሴም ሆነ በወላጆቼ ጥፋት የተነሣ የወረደብኝን መርገም ሁሉ ከላዩ ላይ አስወግድልኝ፡- አሜን!»

4. የበደሎህን ሁሉ ይቅር በል

በረከትን ለመቀበል ሌላው መሰናክል የሚሆንብን በልባችን ውስጥ የምንቋጥረው ቂም ነው። ከ(ማርቆስ 11+25) ላይ እንደምንረዳው እግዚአብሔር ለጸሎታችን መልስ እንዲሰጠን የምንጠብቅ እስከሆነ፤ በቅድሚያ የበደሎንን ሰዎች ይቅር ልንላቸው እንደሚገባ ኢየሱስ በአንደበቱ የሚከተለውን መክርናል፡-

«ለጸሎትም በቆማችሁ ጊዜ፤ በሰማያት ያለው አባታችሁ ደግሞ ኃጢአታችሁን ይቅር እንዲላችሁ፤ በማንም ላይ አንዳች ቢኖርባችሁ ይቅር በሉት።»

ይህን መመሪያ በመላው አዲስ ኪዳን ውስጥ የምናገኘው ስለሆነ፤ ወደ እግዚአብሔር ለጸሎት ከመቅረባችን በፊት በሌሎች ላይ ያለንን ቂምና በቀል ልንፍቀው ይገባል።

ይቅር ባይነት ሰዎች እንደሚሉት ስሜታዊ እርምጃ ሳይሆን ከሚፃናዊ አእምሮ የሚመነጭ ውሳኔ ነው። ይህን አባባሌን ለማብራራት የሚከተለውን ተምሳሌት አቀርብላችኋለሁ። ለምሳሌ አንድ ሰው ለሌላ ሰው 10000 ብር ማበደሩን የሚገልፅ ሰነድ በእጁ አለ እንበል፡- እንደዚሁም ደግሞ ይህ ሰው በተራው ከእግዚአብሔር አሥር ሚሊዮን ብር በመበደሩ ይህንን የሚገልፅ ሰነድ እንደዚሁ በእግዚአብሔር እጅ አለ እንበል። እግዚአብሔር ለዚህ ሰው የሚከተለውን ሐሳብ ያቀርብለታል፤ «አንተ በእጅህ ያለውን ሰነድ ብትቀድው እኔም በእጄ ያለውን እቀደዋለሁ። በሐሳቤ ሳትሰማማ በመቅረት

የዕዳ ልንዱን ለመቅደድ ካልፈለግህ ግን እኔም ዕዳህን ይቅር ልልህ ስለማልችል አልቀድልህም»

በዚህ መልኩ እስካየነው ሌሎችን ይቅር ማለት እንዲያውም ጥቅሙ ለአራስ ነው። በመሆኑም ከዚህ መሰሉ ውሳኔ መድረስ በሰሜታዊነት መመራት ሳይሆን አስተዋይነት ነው። የ10ኛው ብር ሰነድ በመቅደድ ከ10 ሚሊዮን ብር ባለ ዕዳነት ለመላቀቅ እስከተቻለ፣ በልህ የሆነው ሰው በዚህ ዕድል ለመጠቀም ወደኋላ አይልም። አንተም ይቅር ልትላቸው ስለሚገቡህ ሰዎች በምታስታውሰበት ወቅት ስለምትወስደው እርምጃ መንፈስ ቅዱስን እንዲረዳህ ጠይቀው። እርሱም ያለ ጥርጥር ወደ ቀናው አቅጣጫ ይመራሃል፤ ሆኖም ግን ስለ አንተ ሆኖ የበደሉህን ይቅር አይልልህም። ስለዚህ መንፈስ ቅዱስ በውስጥህ በማደር በሚገፋፋህ ጊዜ ድምፅህን ከፍ በማድረግ፣ «ጌታ ሆይ፣ በአንተ ፊት የበደሉኝን እገሌን...እገሌን» ይቅር ብያቸዋለሁ ካልክ በኋላ በማከልም፡-

«እንደዚሁም ሌሎች የበደሉኝን ሁሉ ይቅር ብያቸዋለሁ። አንተ ስለ በደሌ ሁሉ ይቅር ትላኝ ዘንድ እኔም እነ እገሌን (ስማቸውን በመጥራት) ይቅር ብያቸዋለሁ» በማለት በተለይ ቂም የያዘከባቸውን ሰዎች በማሳለል ጸልይ።

5. ከአስማትና ጥንቆላ ጋር ያለህን ግንኙነት ፈጽሞ አቋርጥ

ከመርገም ሙሉ በሙሉ ለመላቀቅ መከራ ከማድረግህ በፊት በግድ ከአስማተኞችና ጠንቋዮች ጋር ያለህን ግንኙነት ልታቋርጠው ይገባል። በአጭሩ ለማናቸውም ዓይነት ሰይጣናዊ ተዕዛዥ ማግኘት የለብህም። ስለዚህ ጉዳይ ሙሉ በሙሉም ባይሆን በምዕራፍ 6 ላይ የተነጋገርንበት ስለሆነ ከተለያዩት የሰይጣን ማታለያ ዘዴዎች ልትጠነቀቅ ይገባል።

በዚህ ዓይነቱ የረከሰ ተግባር ላይ በቅጥታም ሆነ በትዘዋዋሪ መንገድ መሳተፍ እራስን የሰይጣን ባሪያ ወይም ተገዥ ማድረግ ነው። በመሆኑም አንድ የበላይ በበታቺ ላይ ሥልጣን እንዳለው ሁሉ ያም ሰው ሰይጣን እንዳ ዘዘው ሊያደርግ ግድ ይሆንበታል። ሆኖም ግን የእግዚአብሔር መንግሥትና የሰይጣን መንግሥት ተግራራዊ መሆናቸውን መገንዘብ ያሻል። አንድ ሰው ደግሞ ለሁለት ጌቶች ሊገዛ አይችልም። ስለዚህ የእግዚአብሔር ቤተሰብ የመሆን ዓላማ ያለው ሰው ዜግነቱን ሊቀይርና ከሰይጣን መንግሥት ጋር ያለውን ማናቸውንም ግንኙነቱን ሊያቋርጥ ይገባል።

ጳውሎስ በ(2ኛ ቆሮንቶስ 6፡14-15) ላይ ሰይጣንን ሙሉ በሙሉ ማራቅ ስለማስፈለጉ እንደሚከተለው ጽፏል፡ «ከማያምኑ ጋር በማይመች

አካሄድ አትጠመዱ፤ ጽድቅ ከአመፅ ጋር ምን ተካፋይነት አለውና? ብርሃንም ከጨለማ ጋር ምን ትብረት አለው? ክርስቶስስ ከቤልሆር ጋር ምን መስማማት አለው? ወይስ የሚያምን ከማያምን ጋር ምን ክፍል አለው?» ይህንኑ አቋሙን በማጠናከር ደግሞ እንደገና በቁጥር 17 ላይ በቀጥታ የጌታን ቃል እንደሚከተለው ጠቅሷል፡-

«ስለዚህም ጌታ፡-

ከመካከላቸው ውጤት የተለያችሁ ሁኑ

ርኩስንም አትገኩ

ይላል፤ ሁሉን የሚገዛ ጌታ፡-

እኔ እቀበላችኋለሁ...»

ይህን ዓይነቱን ግንኙነት ማቋረጥ ማለት «በርኩስት የተጨማለቁትን» ማናቸውንም ቁሳቁስ አለመንከት ማለት ነው። እንደምታስታውሱት በምዕራፍ 2 ላይ የጠቀስኩት የጆይናዎች የዘንዶ ምስል ጥልፍ በእኔ ላይ የቱን ያህል መርገም እንዳስከቱለ በምሳሌነት ጠቅሼአለሁ። ስለዚህ በእግዚአብሔር ዘንድ ፍተጠሉትን ይህን የመሳሰሉትን ቁሳቁሶች ልናቃጥላቸውና ልናስወግዳቸው ይገባል። ይህን መሰሉን እርምጃ ለመውሰድ ቆርጠን እስከ ተነሣን ድረስ፣ የሚከተለውን የማረጋገጫ ቃል ልንሰጥ እንችላለን።

«ሰይጣናዊ የሆኑትን እንደ አስማትና ጥንቆላ ያሉትን ተግባራት ሁሉ አወግዛለሁ። ከዚህም ጋር የተያያዙትን ማናቸውንም «ቁሳቁሶች» አቃጥላለሁ፤ አወድማለሁ፤ ከእንግዲህ ከሰይጣን ጋር ያለኝን ግንኙነት ሙሉ በሙሉ ሰርገፍአለሁ፤»

6. በአሁኑ ደረጃ ከማናቸውም መርገም ለመላቀቅ የሚያስችልህን ጸሎት ለማቅረብ ትችላለህ

ቀደም ሲል የተዘረዘሩትን 5 ተፈላጊ ነጥቦች እስካሟላህ ዘንድ ከእንግዲህ ከማንኛውም መርገም ሊያላቅቅህ ወደሚችለው 6ኛ ደረጃ ለመሸጋገር ትችላለህ። ኢየሱስ በክፈለላህ ካሣ ምክንያት ከመርገም የመላቀቅ መብት እንዳለህ መዘንጋት የለብህም። ኢየሱስ በአንተ ምትክ በመስቀል ላይ ሆኖ መርገሙን በመቀበሉ፣ በምትኩ የእግዚአብሔርን ጸጋ ለመቀበል አስችሎሃል።

ስለዚህ ከመርገም ለመላቀቅ ተፈላጊው የአንተ ቀግል ጥረት ሳይሆን በመስቀል ላይ በተፈጸመህ የካሣ ክፍያ በሙሉ ልብ ማመን ነው። በዚህም

መልክ የምታቀርበው ልመና ወዲያውኑ ውጤታማ ሲሆን ታገኘዋለሁ።
ኢየሱስም በ(ማርቆስ 11፡24) ላይ ያረጋገጠልን ይህንን ነው። «ስለዚህ
እሳችሁን የጸለያችሁትን የልመናችሁትንም ሁሉ እንዳገኛችሁት እመኑ፤
ይሆንላችሁግል።»

በዚህ ሁኔታ ላይ በምንገኝበት ጊዜ ጸሎታችን የሚከተለውን መልክ
ቢይዝ የሚመረጥ ይሆናል።

«ጌታ ኢየሱስ ሆይ! ለእኔ ለኃጢአተኛው የሚገባውን መርገም አንተ
በእኔ ምትክ በመስቀል ላይ ተሸከምክልኝ። አቤቱ ከእንግዲህ ከማናቸውም
መርገም በስምህ የተላቀቅሁ እሆን ዘንድ እንድትረዳኝ እለምንሃለሁ።»

በአንተ በማመኔ እነሆ ከማናቸውም እርግጥን ነፃ ሆኛለሁ! ከልቤም
አመሰግንሃለሁ!»

እዚህ ላይ ሊጤን የሚገባው ፀሎቱን ከማድረሳችን በፊት ቀደም ሲል
ያቀረብናቸውን አምስት የኑዛዜ ደረጃዎች እንደገና በመከለስ እንድና
ጠናክራቸው ነው። በብኩሌ ኑዛዜያችንንና ጸሎታችንን በተያያዘ ሁኔታ
ለማቅረብ የሚከተለውን ፈለግ መከተሉ እንደሚቻል አምናለሁ።

«ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ሆይ! የእግዚአብሔር ልጅ መሆንህንና
ወደ እግዚአብሔርም ለመቅረብ ብቸኛው መንገድ አንተ እንደ
ሆንክ አምናለሁ። ስለ እኔም ኃጢአት መሞትህን፤
በሦስተኛውም ቀን ከመታን መነሣትህን አምናለሁ።»

ከእንግዲህ ዳግመኛ ኃጢአት ላለመሥራትና በእግዚአብሔር
ላይ ላለማመፅ በመወሰን እራሴን በአንተ ቁጥጥር ሥር
አውያለሁ። ኃጢአቶቼንም በፊትህ በመናዘዝ ይቅር እንድትለኝ
እለምንሃለሁ። በራሴም ጥፋት ሆነ በውርስ ከተላለፋብኝ
መርገሞች ሁሉ አላቅቀኝ። እኔ የበደሉኝን (እነ እገሌ...እገሌን)
በንጹሕ ልቦና በመነሣት ይቅር እንዳልኳቸው አንተም
ከማንኛውም በደሌ ሁሉ አንፃኝ።

ከሰይጣናዊ አምልኮት ጋር ግንኙነት ያላቸውን ማናቸውንም
የጥንቆላና የእስማት ተግባራት አወግዛለሁ። በእጄም ውስጥ
የገቡትን የጥንቆላ ቁሳቁሶች አወድማቸዋለሁ። ከዚህ ጊዜ
ጀምሮ ሰይጣን በእኔ ላይ አንዳችም ተፅእኖ ሊያሳድር
እንደማይችል አውቃለሁ።

ጌታ ኢየሱስ ሆይ! ለእኔ ለኃጢአተኛው የሚገባውን መርገም
አንተ በእኔ ምትክ በመስቀል ላይ ተሸከምክልኝ። አቤቱ
ከእንግዲህ ከማናቸውም መርገም በስምህ የተላቀቅሁ እሆን
ዘንድ እንድትረዳኝ እለምንሃለሁ።

በአንተ በማመኔ እነሆ ከማናቸውም እርግጥን ነፃ ሆኛለሁ!
ከልቤም አመሰግንሃለሁ!

«አመሰግንሃለሁ» የሚለውን ቃል አንድ ጊዜ ብቻ በመናገር
አትቆጠብ። እግዚአብሔር እንዲገላግልህ ስለምቀፈልጋቸው መርገሞች፤
ይቅር ስለምትላቸው ሰዎች! ስለተለያዩ ኃጢአቶችህ ሁሉ ከልብህ
በመፀፀት በምታስብበት ጊዜ ሁሉ ቃሉን ደጋግመው። እግዚአብሔርንም
የቱን ያህል እንደምትወደው መልሰህ መላልሰህ ንገረው! ይሰለጥኛል
ወይም ምን ይለኛል የሚል ይሉኝታ አይደርስህ። የልብህን ሁሉ ዘክኸህ
አጫውተው፤ ፍቅርህን ያለ ገደብ አፍስሰው፤ የውስጥ ገበያህን ሁሉ
ባለመሸፋፈን ለእርሱ ገላልጠህ አሳየው። በወደድከውና በቀረብከው
መጠን፤ እርሱም በፍቅሩ ከአንተ አይለይም!

7. ከእንግዲህ ለጸሎትህ ምላሽ እንዳገኘህ በመተማመን በእግ ዚአብሔር በረከት ተመላለስ!

እርግጥ በዚህ ደረጃ በረከቱ በምን ዓይነት መንገድ እንደሚፈጸምልህ
ወይም ምን ዓይነት ይዘት እንደሚኖረው አለመመራመርህ ይመረጣል።
ይህን የመሳሰለውን ነገር ለእግዚአብሔር ተወው። እርሱ የፈለገውን
በመሰለው ጊዜ ይፈጽምልህ እንጂ አንተ ግን አትጨነቅ! ከአንተ
የሚጠበቀው ልቦናህን ግልፅ በማድረግ፤ የአመንከውን ሁሉ
እንደሚያሟላልህ መተማመን ነው።

ደግሞም ጳውሎስ በ(ኤፌሶን 3፡20) ላይ እንዳለው «ከምንለምነው
ወይም ከምናስበው ሁሉ ይልቅ እጅግ አብልጦ ሊያደርግ ለሚችለው»
እግዚአብሔር ማናቸውንም ነገር ለእርሱ በሚታየው መንገድ እንዲያሳክልን
ልንተወው ይገባል።

ስለዚህ ከአንተ የሚጠበቀው የሚከተሉትን ቃላት ብቻ ማሳለብ ነው።

«ጌታ ሆይ! አንተ ለእኔ ይሻለዋል ብለህ የምትልክልኝን
በረከት ለመቀበል እራሴን አዘጋጅቼ በመጠባበቅ ላይ ነኝ።»

ከዚያም ለእነኚህ የልመና ቃላትህ እግዚአብሔር እንዴት ያለ ድንቅ
መልስ እንደሚሰጥህ ታያለህ!

ከጨለማ ወደ ብርሃን

ባለፈው ምዕራፍ ውስጥ የተላለፈውን ትምህርት በጥንቃቄ የተከታተለ ህግን ያለ ጥርጥር የጨለማውን ድንበር አቋርጦ ወደ ብርሃናማው ዓለም በመሸጋገር ላይ ነው። ከወሰተጀርባህ ጥለሽው የመጣሽው ከተለያዩ መርገሞችና ጋጢአቶች የተተበተበውን የጨለማ ግዛት ነው። ከፊት ለፊትህ የሚታይህ ደግሞ የበረከት ፀዳሶችን የሚያገፀባርቅ ድንቅዩ ብርሃን ነው። እስኪ እዚህ ላይ ትንሽ ቀም በልና ሙሉ በ(ዘጸአት 28+2-13) ላይ ስለሰፈራቸው የበረከት ዓይነቶች አስታውሱ፡-

- በለጦች ዘንድ መከበርና መወደድ ባልፅግና
- ሙሉ ጤናማነት ድል አድራጊነት
- ባልጀች መበረከት በእግዚአብሔር ዘንድ መወደድ

እነዚህ ሁሉ በረከቶች በኢየሱስ አግካሄት የወረሰካቸው ሲሆኑ፤ ሆኖም ግን በተጨማሪ በእጅህ ልታስገባቸው በበኩልህም ጥረት ማድረግ አለብህ።

በቅድሚያ እነኚህን የበረከት ዓይነቶች ድምፅህን ከፍ በማድረግ ደጋግመህ ልታነባቸው ይገባል። በዚያን ጊዜም እግዚአብሔር ግናቸውንም መርገም በማራቅ እነኚህን ተስፋ የገባልህን በረከቶች እንዲሰጥህ ለምነው። ይህን ልማድ በየለዓኑና በየዕለቱ በማዳበር በረከቶቹ በእጅህ እስኪገቡ ድረስ ግፉበት። በዚህ ጊዜ ለእግዚአብሔር ምስጋና ማቅረብህን አትዘንጋ። እነኚህን የመሳሰሉትን አምንታዊ ቃላት በአንደበት መላላሶ መናገሩ በአራሱ የከበበህን ጨለማ በመገረፍ የብርሃን ሮሬ ያላብስሃል።

እንደ እውነቱ ይህ የሽግግር ወቅት የተለያዩ ስሜቶችን ሊያሳድርብን የሚችል ቢሆንም፤ ሆኖም ግን አንድ በጋራ የምንካፈለው ልምድ ይኖራል። ይኸውም ዞር ዞር የእግዚአብሔርን በረከት ስለመቀበላችን እርግጠኞች በመሆናችን ሲሆን፤ የአቀባባላችን ሁኔታ ግን ሊለያይ ይችላል። አንዳንዶች ገና ወደ እግዚአብሔር ከመቅረባቸው ሊባረኩ ይችላሉ፤ ሌሎች ደግሞ ረጅም ጊዜ ሊወስድባቸው ይችላል። በተለይም ደግሞ በጥንቁሳና

በመሰላው እርኩስ ተግባር ላይ ለተሰማሩት የእግዚአብሔርን በረከት ለማግኘት ከባድ ትግል ሊያጋጥማቸው ይችላል። ዜግነታቸውን ልሳይጣን አላለፈው ሰጥተዋልና፤ ከዚህ ቀሪኛ ለመላቀቅ በጌታቸውም ፊት የበለጠ ቆራጥነት ማሳየት ይኖርባቸዋል። ይኸውም ደገንነታቸውን በደሙ በተባዘው ኢየሱስ ባለማወላወል ማመን ማለት ነው። በተለይም ለይጣን ከእርሱ ለገዛዝ ለሚያረንገጡት የቱን ያህል የተባረከ ፅድል እንደሚሰጣቸው ስለሚያውቅ፤ የአልሞት ሳይ ተጋዳይ ትግል ማካሄዱ ሳይታስቡ የተፈታ ነው። ታዲያ የቱንም ያህል ፈተናና መከራ ይግጠሙን እንጂ፤ በመጨረሻ ላይ የምንገኘውን ድል በማብሰልሰል እኛም ቆራጥ ትግል ልናካሂድ ይገባል።

ከሁሉም በላይ ደግሞ ሉዓላዊው ኃይል እግዚአብሔር በዚህን የትግል ወቅት ከማን ጉን እንደሚሰለፍ በማስታወስ ልብ መሉንት ሊሰማን ይገባል። ሆኖም የሚሠራው ስም ሥጢር በመሆኑ መቼና እንዴት ባለ መንገድ ሊረዳን እንደ ተነሣ ግልፅ ሳይሆንልን ይችላል። ያም ሆኖ ግን እግዚአብሔር ጥሉ እንደማይጥለን በመተማመን በአቋማችን ልንጠነከር ይገባል። ለዚህም ይበልጥ መፅናኛ የሚሆን ክርስቶስ በመስቀል ላይ ስለከፈለልን ካሳ መጠን ጳውሎስ በ(ገላትያ 3+13-14) ላይ ያሠረረውን እንደገና ስናጤነው ነው።

«በእንጂ የሚሰቀል ሁሉ የተረገመ ነው ተብሎ ተጽፎአልና ክርስቶስ ስለ እኛ እርግግን ሆኖ ከሕግ እርግግን ቀጅን፤ የመንፈስን ተስፋ በእምነት እንድንቀበል፤ የአብርሃም በረከት ወደ አሕዛብ በኢየሱስ ክርስቶስ ይደርስላቸው ዘንድ።»

በዚህ ጥቅስ አማካይነት ጳውሎስ ሦስት ፍሬ ነገሮችን ያስተዋውቃል። የመጀመሪያው ይህ በረከት የተደበሰበሰ ወይም የሚያሻማ ሳይሆን ለአብርሃም ቃል የተገባለት መሆኑን ነው። በ(ዘፍጥረት 24+፫) ላይ እንደሚገኘው ደግሞ አብርሃምን «ጌታ በሁሉም ነገር እንደ ባረከው» ይገልጽልናል። ስለዚህ ያ የተስፋ ቃል ለማንኛውም ሰው ይሠራል፤ ወይም እውነትነት አለው ማለት ነው።

ሁለተኛ- በረከቱ ሊገኝ የሚችለው በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ብቻ ስለ መሆኑ ነው። ከዚህ ውጪ በግል ጥረታችን ወይም በሌላ ኃይል አማካኝነት ጨርሶም ልንቀዳጀው አንችልም። ከኢየሱስ ጋር ያለን ግንኙነት በእምነት ማጣት፤ ባለመታዘዝ፤ ወዘተ. እስከ ደረሰ በረከቱን ለመውረስ አንችልም። ሆኖም ግን በዚህ መስሎ ጥፋታችን በመፀፀት በንስሐ እስከ ተመለስን እግዚአብሔር የቀድሞውን ግንኙነታችንን ያድስልናል፤

ሦስተኛ - ይህ በረከት «የመንፈስ ቅዱስ ተስፋ» ስለ መሆኑም ተጠቅሷል። ይህን በማብራራት ረገድ ኢየሱስ በ(ዮሐንስ 16፥13-15) ላይ የተናገረውን መጥቀስ በእጅጉ ይጠቅማል።

«ግን እርሱ የእውነት መንፈስ በመጣ ጊዜ ወደ እውነት ሁሉ ይመራችኋል፤ የሚሰማውን ሁሉ ይናገራል እንጂ ከራሱ አይነግርምና፤ የሚመጣውንም ይነግራችኋል። እርሱ ያከብረኛል፤ ለእኔ ካለኝ ወስዶ ይነግራችኋል። ለሌላ ያለው ሁሉ የእኔ ነው፤ ስለዚህ ለእኔ ካለኝ ወስዶ ይነግራችኋል አልሁ።»

እነኚህ እንደምን ድንቅ የሆኑ አበረታች ቃላት ናቸው፤ ኢየሱስ በመስቀል ላይ በመሞቱ የተገኘውን በረከት ለእኛ በማካፈሉ ረገድ፤ ሦስቱም ሥላሴዎች፤ አብ፤ ወልድ፤ መንፈስ ቅዱስ በአንድነት ይሠራሉ። ይህን መሰሉን የረቀቀ የመለኮት አሠራር ለመረዳት ለሰው ልጅ አእምሮ የሚከብደው ቢሆንም፤ ሆኖም ግን በመንፈስ ቅዱስ ምሪት በረከትን ሊቀበል ይችላል።

አሁንም እውሉስ በ(ሮሜ 8፥14) ላይ የመንፈስ ቅዱስን ልዩ ተልእኮ አስመልክቶ የሚከተለውን ይነግረናል፤ «በእግዚአብሔር መንፈስ የሚመሩ ሁሉ እነዚህ የእግዚአብሔር ልጆች ናቸውና።» ይህ የመንፈስ ምሪት በአንድ ጊዜ ብቻ ተጠናቅቆ የሚያልቅ ሳይሆን ከጊዜ ጊዜ እየቀጠለና እየጉለበተ የሚሄድ ነው። በመሆኑም ከሕፃንነት ደረጃ በመነሣት የበለጸገ የእግዚአብሔር ልጆች የመሆናችን ዕድል ከፍትና ብሩኅ ነው።

ሆኖም ግን ብዙ ክርስቲያኖች ይህን መጽሐፍ ቅዱሳዊ እውነታ ባለመረዳት በመንፈስ ቅዱስ ምሪትና ወዳጅነት አመኔታ ሲጉድላቸው ይታያል። መንፈስ ቅዱስ ከሦስቱ ሥላሴዎች አንዱ አካል ነው። በ(2ኛ ቆሮንቶስ 3፥17) ላይ «ጌታ ግን መንፈስ ነው» ተብሎ ተገልጿል። ይህም የሚያመለክተን እግዚአብሔር አብ ጌታ እንደሆነና እግዚአብሔር ወልድም ጌታ እንደ መሆኑ ሁሉ መንፈስ ቅዱስም እኩል ጌታ ነው ማለት ነው። ስለዚህ ይህ የመንፈስ ቅዱስ መለኮትነት በመላምት የተገኘ ወይም በሐዋርያት ጉባዔ የተደነገገ ሳይሆን ፍጹም መጽሐፍ ቅዱሳዊ እውነታ ነው። በመሆኑም ከዚህ ከመለኮት አንዱ ከሆነው አካል ጋር የግል ግንኙነታችንን ልናጠነክር ይገባል።

መንፈስ ቅዱስ ኃይለኛና ቁጡ፤ ወይም በሆነ ባልሆነው በሰዎች ላይ የሚሙህ አይደለም። እንዲያውም እርሱ በለዘበ እንደበትና በለሰለሰ ድምፅ

ወደ ትክክለኛ አቅጣጫ የሚመራን ነው። ስለዚህ ለሚናገረንም ሆነ ለሚያሳድርብን ስሜት ተገዢ ልንሆን ይገባል።

በተለይም ደግሞ መንፈስ ቅዱስ በየግል በመቅረብ ምሪት እንደሚሰጠን ግወቅ አለብን። በመሆኑም የእግዚአብሔርን በረከት ለማግኘት የተለያዩ መንገዶችን ልንከተል እንችላለን ማለት ነው እያንዳንዳችን ልዩ ስበእና፤ ልዩ ፍላጎትና ምኞት፤ ብርታትና ድክመት እንዳለን መንፈስ ቅዱስ ስለሚያውቅ የሚመራንም እንደዚያው በተለያዩ ሁኔታ ይሆናል። ክርስቲያኖች በፋብሪካ እንደሚመረት ምርት ተመሳሳይ አይደሉም፤ ወይም አንዱ የሌላው ትክክለኛ የካርቦን ቅጂ አይደለም። ስለሆነም የእያንዳንዳችንን የተለየ ችሎታ፤ አደጋን የመቋቋም ብቃት፤ ለፍላጎታችንም ተገቢ ስለሆነው በረከት ሊያውቅ የሚችለው መንፈስ ቅዱስ ነው። በችግራችን ጊዜ ከጉናችን ባለመለየት የሚረዳን፤ የበረከትንም በሮች የሚከፍትልን እርሱ ነው። ስለዚህ ሌላውን ክርስቲያን ለመምሰል እራሳችንን ማስገደዱ ለመንፈስ ቅዱስ ፍጹም ተገዢ ከመሆን ሊያሸሽን ይችላል።

በዚህን መሰሉ ጊዜ የሚከተለውን ዓይነት ጸሎት ማቅረቡ እጅግ ብልህነት ይሆናል።

«አቤቱ መንፈስ ቅዱስ ሆይ፤ አእምሮዬንና ልቦናዬን ለእንተ ከፍት አድርጌዋለሁ ስለዚህ ኢየሱስ ያስገኘልኝን በረከቶች በመግለጥ እንዴት ላገኛቸው እንደምችል ምራኝ።»

ቀደም ሲል በ(ዕብራውያን 10፥14) ላይ እንደተጠቀሰው ኢየሱስ በመስቀል ላይ ያስገኘልን በረከት ፍጹማዊና ዘላለማዊ ሲሆን፤ ይህን በረከት በመንፈስ ቅዱስ ምሪት ለመቀላጀት የምንጓዝበት ጉዳና ወደ እድገት የሚያመራና ተለዋዋጭ ነው።

ክርስቲያኖች ይህን መሰሉ ሁኔታ በሚያጋጥማቸው ጊዜ፤ «እንደ፤ ደግሞ በተወለድኩበት ወቅት ሁሉም ነገር ተሟልቶ ተሰጥቶኝ አልነበረም ማለት ነው፤» በማለት ግራ እንደ መጋባት ሊቃጣቸው ይችላል። ለዚህ መልሱ «ነበረ- አልነበረምም» ሊሆን ይችላል።

በሕጋዊ አመለካከት እስከ ተመራን፤ ዳግም በተወለድንበት ጊዜ ሁሉም ነገር ተሟልቶ ተሰጥቶናል። በ(ሮሜ 8፥17) ላይ እንደ ተጠቀሰው የእግዚአብሔር ልጆች በምንሆንበት ወቅት ወዲያውኑ የእግዚአብሔርን በረከቶች «ከክርስቶስ ጋር ወራሾች ነን»

ሆኖም ግን ከተጨባጩ ሁኔታ አንፃር ስንመለከተው፣ በውርስ ያገኘነውን ገና ለመለማመድ ጀግሪዎች እንሆናለን እንጂ በአንድ ጊዜ ሁሉንም አጠቃልለን ለማጣጣም ችሎታው አይኖረንም። የክርስትና ሕይወት ቀስ በቀስ ወይም ደረጃ በደረጃ እየቀበረና እያደገ የሚሄድ ነው። ስለዚህ ሕጋዊ የሆነውን ውርሳችንን ሙሉ በሙሉ ለመቀዳጀት በቅድስና ጉዳና መጓዝ አለብን።

ኢየሱስን በመቀበላችን ደግሞ የመወለድ መብትና ሥልጣን ቢኖረንም ሆኖም ግን ውርሱን ለመጋራት አስተሳሰባችንና ምግባራችንን ልናሰፋው ይገባል። በተለይም በዳግም ልደት ሳቢያ ያገኘነውን ሥልጣን በአግባቡ ልንጠቀምበትና እግዚአብሔርን ልናስከብርበት ይገባል።

በበሉይ ቃል ኪዳን መሠረት እስራኤላውያን ወደ ተስፋይቱ ምድር ከነፃን በገቡበት ሁኔታና፣ የአዲስ ኪዳን አማኞች ደኅንነትን በሚለማመዱበት ሁኔታ መካከል የቀረበ ተመሳሳይነት አለ። እንደ ቀድሞው ቃል ኪዳን እስራኤላውያን ኢየሱ በሚባል መሪያቸው አማካይነት ወደ ከነፃን ገብተዋል። እንደዚሁም በአዲስ ኪዳን ኢየሱስ በተባለው መሪ በኩል አማኞች አዲስ ሕይወትን ለመቀዳጀት ችለዋል። ልክ ከነፃን ለእስራኤላውያን ምድራዊ ውርሳቸው የሆነውን ያህል ለአማኞችም መንግሥተ ሰማይ መንፈሳዊ ውርሳቸው ነው። በመሆኑም እስራኤላውያን ሊመሩባቸው የሚገቡት ሥነ-ምግባሮች ሁሉ በተመሳሳይ ሁኔታ ለክርስቲያኖችም ያገለግላሉ።

እግዚአብሔር እስራኤላውያን የተስፋይቱን ምድር እንዴት መውረስ እንደሚገባቸው በ(መጽሐፈ ኢየሱ 1፡2-3) ላይ የሚከተለውን መመሪያ ለኢየሱ ሰጥቷል።

«ባሪያዬ መሴ ሞቶአል! አሁንም አንተና ይህ ሕዝብ ሁሉ ተነሥታችሁ ለእስራኤል ልጆች ወደምስጣቸው ምድር ይህን የርዳኛስን ተሻገሩ።

ለመሴ እንደ ነገርሁት የእግራችሁ ሚግ የሚረገጠውን በታ ሁሉ ለእኛን ተሻግሩ።»

ከእንግዲህ ከእስራኤላውያን የሚጠበቀው የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ተግባራዊ የማድረግ ጉዳይ እንጂ፣ እግዚአብሔር ግን በበኩሉ ለእንዴና ለመጨረሻ ጊዜ ከነፃንን የእስራኤላውያን ምድር ለማድረግ ሰጥቷቸዋል። የሚረገጡት መሪት ሁሉ የእነርሱ ይዞታ ስለ መሆኑ የማያጠራጥር ነበር።

ሆኖም ግን እንደ አንዳንድ ክርስቲያኖች ሁሉ እስራኤላውያንም የእግዚአብሔርን መመሪያ ሙሉ በሙሉ ባለመቀበላቸው የአካባቢው የታሪክ ገፅታ ሊለወጥ ችሎአል። እግዚአብሔር የየርዳኛስን ወንዝ በተለምዶ እንዲያዳርው አድርጓቸው ነበር። እንደገናም የኢያሪኮን ከተማ በተለምዶ ለመያዝ አስቻላቸው። ሆኖም ግን ከእነርሱም የሚጠበቅ ግዴታ ነበር። ይኸውም ወደፊት በመግፋት የተቀረውን ግዛት ሁሉ በቁጥጥራቸው ሥር የማዋል ጋላሬት ነበረባቸው። በመሆኑም ነው እግዚአብሔር ኢየሱን «ያልተወረሰች እጅግ ብዙ ምድር ገና ቀርታለች» (ኢየሱ 13፡1) በማለት የተናገረው።

እኛም ክርስቲያኖች ብንሆን ደኅንነታችን በእግዚአብሔር ቃል የተረጋገጠልን ቢሆንም፣ ዳሩ ግን በበኩላችንም ልናሟላው የሚጠበቅብን ግዴታ አለ። እንደ እስራኤላውያን ተፈታታኝ የሆነ ኃይል (ስይጣን) ቢያጋጥምንም ወደፊት በቆራጥነት መግፋት አለብን። በአዲስ ኪዳን ውስጥ ክርስቶስ ግልፅ በማድረግ የሰጠን መመሪያ «ታግለን ማሻነፍ» እንዳለብን ነው (ራእይ 2 እና 3ን ተመልከት) የውርስ መብታችንም በሚከተሉት ቃላት ተጠቃልለዋል። «ድል የሚነሣ ይህን ይወርሳል።» (ራእይ 21፡7)።

በዚህ በትግላችን ወቅት የቱንም ያህል ተስፋ አስቆራጭ ሁኔታ ቢያጋጥምንም ሆኖም ግን ያለማመንታት ወደ ፊት መግፋት እንደሚገባን፣ እግዚአብሔር አብርሃምን እንደ ምሳሌ በማድረግ ሰጥቶናል። የአብርሃም ሕይወት ለእኛ የሚያገለግለን በምሳሌነቱ ብቻ ሳይሆን የግዴታም ልንከተለው እንደሚገባ ጥሪ በመሆን ነው። ከእርሱ ሕይወት የምንማራቸው ሦስት ታላላቅ ቁም ነገሮች አሉ። የመጀመሪያው ፍጹም ታዛዥነት ሲሆን፣ በመቀጠል ደግሞ በእግዚአብሔር ቃል ላይ ያለ አንዳች መጠራጠር መተማመንና፣ በመጨረሻም ያለማወላወል በትዕግሥት መጠበቅ ናቸው።

ስለ አብርሃም ፍጹም ታዛዥነት (ዕብራውያን 11፡8) የሚከተለውን ይነግረናል። «አብርሃም የተባለው ርስት አድርጎ ሊቀበለው ወዳለው ስፍራ ለመውጣት በእምነት ታዘዘ፣ ወዴትም እንደሚሄድ ሳያውቅ ወጣ።»

ከላይ እንደ ተገለፀው አብርሃም ከቤቱ በወጣበት ጊዜ በእግዚአብሔር ቃል በመተማመን ተጓዘ እንጂ፣ ለምንና? ወዴት? የሚለውን ጥያቄ አላቀረበም ነበር። እንደዚሁም አብርሃም የግርዛትን ሥርዓት እንዲፈልግ በታዘዘ ጊዜ ያለ ምንም ተቃውሞ እራሱንና መላ ቤተሰቡን ገረዘ (ዘፍጥረት 17፡9-14፤ 23-27)። ከሁሉም በላይ ደግሞ ልጁ ይስሐቅን እንዲለዋ በታዘዘበት ጊዜ እንኳን ጨርሶ አላቅማም ነበር (ዘፍጥረት 22፡1-14)።

በአጭሩ አብርሃም አንድም ጊዜ ቢሆን ለእግዚአብሔር ቃል ከመታዘዝ ወደ ጓላ አላለም።

እንደዚሁ ሁሉ ጳውሎስ በ(ሮሜ.4:16-21) ላይ እንደሚያሳስበን አብርሃም «የብዙ ሕዝቦች አባት» እንደሚሆን እግዚአብሔር በተናገረው ጊዜ በዕድሜው እጅግ የገፋ፤ ባለቤቱ ሣራም የመውለጃዋ ጊዜ የተላለፋት ቢሆንም እርሱ ግን አመነ። እግዚአብሔር ዘሩን እንደ ሰማይ ከዋክብት እንደ ባሕር አሸዋ እንደሚያበዛላት ቃል ከገባለት 25 ዓመታት ቢያልፉም ቅሉ፤ ዳሩ ግን አብርሃም ቅንጣት ታህል የመጠራጠር ስሜት አላደረበትም ከዚህም የተነሣ በ(ዕብራውያን 6:15) ላይ እንደ ተገለፀው፤ «ከታገሠ በኋላ ተስፋውን አገኘ»።

እኛም ብንሆን በ(ሮሜ.4:11-12) ላይ እንደ ተመለከተው «የአብርሃምን የእምነት ፈለግ ተከትለን የምንራመድ ከሆነ» የእርሱ ልጆች እንደሆንን ነው። ከዚህም የተነሣ ለእርሱ የተሰጡትን በረከቶች ሁሉ እንወርሳለን (ገላትያ 3:14)። ስለዚህ (ኢሳይያስ በ40:8) ላይ «ሣሩ ይደርቃል፤ አበባውም ይረገፋል፤ የአምላካችን ቃል ግን ለዘላለም ጸንታ ትኖራለች» በማለት ያስፈረው ለሕይወታችን መመሪያ ሊሆንን ይገባል።

ሆኖም ግን ይህ እምነታችን በሐሳብ ደረጃ ብቻ የተወሰነ ሳይሆን እንደ አብርሃም በተግባር የተረጋገጠ ሊሆን ይገባል። የቱንም ያህል ፈተና ቢያጋጥመን ዳሩ ግን እንደ አብርሃም በእግዚአብሔር ትእዛዝ በመመራት ወደ ፊት ልንገፋ ያሻል። በዚህም ቆራጥነታችን የእግዚአብሔር ቃል ተፈጻሚ መሆኑን እናረጋግጣለን። እንደ አብርሃምም በእምነታችን በመጽናታችን ለእርሱ የተሰጡትን በረከቶች እንወርሳለን።

እርግጥ ሰይጣን ይህን ፅናታችንን ለማናጋት በተለያዩና በተራቀቁ ዘዴዎች ሊፈታተን፤ ፍርሐትንና ጥርጣሬን፤ ውዥንብርንና በእራስ ያለመተማመን ስሜትን ሊያሳድርብን ይችላል።

ከዚያም አልፎ በአካላችን ላይ የተለያዩ ጥቃቶችን በመሰንዘር አካለ ጉዳሉ ሊያደርገን ይችላል። ሆኖም ግን ይህን ሁሉ ልንቋቋም የምንችልበትን መንገድ እግዚአብሔር አስቀድሞ አመቻችታልናል። ይኸውም በቃሉ በመተማመን ተገዥ መሆን ነው። ይህንንም ይበልጥ ግልፅ የሚያደርግልን ጳውሎስ በ(ኤፌሶን 6:17) ላይ «የመዳንንም ራስ ቁር የመንፈስንም ሰይፍ ያዙ፤ እርሱም የእግዚአብሔር ቃል ነው» በማለት ያስፈረልን ማረጋገጫ ነው። በጥቅሉ ውስጥ «ሰይፍ» በመባል የቀረበው ቃሉ ሲሆን፤ ሆኖም ሰይፉን «መያዝ» ደግሞ የአማኞች ኃላፊነት ነውና፤

ለመዳን የሁለቱን ትብብር ይጠይቃል። ሰይፉን ለማንሣት ፈቃደኞች እስከሆንን ድረስ ብቻ ነው መንፈስ ቅዱስ ሊረዳን ፈቃደኛ የሚሆነው።

ጳውሎስ የእግዚአብሔርን ቃል ለመግለፅ «ሬማ» በሚለው የግሪክ ቃል ተጠቅሟል። ታዲያ ይህ ቃል (ሬማ) ውጤታማ የሚሆነው በአንደበታችን እስከተናገርነው ድረስ እንጂ፤ መጽሐፍ ቅዱስን፤ ከትራብጌኦችን ወይም በመጽሐፍ መደርደሪያችን ላይ ስላስቀመጥነው አይደለም። መጽሐፍ ቅዱስን በእጃችን ይዘን ልናነበው ቃላቱንም በአንደበታችን ከፍ አድርገን ልናስማቸው ይገባል።

ስለ ቃሉም በአግባቡ አጠቃቀም ኢየሱስ በሰይጣን በተፈተነ ጊዜ ከሰጠው ምላሽ ለመረዳት እንችላለን (ማቴዎስ 4:1-11 ተመልከት)። ሰይጣን ያቀረባቸው ሦስቱም ጥያቄዎች በኢየሱስ ዘንድ «ጥርጣሬን» ለማሳደር የታቀዱ ነበሩ።

ለምሳሌ የመጀመሪያው የሰይጣን ጥያቄ «የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንህ...» በሚሉት ተፈታታኝ ቃላት ላይ የተመሠረተ ነበር። ሆኖም ግን ከዚህ ጥቂት ቀደም ብሎ ኢየሱስ በዮሐንስ መጥምቁ እጅ በዮርዳኖስ ወንዝ እግዚአብሔር አብረው «በእርሱ ደስ የሚለኝ የምወደው ልጄ ይህ ነው» ሲል ስለ ኢየሱስ እንዳልተናገረ ሁሉ፤ አሁን ግን ሰይጣን ኢየሱስን ከጥርጣሬ ላይ ለመጣል በዚያ መልኩ ሊፈትነው ሞክረ።

ሰይጣን በእኛም በኢየሱስ ተከታዮች ላይ ተመሳሳይ ፈታኝ ጥያቄዎችን ከማውጣትም አንዴም አይወግዝም። በቅድሚያ እግዚአብሔር ስለ እኛ የተናገረውን ቃል እንዳናምንበት ለማድረግ ሣራ ይሸርባል። ለኃጢአተኝነታችን ይቅርታ ሊደረግልን እንደማይችል፤ እግዚአብሔር እንደማያፈቅረንና ልጆቹም ስለ አለመሆናችን፤ ዕድሜ ልካችንንም በመርገም ሥር እንደምንማቅቅ ለማሳመን በብርቱ ይጥራል። የዚህ ሁሉ ጥረቱ አንዱና ብቸኛው ዓላማ ለእግዚአብሔር ቃል ተገዥ እንዳንሆን ለማድረግ ነው።

ሆኖም ግን ሰይጣንን ልናሸንፈው የምንችለው መልሰን በዚያው በእግዚአብሔር ቃል (ሰይፍ) ስንወጋው ነው። ኢየሱስም እያንዳንዱን ፈተና የተቋቋመው እንዲህ ተብሎ «ተጽፏል» ሲል ከእግዚአብሔር ቃል በመጥቀስ ነው። ስለዚህ ሰይጣን ያንን ጥቅስ ለማስተባበል ስለማይችል የሚኖረው ዕድል ተሸንፎ ማፈገፈግ ብቻ ይሆናል።

ግንኙውን የሰይጣን ፈተና ቢያጋጥምን ምሳሌዎችን ሊያሰሩ ሊሆን ይገባል። እርሱ የተሰጠው ባለቤት የእግዚአብሔርን ቃል በመጥቀስ እገዛ ለየት ባለ ዘዴ ወይም ጥበብ ለመጠቀም አይደለም። ይህ እንግዲህ ዘዴ ከሆነ ዘንድ እኛስ የቀን ያህል ነው በእግዚአብሔር ቃል ላይ ብቻ መተማመን የሚገባን፤ ደግሞም እኩሰይጣን ከእኛ በዘዴም በጥበባም የተራቀቀ ነውና በግላችን ተከራክረን ልናሸንፈው እንደግንኙል ግወቅ አለብን። እርሱ በሺህ ዓይነት በደዎቹ ሊያግልልና ሊያፈዘን ይችላል። እኛ ግን በአንዱ በእግዚአብሔር ቃል ልናሸንፈው እንችላለን።

በአጭሩ ከመርገሞች በመላቀቅ በረከቶችን ልንላበስ የምንችለው ለዚህ መመሪያ ተገዢዎች ስንሆን ነው። እምነታችን ሊቀሰ ለአንድና ለመጨረሻ ጊዜ በመስቀል ላይ ባደረገልን መቤዣት መሆን አለበት። በዚህ ካመንዳት ደቂቃ አንሥቶ ሰይጣን እንዳሻው ሊያጠቃን አይችልም። ከዚያም ቀስ በቀስ በክርስቶስ ያገኘውን የወራሽነት መብት በማጠናከር ከማናቸውም በረከቶች ልንጋራ እንችላለን። በቅድሚያ ግን አሁንም ብሆን መንክብ ያለብን ሰይጣንን ድል ለማድረግ የምንችለው «የመግረስ ሰይፍ» የሆነውን የእግዚአብሔርን ቃል በመያዝ ስንዋጋው ነው።

በመጨረሻ ጊዜ ስንገኝ የእግዚአብሔርን ቃል በመያዝ ስንዋጋው ነው።

የእግዚአብሔርን ቃል በመያዝ ስንዋጋው ነው።

በመጨረሻ ጊዜ ስንገኝ የእግዚአብሔርን ቃል በመያዝ ስንዋጋው ነው።

በረከትን ለመቀዳጀት ብርታትን ይጠይቃል

ኢያሱ እስራኤላውያንን ወደ ምድረ ዘነዓን በመምራት እንዲወስዳቸው በታዘዘበት ወቅት፤ ለሦስት ተደጋጋሚ ጊዜያት እግዚአብሔር፤ «ድና፤ አይዞህ» (ኢያሱ 1፡6+9+18) በማለት አበረታችት ነበር። ከሰው ላይሆን ከእግዚአብሔር አንደበት ይህን መስሉን ማበረታቻ መከማቱ ለኢያሱ ግልፅ ያደረገለት አንድ ነገር ሲሆን ይኸውም ወደፊት የሚጠብቀው ጋላፊነት እጅግ ከባድ መሆኑን ነው። በሌላ አነጋገር ቃል የተገባለትን ምድር ለመውረስ እስራኤላውያንን የሚጠብቃቸው ከፍተኛ ተጋድሎና መሥዋዕትነት ነበር ማለት ነው።

ልክ እንደዚሁ ሁሉ፤ በአዲስ ኪዳን ላይ የተሰጡትን የበረከት ተስፋዎች ለመውረስ ከክርስቲያኖችም ተመላሳይ ተጋድሎና መሥዋዕትነት ይጠበቅባቸዋል። ሆኖም ግን በየትኛውም ዓይነት ፈተና ውስጥ ብናልፍ እግዚአብሔር ከእኛ እንደማይለይ ቃል የብቶልናል። በተጨማሪም በእንደዚያ ዓይነቶቹ ፈተናዎች ውስጥ የግድ ማለፋችን የማይቀረው እምነታችንን ለማጠናከር ሲባል መሆኑንም አስገንገሰናል። ኢየሱስም ቢሆን፤ በአዲስ ኪዳን ለተሰጡት የተስፋ ቃላት ተፈጻሚነት ብርታትና ተጋድሎ እንደሚያሻው በሚከተለው ሁኔታ ገልጿል። «ከመጥምቁም ከየሐንሰ ዘመን ጀምሮ እስከ ዘፈ ድረስ መንግሥተ ሰማያት ትገፋለች፤ ግፈኞችም ይኖጠዱታል» (ማቴዎስ 11፡12)። በመቀጠልም በ(ሉቃስ 16፡16) ላይ ይህንኑ አባባሉን በማጠናከር፤ «እግሩ ነቢያት እስከ የሐንሰ ነበሩ፤ ከዚያ ጀምሮ የእግዚአብሔር መንግሥት ይሰበክል፤ ሁሉም ወደ እርሰዋ በጋይል ይነበብታል» ብሏል።

እንግዲህ እነኚህ ሁለት ጥቅሶች በማያሻማ ሁኔታ ግልፅ የሚያደርጉልን የእግዚአብሔር መንግሥት በከንቱ ምኞት ወይም በአስመሳይ ሃይማኖተኛነት ልትገኝ አለመቻሏን ነው። እርሷን ለመውረስ «ብርታትን»፤ ለማናቸውም ፈተና ቢሆን ቆርጦ መቋቋምንና ተስፋ አለመቅደጥን ይጠይቃል።

በ(ሐዋርያት ሥራ 14፡22) ላይ የምንመለከተውም ጳውሎስና ባርናባስ አዲስ አማኞችን ሲያበረታቱ የተናገሯቸውን ቃላት ነው፤ «ወደ

እግዚአብሔር መንግሥት በብዙ መከራ እንገባ ዘንድ ያስፈልገናል» ይህ ግልፅ የሚያደርግልን የእግዚአብሔር መንግሥት በፈተናዎች ላይታዩ ዘውተብሉ የሚገባበት ቤት አለመሆኑን ነው። ይህ እንግዲህ በአእምሮአችን አንዴ እስከ ተቀረፀ ምንም ዓይነት ፈተና ቢያጋጥመንም በቀላሉ የማንብረከረክ እንሆናለን።

ከዚህ በመቀጠል የምንመለከተው ስለ አንድ አቶ አጉያር ስለ ተባለ የብራዚል ተወላጅ ሰው ታሪክ ነው። ይህ ሰው የእግዚአብሔርን የተስፋ ቃላት ለመውረስ ቆርጦ የተነሣ ይሁን እንጂ ዳሩ ግን ከቤተሰቡ በወረሰው መርገም በእጅጉ እየተጠቃ ነበር። ከዚያም አልፎ ተርፎ በራሱ ንገህላልነት ያመጣቸውም ሌሎች የመርገም መዘዞች ተደራርበውበት ነበር። ያም ሆኖ ግን ብርቱ ተቃድሎ በማካሄዱ ከመርገም ጨለማ፣ ወደ በረከት በርሃን ለመሸጋገር በቅቶ ነበር። እነሆ እራሱ ታሪኩን እንደተናገረው፡-

«የተወለድኩት ከሃምሳ ዓመታት በፊት የብራዚል መናገሻ ከተማ በሆነችው በሬዮ ዲጃኔር ከተማ ነው። አባቴ የአውሮፓና የሕንድ ዝርያ ካላቸው ወላጆች የተገኘ ቢሆንም፤ በብራዚል ጦር ኃይል ውስጥ የጀኔራል ማዕረግ የነበረው፤ እናቴም እንደዚሁ አገሪቱን ለብዙ ዘመናት በመሪነት ካገለገሉ ቤተሰቦች የተወለደች ናት። ያም ሆኖ ግን ሁለቱም ለባዕድ አምልኮ በመጋለጥ በአስማትና ጥንቆላ የሚያምኑ ነበሩ።

ለወላጆቼ ሰባተኛው ልጅ ስሆን፤ የተወለድኩትም በብዙ ጣርና ጭንቅ ነው። እጅግ የፋፋሁ በመሆኔ ከእናቴ ማገፊያ በሐኪም እርዳታ ተጉትቼ እንደ ወጣሁ፤ በዚህም እናቴ ለሞት ተቃርባ እንደነበረ ገና ነፍስ ከማወቁ ጀምሮ ይነገረኝ ስለነበረ፤ እራሴን እንደ ተረገመ ፍጥረት ነበር የምቆጥረው። ይህም ስሜት ተጠናውቶኝ በማደጉ በትምህርቴ እጅግ ጎሳ ቀር ነበርኩ። ለምሳሌ በአንደኛ ክፍል ብቻ አራት ጊዜ ከመድገሜም ወደ ሁለተኛ ክፍል በተሳወርኩበት ወቅት የሰውነቴ ግዝፈት ከመምህራ የቱንም ያህል አይተናነስም ነበር።

በተለይም ከአያት ከቅድመ አያት ሲወራረስ በመጣው ባዕድ አምልኮ ሲቢያ መላው ቤተሰባችን በመርገም እየተጠቃ እንደ ነበረ ትዝ ይለኛል። ታላቋ እህቴ በካቶሊክ ቤተ ክርስቲያን ሥር በጥንቃቄ ተኩትኩታ ብታድግም ዳሩ ግን በእርኩስ መንፈስ ተደጋግሞ በመጠቃቷ እርዳታ በመሻት ያልተዘዘረችበት

የጠንቋይ ቤት አልነበረም። ሆኖም ግን ምንም እርዳታ ለማግኘት ባለመቻሏ ማብቂያዋ በእብዶች ሐኪም ቤት ሆነ።

እንደዚሁም ሌላው ታላቅ ወንድሜ በትምህርቴ የቱንም ያህል የጉበዝ ቢሆንም ሆኖም ግን በሚጥል በሽታ በመለከፉ ዕድሉ የጨለመሆን። እንዲያውም በሽታው ይተላለፋል በሚል ሥጋት ከአሽከሮች መኖሪያ ቤት ተዘግቶበት ነበር የሚውልና የሚያድረው። የሚያሳዝነው የእርሱም የመጨረሻ ዕድል እንደ በፈተኛዋ እህቴ ሁሉ ወደ እብዶች ሐኪም ቤት መወሰድ ሆነ። ታዲያ የዚያ የሚጥል በሽታ ተላላፊነት እንደ ተፈራው ወደ እኔም ተሸጋግሮ ኖሮ የአሥራ ስድስት ዓመት ልጅ ከነበርኩበት ጊዜ እንሥቶ፤ ርልታሰበ በታ እያንደፋደፈና አረፋ እያስደፈቀ ያስቸግረኝ ጀመር። እኔንም ለማዳን ወላጆቼ ያላሰሱት ሐኪም ቤት አልነበረም። ሆኖም ግን የበሽታዬ መንስዔ ምን እንደሆነ ሊደረስበት አልተቻለም።

ያም ሆኖ ግን ያ ስመ ጥር የነበረው ጀኔራል አባቴ ለጠንቋዮች መስገዱን አላቋረጠም ነበር። ታዲያ እንደ ማንኛውም ብራዚላዊ እኔም ላድንቀው እንጂ በዚህ ለእርኩስ መንፈስ አጉብዳጅነቱ የተነሣ ቅር እሰኝበት ነበር።

በዚህ መሀል፤ ግልፅ ሊሆንልኝ ባልቻለ ምክንያት ወደ ዩኒቨርሲቲ በመግባት የሥነ-ጥበብ ትምህርት የመከታተል ዕድል ተሰጠኝ። በዚህም የሙያ ዘርፍ በታላቅ ማዕረግ በመመረቅ የማስተርስ ዲግሪ ለመቀበል ቻልኩኝ። ያም ሆኖ ግን ሙያው ያስጠላኝ ስለ ነበረ፤ ከዚህ ይልቅ በልብስ ሞድ አስተዋዋቂነት መቀጠሩን መርጫ ለጥቂት ጊዜ ያህል ሥልጠና ከተሰጠኝ በኋላ ወደ ፓሪስ ተላኩኝ።

ፓሪስ ከመድረጌም በአደንዛዥ ዕዎች ሱስ ከመለከፈም ውሎዬም ከሴቶች ጋር ብቻ ሆነ። በገንዘብ በኩል ምንም ችግር ስለሌለብኝ እንዳሻኝ በየባሕሩ ዳርቻ በመዝናናት ጊዜዬን አሳልፈው ነበር። ታዲያ ግን እንዳንድ ጊዜ ሁሉም ነገር ሲለለቸኝ ብቻዬን ከአሸዋ ላይ በመተኛት በሰማይ ላይ የተወራጨትን ከዋክብት አደንቅ ነበር። ለመሆኑ እንደዚህስ ውብ የሆኑትን የሰማይ ጌጦች ማን ፈጠራቸው? በማለት የዚያን ፈጣሪ ማንነት የማወቅ ጉጉት ያደረብኝ በዚያን ጊዜ ነው።

ይህ በእንዲህ እንዳለ ከዕለታት አንድ ቀን ኤሊን ከተባለች ከአሜሪካ ከመጣች ይሁዲ ልጃገረድ ጋር ለመተዋወቅ ቻለች። ከዚያም ምሽት ጀምሮ ሕይወቱን ለመለወጥ ወሰነች። ይሁን እንጂ ልጁም እንደ እኔው ወደ ፓሪስ የመጣችው የልብስ አሰፋፍ ሞድ ለማጥናት ኖሮ ከአምስት ቀናት በኋላ ተለይታኝ ወደ ሌላ ከተማ ሄደች። እኔም በዚያ በተለመደው የተጨማሪ ሕይወት ገፋሁበት። ታዲያ አንድ ቀን በዕፅ እንደ ደነዘነኩ ዘልዩ ከባህር ውስጥ እገባለሁ። ማዕበሉ ከግራ ቀኝ እያንገላታ፤ ትንፋሼ እያጠረና የሞት ጣር አፋፍም ይዞኝ በነበረበት ወቅት ያላውቀው የምንገለጥ እግዚአብሔር ትዝ ይለኛል። በዚያም በግቢ ነፍስ ውጪ ነፍስ ላይ እንዳለሁ የሞት ሞቱን፤ «እባክህ ጌታ ሆይ፤ እንዴት የማፈቅራትን ኤሊንን ሳገኝና ሕይወቱን በመላ እቀይራለሁ ስለ፤ በዚህ ሁኔታ ትቀሥፈኛለህ?» ስለ ተማወንኩ። በ37 ዓመት ዕድሜዬ ውስጥ የእግዚአብሔርን ስም በሙሉ አፈ ስጠራ ያ የመጀመሪያው ቀኔ ነበር። የሚገርመው ደግሞ አሁንም እንዴት እንደሆነ በማላውቀው መንገድ ከዚያ የባህር ማዕበል ትተናቼ ከአሸዋው ላይ መጋደሜ ነው። በሰውነቴ ላይ አንዳንድ መላላጥ ከመድረሱና በድንጋጤ ከመዋጤ በስተቀር አእምሮዬ ጤነኛ ነበር። ከዚያን ተአምራዊ ዕለት አንስቶ ወደ እግዚአብሔር ለመመለስ በመሞከራ ኤሊንን ብዙም ሳይቆይ አግኝቻት ተጋባን። በአሥራ አንደኛውም ወር ላይ ወንድ ልጅ ወለደችልኝ። በዚህ መሀል ሁሉ ግን አልፎ አልፎ መንፈሴ እየተረበሸ መቸገራ አልቀረም ነበር። ስለዚህ በመጨረሻ ላይ የተሻለ አማራጭ ሆኖ ያገኘሁት ወደ አሜሪካ መሄድን ነበር። እንደ ምኞቴም እኔና ባለቤቴ ሕፃኑም ልጄ አሜሪካ ከደረስን በኋላ መኖሪያችንን በፍሎሪዳ ግዛት በፎርት ሎውደርዴል ከተማ አደረግን።

በዚያም ለጊዜው በአንድ የወንዶች ልብስ ሰፈት ሱቅ ውስጥ የመቀጠር ዕድል ቢያጋጥመኝም፤ ሆኖም ግን የእንግሊዝኛ ቋንቋ ለመናገርና ደንበኞችን ለማስተናገድ ባለመቻሌ ከሥራ ተባረርኩ። ከእንግሊዝኛ ቋንቋ እንደ ተራ ከሊ በመጓጓድ ገናና በጉድጓድ ቁፋሮ ሥራ መሠማራት ነበረ። ያን ጊዜም ነው አብራካቸው እንደምውለው ወዛደሮች ሁሉ እኔም ለመጠጥና ለዝሙት ተግባራት የተጋለጥኩት።

በዚህ ሁኔታዬ የተጨነቀችው ባለቤቴ ኤሊን እንደ ምንም ጉትጉታ «የምሥራች ቤተ ክርስቲያን» (Good News Church) ወደሚባለው ስፍራ ለጸሎት ይሆኝ ሄደች። ለርቧም እምነቷ ይሁዲ ቢሆንም ዳሩ ግን በዚያን ቀን በጉልበቱ ተንበርካካ ከጸለየች በኋላ ኢየሱስን ተቀበለች። እኔም የእርቧን ፈለግ በመከተል በሳምንት ኢየሱስን እንደተቀበልኩ ለአፈ ያህል አወራሁ። ይህን በማድረግም ሊሆን ይችላል እንዲያውም ኑሮአችን ወደ ባለ አዘቅት አመራ። የእኔና የኤሊንም የዕለት ተዕለት ሙያ መጨቃጨቅና መደባደብ ሆነ። በዚህ ጊዜ ሁሉ አንድ የጀኔራል ልጅ ሊሠማራበት ወይም አንድ የሥነ ጥበብ ምሩቅ ሊጠመድበት በማይገባ ሥራ ላይ ነበር ጊዜዬን የማሳለፈው ሆኖም ግን በአንድ አጋጣሚ በደራክ ፕሪንስ በሚሰጠው የሰብካ ትምህርት ላይ የመሳተፍ ዕድል አጋጥሞኝ ነበር። ምንም እንኳን የትምህርት ርዕስ «መርገሞች፤ መንስዔያቸውና መፍትሔያ ቸው» የሚል ቢሆንም በዚያን ወቅት እንዳችኞ ውጤት አላስገኘልኝም። ሌላው ቀርቶ ስለዚሁ ርዕስ የሚያወራውን ካሴት በመግዛት ለተከታታይ ቀናት ላዳምጠው ሞክረ ነበር።

ያም ሆኖ አንዳችም ለውጥ ሳላይ ሁለት የሥቃይ ዓመታትን አሳለፍኩ። በመጨረሻም ከጭንቀቴ የተነሣ ለአሥር ተከታታይ ቀናት በጾምና በጸሎት ተገልዬ አሳለፍኩ። በዚያን ጊዜም ጓደኞቼ ሁሉ ይጸልዩልኝ ስለነበረ በመጠኑም ቢሆን ዕረፍት እየተሰማኝ ሄደ። ዳሩ ግን ያ ሁሉ ደስታዬ ወቅታዊ ሆኖ ቀረ። እንዲያውም ይብስ ብሎ የመኪና አደጋ ስላጋጠመኝ ከቀድሞውም ወደ ባለ አዘቅት አመራሁ። ይህ ያነሰኝ ይመስል ደግሞ፤ በብራዚል ይኖር የነበረው አባቴ በጠና መታመሙን ሰማሁኝ። ዳሩ ግን ሞቷልስ ቢሉኝ በየትኛው ገንዘብ ወደ ብራዚል ልሄድ ነው? ይህን በመሳሰለው ሁኔታዬ የተነሣ ጓደኞቼም ላይቀሩ ተስፋ እየቆረጡ ራቁኝ። እኔም ከክርስቲያኖች ጋር መገናኘቴን እርግፍ አድርጌ ተወኩት። ኤሊን ግን ተመሳሳይ የትዳር ችግር አጋጥሟቸው ከነበረ ሁለት ሴት ጓደኞቿ ጋር የጸሎት ጊዜ በመመደብ እግዚአብሔርን የመጥኝ ብላ ይዛው ነበር። እኔም ለምን ውጤት ለማይኖረው ነገር አጉል ትለፈያለሽ ስላት በምትሰጠኝ መልስ፤ «አይዘህ! አንድ ቀን እግዚአብሔር ሰጥቶ እንደሚያረጋጋህና ትሰማሚም የሆነ የሥራ ዕድል እንደሚከፍትልህ አትጠራጠር!» ስትል

ለእኔ ተቀዳሚው ነገር ሊኖሩበት በመስቀል ላይ የከፈለልኝን መሥዋዕትነት መሉ በመሉ ለመረዳት በመቻሉ ነው። በአሁኑ ጊዜ ያለኝ የማያወላውል አምነት በአንጻሩ በኢየሱስ ክርስቶስ ላይ ብቻ ነው። ከሃምሳኛውም መርገም በላይኛው ሕይወቴን ለእርሱ አስገዝቼታለሁ። እርሱ በጋዴሱ፣ በጸጋው፣ ጥልቀኛልኝ፣ በመቶሩ ላይ ከአድናቆት በስተቀር አንድም ቀን ዘላፋና ትችት ሰምቼ አላውቅም።

እነሆ በአሁኑ ጊዜ ጌታ በራእይ ጭምር በግልፅ ያነጋግረኛል፤ እርሱ በታህ ለሐኪሚያም ድረስ በመቶሩ እንዲታላሁ እንደዚሁም የሦስት ልጆች አባት ለመሆን ከመታሰብም አጀግ በላግጭሆን ኑር በመምራት ላይ ነኝ። ያሌሊንን የማስለቅስበት ጊዜ አልፎ አሁን ቤታችን በሰላምና በደስታ ተጥልቷል። በአውሩ የእግዚአብሔርን ድል አድራጊነት በሕይወቴ ለማየትና ለሌሎችም ወንድምና እህት ክርስቲያኖች ለመመስከር በቅቻለሁ።

ይህ የኦቶ ታሪክ በብዙዎቻችን ላይ ለደረሰው የሕይወት ውጣ ውረድ ጥሩ ምሳሌ ሊሆን የሚችል ነው። የመርገም መዘዝ የተፅዕኑ ያህል ሕይወታችንን ሊያጨለመው እንደሚችል፣ ብሉም ወደ እግዚአብሔር በንስሐ መመለስ ጨለማውን በማስወገድ የበረከት ብርሃኔ እንደሚያሳብሰን በታሪኩ ውስጥ ተመልከተናል። ከዚህ የምናገኘው መፅናናት በእኛ ብቻ የተወሰነ ሳይሆን ለሌሎችም ቀመሳፅ ያሳያል። ለላባቸው ልናካፍለው የሚገባ ነው።

በአቶ ላይ የደረሰው መርገም በግል ጥፋት የተነሣ ብቻ ሳይሆን ከወላጆቹ የተወራረሰ ስለ መሆኑ ግልፅ ያደርገልናል። በተለይም በጥንቅቅና በአስማት ግመን ከትውልድ ትውልድ የሚተላለፍ መርገም እንደሚያስከትል እግዚአብሔር እራሱ የተናገረው ነው። በመሆኑም ነው በዚህ መሰሉ መርገም የተጠቃው አቶ ብቻ ሳይሆን ወንድሞቹና እህቶቹ ጭምር መሆናቸውን ያየነው። በተጨማሪም ደግሞ የመሬትም ጦስ በልጆች ላይ የተለያዩ ሕመሞችና መላክሎች እንደሚያስከትሉ ተገንዝበናል። የእቶን ወንድምና እህት እብደት ይጠናወታቸው እንጂ፤ በእራሱ ላይ ያስከተለው መዘዝ ደግሞ ለአደገዛኝ ልጆችና ለመጠጥ፤ ለዝመትና ለጥልጊነት ግጋልጥ ዝርዝር አቶ ከዚህ መርገም ለመላቀቅ የቻለው በቅድሚያ ለወንድሙን ወግጦን ንስሐ በመግባቱ ነው። የተንም ያህል የጥንቅቅ ሕይወት ቢያሳልፍም ፈቱን ወደ

ኢየሱስ በመመለስ በመስቀል ላይ በከፈለለት ካሳ እንዳመነ፤ ወዲያውኑ መርገሙ እንደ ትርፈት ተገናኗል ወደቀለት። ለዚህ ደግሞ ያበቃው የሚስቱና የጓደኞቹም ጸሎት ጭምር መሆኑን መዘንጋት የለብንም።

ይህ እንግዲህ ለሌሎችም የቤተሰብ አባሎች ታላቅ ግበረታቻ ሊሆን ይገባል። አንደኛችን ለሌላችን መጸለያችን የእግዚአብሔርን ምሕረት በተጨባጭ ስለማስገኘቱ ይህ ታሪክ ያረጋግጥልናል። ምናልባትም ይህን መጽሐፍ በግንብብ ላይ የሚገኙ ወላጆች በእነርሱ ለአስማትና ለጥንቅቅ ተንኾ በመሆን ሳቢያ በልጆቻቸው ላይ የቱን ያህል ከፋትና ጥፋት እንደሚያስከትሉ በመገንዘብ ከከባድ ዐዕት ላይ ወድቀው ሊሆን ይችላል። ሆኖም ግን ይህን መሰሉኛ ወላጆች ያላፈውን ጥፋታቸውን በመናዘዝ ወደ እግዚአብሔር በንጹሕ ልብ እስከ ተመለሱ፤ ጌታ በ(ኢሳይያስ 49፡24-25) ላይ የሰፈረውን ቃል ከፋን ገብተላቸዋል።

«በውኑ በገበዛ ከጋያል እጅ ይወሰዳልን?»

«ወደሰ የጨካኝ ምርኮኞች ያመልጣሉን?»

እግዚአብሔር ግን እንዲህ ይላል

በጋያላን የተማረኩ ይወሰዳሉ

የጨካኞችም ብዝሃ ያመልጣል፤

ከአንድ ጋር የሚጣሉትን እጣጣቸዋለሁ፤ ልጆችንም አድናቃለሁ።»

አንባቢያን ሆይ፤ ለመሆኑ ከአቶ ታሪክ የተረዳነው ታላቅ ፍጥነት ነገር ምን ይሆን? በእርግጥም እግዚአብሔር ከላይ በሰፈረው የኢሳይያስ ጥቅስ ውስጥ እንደተናገረው ወደ እርሱ በንስሐ የሚመለሱትን ልጆችን ከግንኙነትም አደጋ ያድናቸዋልን? አዎን፤ ያለ አንደኛ ጥርጥር በእርሱ ከሌላ ሥረ እንደሚያደርጋቸውና በበረከቱም እንደሚገቡባቸው የአቶ ታሪክ ግልፅ ያደርግልናል። አቶ፤ ያንን ከመሰለ መራፈ ሕይወት በመገላገል፤ ለቤተሰቡ ጭምር ሰላምና ደስታን ለሚትፈፍ የቻለው፤ እግዚአብሔር እንደ አብርሃም «በሁሉም ነገር» ስለ ባረከው ነው።

ከንስሐ በኋላ - መመስከር፣ ማመስገን፣ ማወደስ

ከመርገም ለመላቀቅ ስለሚቻልበት መንገድ በምዕራፍ 18 ላይ የተወያየን ሲሆን፤ እንደሚታወቀው በመሪ ሐሳብነት ያቀረበው በ(ዕብራውያን 3፡1) ላይ «የሃይማኖታችንን ሐዋርያና ሊቀ ካህናት ኢየሱስን ተመልከቱ፤» የሚለውን ጥቅስ ነበር። ከዚህ አባባል የምንረዳው አንድ ነገር ከኢየሱስ ጋር የሚኖረን ግንኙነት ምን ጊዜም መቀጠል እንደሚገባው ነው። የተከም ዓይነት ችግር በማናቸውም ጊዜ በያጋጥመን እንኳ፤ ኃጢአታችንን በመናዘዝ ንስሐ ከገባን በኋላ ለሊቀ ካህናትን ለኢየሱስ ልንነግረው ይገባል።

ክርስቲያኖች ችግር በሚያጋጥማቸው ጊዜ ከሚከተሉት እርምጃዎች አንዱን መውሰዳቸው የማይቀር ነው። እንደም ኃጢአታቸውን በማመን ንስሐ ይገቡና የአምላካቸውን እርዳታ ይጠይቃሉ፤ ወይም ግዴላሽ በመሆን ባወጣ ያውጣው ይላሉ፤ አለበለዚያም በአሉታዊ መንፈስ በመመራት እግዚአብሔርን ያማርራሉ። የመጀመሪያውን እርምጃ በመምረጥ መጽሐፍ ቅዱሳዊ የሆነ ኑዛዜ እስከ አካሄድን ኢየሱስ እንደ ሊቀ ካህንነቱ ለችግራችን መፍትሔ ለማስገኘት ፈጠነ ይሆናል። ግዴላሽ በመሆን ንስሐ መግባቱን በቸልታ ካለፍነው ደካም ለባለ ጥፋትና መከራ የተጋለጥን እንሆናለን። ይህም አንሶ አሉታዊ በሆነ መንገድ እግዚአብሔርን ለማማረር ከተነሳን ግን መበዙ በገዛ እጅ እርኩሳን መናፍስትን በመጋበዝ በሰይጣን ቁጥጥር ሥር መውደቅን ያስከትላል። በምዕራፍ 12 ላይ በገዛ እጃችን ለአምንጋብዛቸው የመርገም ዓይነቶች በዝርዝር መነጋገራችን የሚታወቅ ነው። በተለይም ከአንደበታችን የሚወጡት ቃላት አሉታዊ እስከሆኑ፤ በቀላሉ ለሰይጣን ጥቃት እንደምንጋለጥ ግልፅልፅ ብሎ ቀርቧል።

ስለዚህ በምንናዘዘው ንስሐ ላይ ብርቱ ጥንቃቄ ልናደርግ ይገባል። ንስሐችን ፍጹም መጽሐፍ ቅዱሳዊና በማያወላውል እምነት ላይ የተመሠረተ ሊሆን ይገባዋል እንጂ፤ በከንቱ ከንቱ ምኞቶችና በዓለማዊ ፍላጎቶች ላይ የተንተራሰ መሆን የለበትም። በእነኝህ በሁለቱ አቋሞች መካከል ሦስት ጉልህ የሆኑ ልዩነቶች አሉ። በመጀመሪያ ንስሐ መጽሐፍ ቅዱሳዊ መሆን አለበት ማለት በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ ከተገባለን ቃል ኪዳን

ውጪ የሆነ ወይም ያፈነገጠ ልመናና ጥያቄ ማቅረብ የለብንም ማለት ነው። በአጭሩ ንስሐ በምንገባበት ወቅት ከአንደበታችን የሚወጡት ቃላት እግዚአብሔር ተናግሯቸው በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እንደ ሰፈሩት ቃላቱ ሁሉ የተመረጡና የነጠሩ መሆን አለባቸው። ከዚህ በተረፈ ግን አፋችን እንዳመጣ የምንለፈልፋቸው ቃላት እርባና ቢስ ናቸው።

ሁለተኛ፡- የንስሐችን ባሕርይ ከተጨባጭ ሁኔታ ጋር የተዛመደ ሊሆን ይገባዋል። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የሠፈሩት አብዛኞቹ የተሰሩ ቃላቶች ከበስተጀርባቸው ግዴታን ያዘሉ መሆናቸውን አስቀድመን ልንገነዘበው ይገባል። እግዚአብሔር አንድን ነገር የሚያሟላለን በቅድሚያ እኛ የታዘዝነውን አሟልተን ስንገኝ ነው። ስለዚህ ንስሐችን ተቀባይነትን ሊያገኝ የሚችለው ከእኛ የሚጠበቀውን ግዴታ በብቃት ስንወጣ ነው። ከዚህ ውጪ ግን ለእግዚአብሔር «ይህን ብታደርግልኝ፤ ለወደፊቱ እኔም እንዲህ አደርጋለሁ» ስንል የመደራደሪያ ሐሳብ ለማቅረብ አንችልም።

ሦስተኛ፡- ንስሐችን ለእኛ አእምሮ ተስማሚ በሚመስል መልኩ፤ ወይም ከወቅታዊው አስተሳሰብ ጋር በተዛመደ ሁኔታ ሊካሄድ አይገባውም። በ(ሮሜ. 10፡10) ላይ እንደ ሠፈረው ንስሐ መግባት ያለብን ያለ አንዳች ውጪያዊ ተፅእኖ ከልብ በመነጨ ዐዘት መሆን አለበት። በአእምሮ ደረጃ በማቀናበር የምንናገራቸው የንስሐ ቃላት፤ ኃይላቸው የተገፈፈ ተራ ቃላት ናቸው። ከልብ የሚመነጩ ቃላት ግን በውስጣችን በሚያድረው መንፈስ ቅዱስ የሚነቃቁ ስለሆነ ኃይልን የተላበሱና የንስሐችንን ዓለማ ለማሟላት የሚያስችሉ ናቸው። እግዚአብሔር ጀርድን የሚያዘነብለው ለልብ እምነታችን እንጂ ለተመራማሪው አእምሮአችን አይደለም። መንፈስ ቅዱስ እምነትን በልባችን ውስጥ አስካሳደረ፤ የዚያ የልባችን ሉዓላዊ ገዥ እርሱ ሆኗል ማለት ነው። ከዚያ በኋላ ለአስማትና ለጥንቆላ ወይም ለሌሎች ዓለማዊ ተፅእኖዎች ልንንበረከክ አንችልም። እርግጥ ይህን መሰሉን ኃይል የምንቀዳጀው ጳውሎስ በ(ኤፌሶን 2፡8-9) ላይ፤ «የእግዚአብሔር ስጦታ ነው እንጂ ከእናንተ አይደለም» እንዳለው በእግዚአብሔር ጸጋ ይሆናል። ከአእምሮ የሚመነጩ አስተሳሰብ ሁሉ በአብዛኛው ወደ ግል ትምክህተኝነትና በእርስ ወደ መተማመን የሚያመራን ሲሆን፤ የልብ እምነት ግን ትሁትና ለእግዚአብሔር ተገዢ ያደርገናል። ስለዚህ በአንድ ክርስቲያን ሕይወት ውስጥ የንስሐ ኑዛዜ እጅግ ወሳኝ ሚናን ይጫወታል። ይህንንም በማስመልከት በ(ዕብራውያን 4፡14) ላይ የሚከተለው ማስጠንቀቂያ ተሰጥቶናል፡-

«እንግዲህ በሰማያት ያለፈ ትልቅ ሊቀ ካህናት የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ስላለን፤ እንተን ሃይማኖታችንን እንጠብቅ።»

እንደዚሁም በዚሁ በዕብራውያን መልእክት 10፡21-23 ላይ ሌላ ተጨማሪ ምክር ተለግሶል።

«በእግዚአብሔርም ቤት ላይ የሆነ ታላቅ ካህን ስላለን፤ ከክፉ ሕሊና ለመንጸት ልባችንን ተረፎተን ሰውነታችንንም በጥሩ ውኃ ታጥቦን በተረዳንበት እምነት በቅን ልብ እንቅረብ፤ የተሰፋችን ቃል የሰጠው የታመነ ነውና እንዳይነቃነቅ የተሰፋችንን ምስክርነት እንጠብቅ፤»

ከእነዚህ ጥቅሶች ልናጤናቸው የሚገቡ ሁለት ፍሬ ነገሮች አሉ። የመጀመሪያው ኢየሱስ ሊቀ ካህናትን ስለመሆኑ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የቱን ያህል ተደጋግሞ እንደ ተጻፈ ሲሆን ሁለተኛው ደግሞ ይህንን «የተሰፋችንን ምስክርነት» አጥብቀን መያዝ እንደሚኖርብን ነው።

ለእምነታችን ፍጹማዊነትና ብሉም ለድል አድራጊነት፤ ንስሐ ከመግባት በፊት ሌሎችም ልናሟላቸው የሚገቡ ግዴታዎች አሉ። ከነዚህም ግዴታዎች አንዱ ስለ እምነታችን በማናቸውም ጊዜ መመስከር ወይም «ማወጅ» የሚገባን መሆኑ ነው። «ማወጅ» የሚለው የግሪክ ቃል ድምፅን ከፍ አድርጎ መናገር፤ መለፈፍ ማለት ሲሆን፤ አንድ ክርስቲያን የቱንም ያህል አደጋ ቢያንገሩበት ወይም ማዕቀብ ቢጣልበት፤ ዳሩ ግን ስለ እምነቱ ከመመስከር መቆጠብ እንደሌለበት ነው። በአጭሩ «ማወጅ» ከተከላካይነት ወደ አጥቂነት መሸጋገርን የሚያመለክት ቃል ነው።

በመዝሙር (118)፡10-17 ላይ የምናጤነውም ስለ እዚህ ዓይነት ልምድ ሲሆን፤ ዳዊት በጠላቶቹ ዙሪያ ገባውን በተከበበበት ጊዜ በእንዱ እግዚአብሔር ረዳትነት በመተማመን ድል አድራጊ እንደሚሆን በሙሉ ልብነት ማናገሩን እንመለከታለን።

- «አሕዛብ ሁሉ ከባቡኝ፤
- በእግዚአብሔርም ስም አሸነፍኋቸው፤
- መከበቡንስ ከበቡኝ፤
- በእግዚአብሔርም ስም አሸነፍኋቸው፤
- የአልልታና የመድኃኒት ድምፅ በጻድቃን ድንኳን ነው፤
- የእግዚአብሔር ቀኝ ኃይልን አደረገኛ።
- አልሞትም በሕይወት እኖራለሁ እንጂ፤

የእግዚአብሔርንም ሥራ እናገራለሁ።»

እንግዲህ ዳዊት ድል አድራጊነትን የተቀዳጀው በጦር ኃይሉ ጀግንነት ወይም በቅድመ ዝግጅቱ ብቃት ሳይሆን በእግዚአብሔር ረዳትነት መሆኑን ገልጾልናል። ስለዚህ እኛም በየግላችን የምናካሂደው ትግል በድል ይደመደም ዘንድ በተመሳሳይ ሁኔታ በእግዚአብሔር መታመናችንን በይፋ ልናውጀው ይገባል።

እግዚአብሔር በኢየሱስ ክርስቶስ መሥዋዕት መሆን ያስገኘልንን ጸሎት እየተለማመድን በሄድን መጠን በዚያው ልክ ደግሞ ምስጋናና ውዳሴ ከልባችን ፈንቅሎ ይወጣል። ጠንካራ እምነት እስካለን ድረስ፤ ስለ እምላካችን የምንሰጠው የምስክርነት ቃል፤ ያለ ጥርጥር በምስጋናና በውዳሴ የታጀበ ይሆናል።

እርግጥ በምስጋናና በውዳሴ መካከል ያለው ልዩነት ያን ያህል ጉልህ ሆኖ ባይታየንም፤ ሆኖም ግን ምስጋና እግዚአብሔር ባደረገልን ላይ ሲያተኩር ውዳሴ ግን መለኮታዊ ኃይሉን በማድነቅ ላይ የተመሠረተ ነው። በመሆኑም አምላካችንን እስካመሰገንነውና እስከ ወደስነው ድረስ ወደ እርሱ እጅግ የቀደብን ልንሆን እንችላለን። ይህንንም ዳዊት በ(መዝሙር (100) 4) ላይ በሚከተለው ምናባዊ መልኩ አስፍሮታል፡-

- «ወደ ደጆቼ በራግዛት፤
 - ወደ አደባባዮቼም በምስጋና ግቡ፤
 - አመስግኑት፤ ስሙንም ባርኩ።
- ከዚህ የምንረዳቸው ሁለት የሂደት ደረጃዎች እንዳሉ ነው። የመጀመሪያው በደጆቼ የምንገባው ምስጋና እያሰማን ሲሆን፤ በሁለተኛ ደረጃ ደግሞ በአደባባዮቼ ስሙን በመባረክ ውዳሴ እንደምናሰማ ነው። በዚህ መልኩ ወደ እግዚአብሔር ለመቅረብ እስካልሞከርን ጩኸታችን ሁሉ በሩቁ እንደሚደመጥ ማወቅ አለብን። ምንም እንኳን እንደዚያም ሆኖ እግዚአብሔር በምሕረቱ ሊጎብኘን ቢችልም ሆኖም ግን በቀጥታ ልንገናኘው አንችልም። ስለዚህ እእግዚአብሔር እምነታችንን የምንገልፀባቸው ሁለቱ አስተማማኝና አቋራጭ መንገዶች ምስጋናና ውዳሴ ናቸው። በመሆኑም ልክ እንደ አብርሃም ሁሉ ልመናችን እንደሚሟላልን በመተማመን እግዚአብሔርን አስቀድመን ልናመሰግንነውና ልናወድሰው ይገባል። በተለይ የዚህን አባባል ሐቀኝነት ለመረዳት ይበልጥ የሚረዳን በዚህ መዋዕል ካልዕ 20 ላይ የሚገኘው በይሁዳው ንጉሥ ኢዮሳፍጥ ዘመን የደረሰው ታሪክ ነው። ወሬኞች መጥተው ለንጉሡ ከባሕሩ ማዶ፤ ከሶርያ ታላቅ ሠራዊት መጥቶብሃል የሚል አስደንጋጭ ወሬ በነገሩት ጊዜ፤ ንጉሡ የተቃጣበትን ጥቃት ለመከላከል ኃይል እንደሌለው በማወቅ ሕዝቡን ሰብሶ በጾምና በጸሎት ወደ እግዚአብሔር እንዲማልዱ አደረገ።

እግዚአብሔርም ለሕዝቡ ልመና የሰጠው ምላሽ በጠላቶቻቸው ላይ ያልተጠበቀ አደጋ እንዲጥሉ ነው። ለዚህም በእንደ ሌዋዊ ነቢይ አማካይነት የሚከተለውን የማበረታቻ ቃል ተናግሯቸዋል። «...በልፋ የእግዚአብሔር ነው እንጂ የአናንተ አይደለምና ከዚህ ታላት ወገን የተነሣ አትፍሩ፤ አትደንግጡም። ነገ በእርሱ ላይ ውረዱ...እናንተ በዚህ ሰልፍ የምትዋኑ አይደላችሁም፤ ይሁዳና ኢየሩሳሌም ሆይ፤ ተሰላፋ፤ ዝም ብላችሁ ቁሙ፤ የሚሆነውንም የእግዚአብሔርን መድኃኒት እየ፤ እግዚአብሔርም ከእናንተ ጋር ነውና አትፍሩ፤ አትደንግጡም፤ ነገም ውጤታቸው» (10፡16-17)።

ኢየሣፍጥ ይህን የእግዚአብሔር መልእክት ከተቀበለ በኋላ በእምነት እንደ ታዘዘው ፈጸመ። በነጋታውም «...በሠራዊቱ ፊት የሚሄዱትን፤ ምሕረቱ ለዘላለም ነውና እግዚአብሔርን አመሰግኑ የሚሉትንም፤ ጌጠኛ ልብ ስም ለብሰው የሚያመለካትን፤ ለእግዚአብሔርም የሚዘምሩትን መዘምራን አቆመ። ዝማረውንና ምስጋናውንም ብጀመሩ ጊዜ ይሁዳን ሊወጡ በመጡት በአጥንና በምእብ ልጆች በሲድርም ተራራ ሰዎች ላይ እግዚአብሔር ድብቅ ጦርን አመጣባቸው፤ እነርሱም ተመቱ» (10፡21-22)።

በታሪክ ውስጥ ካነበብናቸው የጦር ሜዳ ገድሎች ሁሉ ይህ ፍጹም የተለየ ነው። ለእግዚአብሔር ምስጋና በማቅረቡ ብቻ ጠላቱን በዚያን ሁኔታ ድል የመታ የኢየሣፍጥ ጦር ነበር። የይሁዳ ሰዎች ሰይፍ ባይመዙ፤ ጦር ባይወረውሩም ጠላቶቻቸው ግን እርስ በእርስ በመዋጋት ወደቁ። እነሆ ይሁዳውያን ያደረጉት ቢኖር ምርኮ መሰብሰብ ብቻ ነበር።

ይህ ታሪክ ሁለት ታላላቅ ቁም ነገሮችን ያስገነዝበናል። አንደኛ እግዚአብሔርን ልናመሰግንው የሚገባው አስቀድመን ስለ ገባልን ቃል እንደሆነና ውጤቱን እስከነይ መጠበቅ እንደሌለብን፤ ሁለተኛ በእምነት የሚቀርብ ጸሎት ከተፈጥሮ ቁጥጥር በላይ የሆነውን የእግዚአብሔርን መለኮታዊ ድጋፍ እንደሚያስገኝልን ነው። በአዲስ ኪዳንም ውስጥ ተመሳሳይ ሁኔታዎች ሲፈጸሙ እናያለን። ለምሳሌ በ(ሐዋርያት ሥራ 16) ላይ እንደምናነበው፤ እውሎስንና ሲላስን የመቁደንያ ከተማ በሆነችው በፈሊጵስየስ ያጋጠማቸው ሁኔታ በእጅጉ የሚያስደንቅ ነበር። የምዋርተኝነት መንፈስ የነበረባትን ሴት በላይዋ ላይ ከሰፈረው እርኩስ ጋይል ባላቀቋት ጊዜ፤ በእውሎስና በሲላስ ላይ ከፍተኛ ተቃውሞ ደርሶባቸው ነበር። በዚህም ላቢያ ከመደብደብም አልፎ፤ በእግር ብረት እስከ መታሠርና ወደ ወሀኒ እስከ መጣል በቅተዋል። ሆኖም ግን ኢየሱስ በከፈለላቸው የድል መስዋዕትነት በመተማመን እኩለ ሌሊት ላይ በወህኒ ቤቱ ውስጥ የምስጋና መዝሙር ያሰሙ ነበር። እንግዲህ እነዚህ ሰዎች የቱንም ያህል የጠበቀ ቁጥጥር ቢደረግባቸውም ቅንጣት ያህል ፍርሃት

ሳይገባቸው አምላካቸው እንደሚያድናቸው በመተማመን ነበረ የዘመሩት። በእርግጥም እግዚአብሔር በመለኮታዊ ጋይሉ ጨርሶ ያልተጠበቀ ድንቅ ተአምር ፈጸመ፤ «ድንገትም የወህኒው መሠረት እስኪፍጠጥ ድረስ ታላቅ የምድር መንቀጥቀጥ ሆነ በዚያን ጊዜም ደጃች ሁሉ ተከፈቱ የሁሉም እስራት ተፈታ» (16፡26)።

ከእነኚህ ለንጉሥ ኢየሳፍጥ፤ ለሐዋርያው እውሎስና ሲላስ ከተፈጸሙት ድንቅ ተአምራት የምንገባቸው ትምህርት በራሱ በእግዚአብሔር አንደበት እንደሚከተለው ተላልፎልናል።

«ምሥጋናን የሚሠዋ ያከብረኛል፤

የእግዚአብሔርን ማዳን ለእርሱ የማሳይበት መንገድ ከዚያ አለ።»

(መዝሙር (50) 23)

የእግዚአብሔር ደኅንነት በኢየሱስ የመስቀል ላይ መስዋዕትነት ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜ የተሰጠን እንደ መሆኑ፤ ይህን እውነታ እኛ በምናደርገውም ሆነ በምንናገረው ልንለውጠው አንችልም። ሆኖም ለእግዚአብሔር በምናቀርበው የምስጋና መስዋዕትነት ሳቢያ የደኅንነትን ፍሬዎች በሕይወታችን ልንለማመደው እንበቃለን። በመሆኑም እነኚህን መሰሎቹን ፍሬዎች ለማግኘት እኛም እንደ ኢየሣፍጥና እንደእውሎስና ሲላስ ሁሉ በእግዚአብሔር የተስፋ ቃል በመተማመን አስቀድመን ምስጋናችንን ልናቀርብ ይገባል።

ጳዊት ይህን በማረጋገጥ በ(መዝሙር (20)፡ 5) ላይ «በአምላካችን ስም ከፍ ከፍ እንላለን» በማለት የገለጸው ሊሆን ስለሞንም ስለ ክርስቶስ እርሜ ድል አድራጊነት፤ «ዓላማ ይዞ እንደ ተሰለፈ ሠራዊት የምታስፈራ ማን ናት?» ሲል ተናግሯል (መጋ.6፡10)። እንግዲህ እኛም ልንከተላቸው የሚገቡ ሦስት የድል «ዓላማዎች» ወይም አርማዎች የተሰጡን ሊሆን እነርሱም ድልን ማወጅ፤ ምስጋናና ውዳሴ ናቸው።

በቅድሚያ የምስክርነት ዓርማን በማንሣት በእምነት እግዚአብሔር ልመናችንን እንደሚያሟላልን በሙሉ ልብ ልናውጅ ይገባል። ከዚያም በእምነት ስለ ሰጠነው የምስክርነት ቃል ምስጋና ልናቀርብና በመቀጠልም በዕልልታ የታጀበ ውዳሴ ማሰማት አለብን። ይህን ካደረግን ስለሞን «ዓላማ ይዞ እንደ ተሰለፈ ሠራዊት የምታስፈራ ማን ናት?» ሲል የተናገረው በቀጥታ እኛን የሚመለከት ትንቢት ይሆናል።

ለዘለቄታዊ ድል - ያላቋረጠ ምስክርነት

በዚህ መጽሐፍ አግካይነት ለአንባቢያን ያቀረብኳቸው እውነታዎች፤ በመራመር የደረሰቡባቸው የአእምሮዊ ውጤቶች አለመሆናቸውን ላስገንዝብ እወዳለሁኝ። በተቃራኒው እኔና ሩት ካለፉት ምስት ዓመታት አንስቶ በጋራ በመጸለይ ካጋጠሙን መንፈሳዊ ልምምዶች መካከል በጥንቃቄ ተመርጠው የቀረቡ ናቸው። በመሆኑም ለአንባቢያዎቼ በተጨማሪ ሊረዷቸው የሚችሉ ምክሮችን ብቻ ያሰፈርኩ ስለ መሆኑ በድጋሚ አረጋግጣለሁኝ።

ባለፈው ምዕራፍ ውስጥ የእግዚአብሔርን በረከቶች በሕይወታችን ለመለማመድ፤ ምስክርነት፤ ምስጋናና ውዳሴ የቱን ያህል ወሳኝ ሚና እንደሚጫወቱ ለማሳየት ሞክራለሁ። በዚህ ምዕራፍ ውስጥ ደግሞ እንደምን እኔና ሩት እነኝህን መመሪያዎች ተግባራዊ ልናደርጋቸው እንደቻልንና ስላስገኘልንም ጠቀሚታ በአጭር በአጭሩ አስተዋውቃለሁ። ከሌሎቹ ክርስቲያናዊ ግዴታዎቻችን ጉን ለጉን በየዕለቱ ልናግላው ከሚገባን ኃላፊነት አንድ፤ ለተወሰነ ሰዓት ቢሆንም ስለ እግዚአብሔር የተሰፋ ቃል መመስከር፤ ማመስገንና ማወደስ ነው። ይህንንም መጽሐፍ ቅድሳዊ ግዴታ ለማሟላት እግዚአብሔር ያስቻለን በመሆኑ ለአምላካችን ያለንን ፍቅር ይበልጥ አጠናክሮታል።

በማንኛውም በጸሎታችን ጊዜም ሆነ፤ ወይም አንድ የመንፈስ መታወክ ሲያስቸግረን ለየሁኔታው ተስማሚ የሆነ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ጥቅስ በቃላችን ያጠናን ስለሆነ ያንን ድምፃችንን ከፍ በማድረግ እናስማማለን። ይህን ማድረጋችንም እምነታችንን ከማጠናከር ጉን ለጉን ምስጋናና ውዳሴ ለማቅረብ ስለሚያስችለን ነው።

እንደዚሁም ጥቅሶቹን የምንናገራቸው ከአንገት በላይ ወይም ለይስሙላ ያህል ሳይሆን በዚያ በጸሎት ቤታችን እግዚአብሔር አብ! እግዚአብሔር ወልድና እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ በመካከላችን እንደሚገኙ ፍጹም በመተማመን ነው። ከዚህም በተጨማሪ በ(ዕብራውያን 1፡14) ላይ፤ «ሁሉ መዳንን ይወርሱ ዘንድ ስላላቸው ለማገዝ የሚላኩ የሚያገለግሉም

መናፍስት» ተብሎ የተነገረላቸው ቅዱሳን መላእክትና ጻድቃን በዙሪያችን ከበው እንደሚቆሙ እናምናለን።

ይህን መሰሉ አቋማችን በተምኔታዊ አስተሳሰብ ላይ የተመሠረተ ሳይሆን በ(ዕብራውያን 12፡22-24) ላይ የሠፈረውን ገለፃ ተግባራዊ የሚያደርግ ነው።

«ነገር ግን ወደ ጽዮን ተራራና ወደ ሕያው እግዚአብሔር ከተማ ደርሳችኋል፤ ወደ ሰማያዊቱም ኢየሩሳሌም፤ በደስታም ወደ ተሰበስቡት ወደ አእላፋት መላእክት፤ በሰማያትም ወደ ተጻፋ ወደ በኩራት ማኅበር፤ የሁሉም ዳኛ ወደሚሆነው ወደ እግዚአብሔር፤ ፍጹማንም ወደ ሆኑት ወደ ጻድቃን መንፈሶች፤ የአዲስ ኪዳንም መካከለኛ ወደሚሆን ወደ ኢየሱስ፤ ከአቤልም ደም ይልቅ የሚሻለውን ወደሚናገር ወደ መርጪት ደም ደርሳችኋል።»

እነዚህን በመሳሰሉ ቅዱሳን የመከበባችንን ያህል፤ ሰይጣንና እርኩሳን መላእክቱም በዙሪያችን ስለ ማንገርበባቸው የማይታበል ሐቅ ነው። የእነኚህ ተልእኮ ለሰው ልጅ በጉነትን ማስገኘት ሳይሆን ወደ ከፋትና ጥፋት መምራት ከመሆኑም፤ የተለየ ትኩረታቸው ደግሞ በእግዚአብሔር አገልጋዮች ላይ ይሆናል።

ታዲያ የእኔና ሩት መጽሐፍ ቅዱሳዊ የሆኑትን ጥቅሶች ድምፃችንን ከፍ አድርገን መናገር ሁለት ጠቀሚታዎች ነበሩት። በአንድ በኩል የእግዚአብሔርንና የመላእክቱን እርዳታ ለማግኛ ስንጠቀምበት፤ በሌላ በኩል ደግሞ ከሰይጣንና ከአጋንንት ጥቃት መከላከያችን ነበር። ስለዚህ የእግዚአብሔርን ቃል ባለማቋረጥ ማዳመጥና ብሉም ማወጅ እምነታችንን ለማጠናከር አረድቶናል። በ(ሮሜ.10፡17) ላይ «...እምነት ከመስማት ነው መስማትም በእግዚአብሔር ቃል ነው» ተብሎ እንደ ተጻፈ እናያለን። ይህ የሚያረጋግጥልን የእግዚአብሔርን ቃል (ሬማ) ሌሎች ሲናገሩት መስማቱ ጠቀሚታ ያለው ቢሆንም ዳሩ ግን ቃሉን እራሳችን መናገሩ እጥፍ ድርብ ፍሬ እንደሚያስገኝልን ነው። በተመሳሳይ ጊዜ ቃሉን መናገርና ማዳመጣችን፤ ቃሉን «ሁለትም አፍ ካለው ሰይፍ ሁሉ ይልቅ የተሳለ» ያደርገዋል (ዕብራውያን 4፡12)።

እንደዚሁም ቃሉን ብቻችን ሆነን ከመናገር ይልቅ በጎብረት ማስማቱ የተመረጠ ይሆናል። ኢየሱስ እራሱ በ(ማቴዎስ 18፡19) ላይ፤ «ከእናንተ ሁለቱ በምድር በማናቸውም በሚለምኑት ነገር ሁሉ ቢሰማው በሰማያት

ካለው ከአባቱ ዘንድ ይደረግላቸዋል» ብሏል። በመሆኑም ምንም እንኳን በየግላችን የምናሰማው ምስክርነት ውጤታማ ሊሆን ቢችልም፣ ዳሩ ግን ሁለትና ከዚያም በላይ በመሆን በጎበረት የምናደርገው ጸሎት ግን እጥፍ ድርብ ምላሽ እንደሚያስገኝልን ነው።

እርግጥ ድምፃችንን ከፍ አድርገን የመመስከሩ ዕድል ብዙ ጊዜ ላያጋጥመን ይችላል። ለምሳሌ በአካባቢያችን ሰዎች ሊኖሩ ይችላሉ፤ ወይም በተመስጦ ለመጸለይ የማያስችሉ ጫጫታዎች ሊፈጠሩ ይችላሉ። ስለዚህ በእንደዚህ ያለው ጊዜ በተመስጦ ልንጸልይ እንችላለን። በእግዚአብሔርና በመንግሥቱም ዘንድ ተደማጭነት ስለ ማግኘቱ መጠራጠር አይኖርብንም። በተለይም ደግሞ የዚህ ዓይነት የጸሎት አቀራረብ ይበልጥ የሚመረጠው ጠላት በእኛ ላይ የሚያካሂደውን የስም ማጥፋት ዘመቻ ለመቋቋም በምንፈልግበት ጊዜ ነው። በእንደዚህ ያለው አጋጣሚ መንፈሳችንን በማሰባሰብና አእምሮአችንን በማጥፋት፣ በተመስጦ በሚላማችን ላይ ማነጣጠሩ ይበልጥ ውጤታማ ይሆናል።

ይሁን እንጂ በማናቸውም ጊዜ ቢሆን በመንፈስ ቅዱስ ላይ መተማመን እንደሚገባን መዘንጋት የለብንም። አለበለዚያ ግን ለሥጋዊ ፍላጎት በማድላት ጸሎትንና ምስክርነታችንን ለተሳሳተ ዓላማ ማራመጃ ልናውለው እንችላለን። ምናልባትም የእኛ አመለካከት በምንፈልገው ነገር መሟላት ላይ ብቻ ያተኩረ ሊሆን ይችላል። መንፈስ ቅዱስ ግን የሚያሟላልን የምንፈልገውን ሳይሆን የሚቸግረንን ነው። እንግዲህ ይህን በግልፅ እስከ ተረዳን እኔና ሩት ወደምንጠቀምበት የምስክርነት ዘዴ ለመሸጋገር እንችላለን ለምስክርነት የተጠቀምንባቸው ጥቅሶች በሙሉ ከመጽሐፍ ቅዱስ የተወሰዱ ሲሆን፣ ጥቅሶቹን ግን ለምዕመናን ሳይሆን በቀጥታ «ለእኔ» እንደ ተነገሩ በማድረግ አቅርቤአቸዋለሁ።

1. ከመርገም የሚያላቅቀውን ጸሎት ለመጸለይ በመቻላችን (ምዕራፍ 18 ተመልከት) የምናቀርበው ምስክርነት፡-

«ኢየሱስ በመስቀል ላይ በከፈለልኝ መሥዋዕትነት፣ ከማንኛውም መርገም በመላቀቅ፣ እግዚአብሔር ለአብርሃም የገባቸውን በረከቶች በሙሉ ለመውረስ በቅቼአለሁ» (በገላትያ 3+13-14 ላይ የተመሠረተ።)

ይህን ጸሎት እኔም ሆኑኝ ሩት በየዕለቱ የምናደርሰው ነው። በተለይም ደግሞ እርሷ ከብዙ መርገሞች ልትላቀቅበት እንደ ቻለች በቅርብ የግውቀው በመሆኑ፣ ባለፉት ሁለትና ሦስት ዓመታት ውስጥ ይህን ጸሎት ደግመን

ደጋግመን ያላሰማንበት ቀን የለም። እነሆም ይህን በማድረጋችን ዛሬ ቃል የተገባልንን በረከት በመውረስ ላይ እንገኛለን።

2. ከሰይጣንና ከእርኩሳን መኖሩት እንደዚሁም በተንኮል በመነጣጣት ሐሰተኛ ወረ ከሚነዙብን ስመ ክርስቲያኖች ለመጠበቅ እንችል ዘንድ የምናቀርበው ጸሎት (ምዕራፍ 13 እና 15 ተመልከት)፡-

«በእኔ ላይ የተሠራ መሣሪያ ሁሉ አይከናወንም፤ በፍርድም የሚነጣብኝ ምላስ ሁሉ የተፈረደበት ይሁን። የእግዚአብሔር ባሪያ ነኝና ርስትን እወርሳለሁ፤ የእግዚአብሔርም ጽድቅ ከእኔ ጋር ይሆናል።» (በኢሳይያስ 54፡17 ላይ የተመሠረተ።)

ከዚህ ምስክርነት ውስጥ ሁለት የምናጠናቀው ፍሬ ነገሮች አሉ የመጀመሪያው፡ በእኛ ላይ ክፉት የሚያስቡትንም ሆነ ሰማችንን የሚያጠፋትን እግዚአብሔር እንዲፈርድባቸው መጠየቅ የሌለብን መሆኑን ነው። እግዚአብሔር ይህን እኛው እንድናደርገው ሥልጣንን የሰጠን ስለሆነ እኛው ልንፈፅመው ይገባል። ሁለተኛው ይህን ሥልጣን ለመቀዳጀት የቻልነው ዘላቂነትን በጉ ሥራና ጻድቅነት የተነሣ ሳይሆን፣ ከእምነታችን የተነሣ በእግዚአብሔር የሥልጣን ውክልና የተሰጠን በመሆኑ ነው። ይህም ውክልና ሊሠጠን የቻለው ኢየሱስ ስለ እኛ ጋጢአት በመስቀሉና የእርሱን ጽድቅ ሰላወረሰን ነው።

እግዚአብሔር ይህን የሥልጣን ውክልና የሰጠን የተሰነዘረብንን ጥቃት ለማክሸፍ እንድንችል ብቻ ነው። ከዚያ በተረፈ ግን በበደሉን ላይ ቂም ልንይዝባቸው ካለመገባቱም ጥፋታቸውን ይቅር ልንላቸው ታዘናል። እንደዚሁም እነርሱ ቢረግሙንም ቅሉ፣ ለበደላቸው ይቅር እንዳልን እርግጥናቸውንም በበረከት ልንተካው ይገባል። በመሆኑም ምስክርነታችን፣ «ጌታ ሆይ፣ በእኔ ላይ ክፉ የሚያስወሩብኝን ሁሉ ይቅር ማለት ብቻ ሳይሆን በአንተ ስም ባርኪአቸዋለሁ» የሚል መሆን አለበት። በአጭሩም የሚረግመንን ሰዎች በተመለከተ መውሰድ የሚገባን የሚከተሉትን ሦስት እርምጃዎች ነው። በቅድሚያ ያንን የረገመንን እንደበት (ምላስ) እናወግዛለን። ሁለተኛ ያንን የረገመንን ሰው ይቅር እንለዋለን በመጨረሻም ካንገባበብን መርገም ሙሉ በሙሉ የተላቀቅን እንሆን ዘንድ ለውዬውን እንመርታለን።

3. ቀደም ሲል የሠራነው ግፍና ጋጢአት ሰላም ሲነሣን ወይም በውርስ የተላለፈ መርገም ኑሮአችንን ሲያናጋው፡-

«በክርስቶስ ነኝና አዲስ ፍጥረት ሆኜአለሁ፤ አሮጌው ተፈጥሮ አልፏል። ይህም በክርስቶስ ክራሱ ጋር ካስታረቀኝ የማስታረቅም አገልግሎት ከሰጠኝ ከእግዚአብሔር ነው።»

በ(2ኛ ቆሮንቶስ 5:17-18) ላይ የተመሠረተ ከእንግዲህ እግዚአብሔር አዲስ የተፈጠረውን ሰው በኃላፊነት የሚጠይቀው ወደ ፊት በሚሠራው እንጂ ስለ አለፈ ጥፋቱ አይደለም። አርጌው ሥጋ በኃጢአት የተመረዘና የተበረዘ በመሆኑ፤ እንደገና አዲሱን ባህርያችንን ለመጠናወትና ለመቆጣጠር ሲሞክር የሐንሰ በ(ራእይ 21:5) ላይ ያሰፈረውን በጥሞና ልናጤነው ይገባል።

«በዙፋንም የተቀመጠው፡- እነሆ፤ ሁሉን አዲስ አደርጋለሁ አለ። ለእኔም እነዚህ ቃላት የታመኑና እውነተኛዎች ናቸውና ጻፍ አለኝ።»

እነዚህ ቃላት የተነገሩት በዚያ በዙፋኑ ላይ ከተቀመጠው ከእንዱ ዓለማትንና ፍጡራንን ሁሉ ከሚቆጣጠረው እግዚአብሔር ነው። በመሆኑም ማናቸውንም ነገር፤ ማለትም የእኛንም ሕይወት ጭምር አዲስ እንደሚያደርግ ቃል ገብተልናል። ቃላቱም ጨርሶ የማያጠራጥሩ ስለመሆናቸው እራሱ እግዚአብሔር «የታመኑና እውነተኛዎች» ናቸው ሲል ለየሐንሰ አረጋግጧል።

4. ተስፋ በምንቆርጥበትና የሞት ጥላ አንገረብናል በምንልበት ጊዜ፡-

«አልሞትም በሕይወት እኖራለሁ እንጂ፤

የእግዚአብሔርንም ሥራ እናገራለሁ።»

(መዝሙር (118):17)

እርግጥ ዳዊት ይህን ማለቱ «ጮርሶ አልሞትም» ለማለት ሳይሆን፤ «እግዚአብሔር ከወሰነልኝ ጊዜ በፊት፤ በሰይጣንና በአጋንንቱ ጥቃት ሳቢያ ለሞት አልጋለጥም» ለማለት ነው። እነኝህን ቃላት በሙሉ እምነት እስካወ ጀናቸው ድረስ፤ ከማናቸውም መቅሠፍታዊ ሞት የተጠበቅን ስለመሆናችን ልንጠራጠር አይገባም። ቀደም ሲል በእርኩሳን መናፍስት ቁጥጥር ሥር የሆኑም ሰዎች ይህን ጥቅስ በእምነት ደጋግመው ቢናገሩት ከተቃጣቸው ጥቃት የተጠበቁ ይሆናሉ (ምሳሌዎችን ለማግኘት ምዕራፍ 12 ተመልከት)። ለዚህ ዓይነትኛ ምሳሌ የሚሆንን ጴጥሮስ ኢየሱስን በካደበት ቁጥር መጠን፤ ፍቅሩን በማረጋገጥ እንዲናገር መደረጉ ሊሆን ይችላል።

5. በአካል ጉዳሉነትና በተለያዩ ሕመሞች ስንጠቃ፡-

«ኃጢአቱ ሁሉ ተደምስሶ በጽድቅ እኖር ዘንድ ኢየሱስ እራሱ በሥጋው ኃጢአቱን በመስቀል ላይ ተሸከመ፤ በመገረፉ ቁስል ተፈወሰሁ።» (በ1ኛ ጴጥሮስ 2:24 ላይ የተመሠረተ)

ከዚህ ጸሎት በተጨማሪም ከተለያዩ የአዲስ ኪዳን መልእክቶች ውስጥ የተውጣጣውን የሚከተለውን ምስክርነት ማወጁ እጅግ ጠቀሚ ስለ መሆኑ አረጋግጣለሁ።

«ከእግዚአብሔር የተቀበልሁት ሥጋ በእኔ ዘንድ የሚኖረው የመንፈስ ቅዱስ ማደሪያ መሆኑን አውቃለሁ። በውድ ልጄም፤ እንደ ጸጋው ባለጠግነት መጠን፤ በደሙ የተደረገ ቢዛነትን አግኝቻለሁ፤ ይኸውም የበደሌ ስርየት ነው። በመሆኑም በሚሞት ሥጋዬ ኃጢአት አይነግሥም፤ ብልቶቼም የዓመፃ የጦር ዕቃ አይሆኑም። በምትኩ ብልቶቼን የጽድቅ የጦር ዕቃ በማድረግ ለእግዚአብሔር አቀርባቸዋለሁ። ሰይጣን በእኔ ላይ አንዳችም ሥልጣን የለውም። ደግሞስ እግዚአብሔር የመረጠውንና በኢየሱስ ደም የተቤገውን ማንስ ደፍሮ ሊከሰው ይችላል?»

ከበት ደም የተነሣ ሰይጣንን ድል እነሣዋለሁ፤ ከእራሴም በላይ አምላኬን እንደምወደው እመስክራለሁ። ሥጋዬ ለጌታ የመሆኑን ያህል ጌታም ለሥጋዬ ነው።»

(በ1ኛ ቆሮንቶስ 6:19፤ በኤፌሶን 1:7፤ በ1ኛ የሐንሰ 1:7፤ ሰዕብራውያን 13:12፤ በሮሜ.6:13፤ 8:33-34፤ በራእይ 12:11፤ በ1ኛ ቆሮንቶስ 6:13 ላይ የተመሠረተ)

እርግጥ አንዳንድ በሕመምና በአካል ሥንኩልነት የሚጠቁ ሰዎች እንዴት ይህን ዓይነትን ጸሎት በሙሉ ልብ ለማቅረብ እችላለሁ? የአካል ጉስቁልና እንዳለብኝ እያወቅሁት፤ ነፍሴም እየተሠቃየች እያለች እንዴት ይህን መሰሉን አዋጅ እናገራለሁ? የማለት ቅሬታ ሊያደርግቸው ይችላል። በመሠረቱ አመለካከታችን ውስን ሆኖ ስለ አሁኑ ጊዜ ብቻ የምናስብ ከሆነ ያንን መሰሉን ጥያቄ ማገላታችን ላያስገርም ይችላል። ሆኖም ግን የምንተማመነው በእግዚአብሔር ዘላለማዊ ዕቅድና በልጄም በክርስቶስ ባገኘነው ደኅንነት ከሆነ፤ ይህን ዓይነቶቹ ወቅታዊ ጥቃቶች አላፈ መሆናቸውን በመገንዘብ፤ እምነታችንን በእግዚአብሔር ላይ ልናደርገው ይገባል።

ስለ ኃጢአተኝነታችን በመናዘዝ ለአንድ ጊዜ ክርስቶስን እስከ ተቀበልነው ድረስ፤ እግዚአብሔር የሚያየው አካላዊ አቋማችንን ሳይሆን፤ በክርስቶስ የመስቀል ላይ ሞት የተቀዳጀነውን አዲሱን ሰውነታችንን ነው። በክርስቶስ መሥዋዕትነት ያገኘነው አዲስ ሰውነት በ(ኢሳይያስ 53:5) ላይ

«በእርሱም ቁስል እኛ ተፈወስን» ተብሎ እንደ ተገለጸው የተፈጸመ እንጂ ገና ለገና ለወደፊት ይደርሳል ተብሎ የሚጠበቁት ምኞት አይደለም። ይህን ደግሞ በይበልጥ የሚያረጋግጥልን ሐዋርያው (ጲፐርስ በ1ኛ መልአክቱ 2+24) ላይ «በመገረቱ ቁስል ተፈወሳችሁ» ሲል በኃላፊ ጊዜ ግሥ ያስቀመጠው መሆኑ ነው።

ከዚህም ሌላ ሊነሳ የሚችል ጥያቄ አለ። ይኸውም አንድ ሰው በእግዚአብሔር የታዘዘውን ሁሉ ቢፈጽም እንኳ፤ ተስፋ የተገቡትን በረከቶች በምድራዊ ሕይወቱ ሙሉ በሙሉ ሊቀዳሸቸው ባለመቻሉ አንዳንድ ጥርጣራ ሊያድርበት ይችላል። ይሁን እንጂ ለዚህ አሳማኝ የሆነ መልስ የምናገኝለት ሙሴ በ(ዘዳግም 29+29) ላይ ከተናገረው ነው። «ምሥጢሩ ለአምላካችን ለእግዚአብሔር ነው፤ የተገለጠው ግን የዚህን ሕግ ቃላት ሁሉ እናደርግ ዘንድ ለእኛ ለዘላለምም ለልጆቻችን ነው።» እንግዲህ ሙሴ እንዳለው እግዚአብሔር ለምን አንዳንድ ነገሮችን እንደማያሟላልን «ምሥጢሩን» የሚያውቀው እርሱ እንጂ እኛ በመመራመር ልንደርስበት የምንችለው አይደለም። እግዚአብሔር ለእኛ የተሻለ የሚሆነውን ብቻ ያደርጋልናል። ስለዚህ በዚህ በመተማመን እግዚአብሔር ያዘዘንን ሁሉ ልንፈጽምና ሊያሰብ በመስቀል ላይ ስለ ከፈለልን መሥዋዕትነት በማናቸውም ጊዜና ሁኔታ ልንመሰክር ይገባል።

6. ሰይጣን በእኛ ቁጥጥር ወይም ኃላፊነት ሥር ያለውን ቢተሰባችንን፤ የሙያ መስካችንን፤ የንግድ ድርጅታችንን፤ የምናገለግልበትን ማህበረ ምዕመናንና...ወዘተ በሚያጠቃበት ጊዜ፡-

«ሚማችን እንደ ብረት ናስ የጸና ዕድሜያችንም እንዲሁ የበለ ጸን ይሆናል። በሰማያትም፤ በደመናትም ላይና በታላቅነት እንደ ሚሄድ እንዳይሸሩን አምላክ ማንስ በረድኤቱ የሚጉበኘን አለ? መሸሸጊያና መከለያችን መኖሪያችንም የዘላለም አምላክ ነው። የኃይል ክንዶችም ከአንተ በታች ነው። ጠላቶቻችንንም ከፈታችን አውጥቶ «አጥፋቸው» ይለናል!»

(በዘዳግም 33+25-27 ላይ የተመሠረተ)

በዚህ ምስክርነታችን ከተከላከይነት ወደ አጥቂነት እንሸጋገራለን። በቅድሚያ የምንከላከልበት «በር» (ሚማ) እንደ ብረትና እንደ ናስ የጸና ሲሆን፤ በጠላቶቻችንም ላይ ድልን እንቀዳጅ ዘንድ፤ አምላካችን «በሰማያት፤ በደመናትም ላይ» ሆኖ ከፊት ፈታችን ይዘምታል። እኛንም

በመንፈሳዊ ኃይሉ አስታጥቆናልና ጠላቶቻችንን «አጥፏቸው!» ሲል ያዘናል።

7. ሰይጣን ልዩ ልዩ ውዥንብሮችን በመንዛት አእምሮአችንን በሚበጠብጥ በበትና በእግዚአብሔር ቃላት ለመታመን በምንታወክበት ጊዜ፡-

«ምሽግን ለመስበር የእግዚአብሔር ኃይል ያጠነክረኛል። የጦር ዕቃዎች ሥጋዊ አይደሉምና እንደ ሰው ልማድ አልዋጋም። አእምሮዬን ለክርስቶስ እንዲታዘዝ የተማረክ አደርገዋለሁ። ድልን ለመቀዳጀት የሚያበቁኝ የጦር መሣሪያዎች፤ ምስክርነት ምስጋናና ውዳሴ ናቸው።»

(በ2ኛ ቆሮንቶስ 10+3-5 ላይ የተመሠረተ)

እዚህ ላይ ለክርስቲያኖች ግልፅ ሊሆንልን የሚያሻው ታላቅ ቁም ነገር «ጠላቶቻችን» የምንላቸው እንደኛው የአዳም ልጆች የሆኑትን ወንድሞቻችንና እህቶቻችንን ሳይሆን፤ ሰይጣንና የመንግሥቱ ዜጋ የሆኑት እርኩሳን መናፍስት መሆናቸውን ነው። ይህንን ጳውሎስ በ(ኢፌሶን 6+12) ላይ እንደሚከተለው ግልፅ ያደርጋልናል፤ «መጋደላችን ከደምና ከሥጋ ጋር አይደለምና፤ ከአለቆችና ከሥልጣናት ጋር ከዚህም ከጩላማ ዓለም ገዢዎች ጋር በሰማያዊም ስፍራ ካለ ከከፋት መንፈሳውያን ሠራዊት ጋር ነው እንጂ።»

እንጋፈጠው ዘንድ በእግዚአብሔር የታዘዘንበት ይህን ዓይነቱ ጦርነት፤ በምድራዊ ልምዳችን ሊያጋጥሙን ከሚችሉ ከማናቸውም ጦርነቶች ሁሉ የተለየ ነው። በመሆኑም በመንፈሳዊ መመዘኛ ዓይን ስናየው በጠላቶቻችን ላይ ቂም በቀል ከመያዝ ይቅር ባይነት፤ ከመርገም መባረክ፤ ከወቀሣ ማመስገን፤ ከመከሰስ ማወደስ፤ ከመጥላት ማፍቀር የሚያመገን ነው። እርግጥ ይህን ማድረጉ ደካማ ለሆነው ሰብአዊ አስተሳሰባችን የከበደ ሊሆን ይችላል። ሆኖም ግን በዚህ ዓይነቱ አሉታዊ ተፅእኖ ሥር በምንወድቅበት ጊዜ፤ እግዚአብሔር ብርታትን ይሰጠን ዘንድ በሚከተሉት ሁለት የጸሎት ዓይነቶች መጠቀሙ ፍቱን መፍትሔ ያስገኛልናል።

8. በእኛ አቅም ልንወጣው የማንችለው ኃላፊነት (ሥራ) በሚያጋጥመን ጊዜ፡-

«ኃይልን በሚሰጠኝ በክርስቶስ ሁሉን እችላለሁ።»
(ፈልጵስዮስ 4+13)

9. አንድን ነገር ለማድረግ የግል ብቃት ወይም ችሎታ ሳይኖረን ሲቀር:-

«ኢየሱስም ጸጋዬ ይበቃሃል ብሎኛልና፤ ስለዚህ በድካም በመንገላታትም፤ በችግርም በስደትም በጭንቀትም ደስ ይለኛል፤ ስደክም ያን ጊዜ ኃይለኛ ነኝና»

(በ2ኛ ቆሮንቶስ 12+9-10 ላይ የተመሠረተ)

ከዚህ በመቀጠል ደግሞ የቀረቡት ሁለቱ የምስክርነት አዋጆች ያልተጠበቀ ችግር በሚያጋጥመን ጊዜ ሁላችንም ልናስማቸው የምንችለው ናቸው።

10. የገንዘብ እጥረት በሚያጋጥመን ጊዜ:-

«በተነ፣ ለምስኪኖች ሰጠ፤ ጽድቁ ለዘላለም ይኖራል፤ ተብሎ እንደ ተጻፈ፤ እግዚአብሔር ሁል ጊዜ በነገር ሁሉ ብቃትን እናገኝ ዘንድ፤ ለበጉ ሥራ ሁሉ እንተጋ ዘንድ ጸጋን ሁሉ ያበሃልናል»

(በ2ኛ ቆሮንቶስ 9+8 ላይ የተመሠረተ)

የእግዚአብሔር ስጦታ ለግል በሚያስፈልገን ነገር የተወሰነ ብቻ ሳይሆን የተትረፈረፈም እንደሚሆን ነው። ይህንን የምስክርነት ቃል እኔና ሩት በየዕለቱ የምንጠቀምበት በመሆኑ፤ ለደራሽ ፕሪንስ የወንጌል አገልግሎት ድርጅት መንቀሳቀሻ ገንዘብ የማግኛ ጸሎታችን ሆኗል።

11. ፍርሐት በሚያጠቃን ጊዜ:-

«እግዚአብሔር የኃይልና የፍቅር ራስንም የመግዛት መንፈስ እንጂ የፍርሐት መንፈስ አልሰጠኝም።»

(በ2ኛ ጢሞቴዎስ 1+7 ላይ የተመሠረተ)

«በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ለእግዚአብሔር በመገዛት ዲያብሎስንና የፍርሐት መንፈስን አወግዛለሁ። ከእኔም ይሸሻሉ።»

(በያዕቆብ 4+7 ላይ የተመሠረተ)

ከዚህ በላይ ያስፈርናቸው መጽሐፍ ቅዱሳዊ ጥቅሶች በምሳሌነት እንዲያገለግሉን ታቅደው የቀረቡ እንደ መሆናቸው፤ በሌሎችም ተመሳሳይ ጥቅሶች መንፈስ ቅዱስ በሚመራን መንገድ መጠቀም እንችላለን። ትክክለኛውን ጥቅስ መርጦ በዚያ ላይ ምስክርነት ማካሄዱ ተጨባጭ ውጤት እንደሚያስገኝልን በቅድሚያ ልናምንበት ይገባል። በእኛ በኩል

የግጦበትብን ገደታ፤ በቅድሚያ በምርጫችን ላይ እንዲመራን መንፈስ ቅዱስን መለመን፤ ሁለተኛ ጥቅሶቹን በአእምሮአችን ቀርቦን መያዝና በሦስተኛም ደረጃ ጥቅሶቹ በሕይወታችን ላይ ያንዐባርቁ ዘንድ ድምፃችንን ከፍ በማድረግ ግወጅ ነው።

እንግዲህ ግንኙችንም ክርስቲያኖች፤ በምዕራፍ 19 እንደ ተጠቀሰው ከመርነም ጨለማ ወደ በረከት ብርሃን ለመሸጋገር የምንፈልግ እስከ ሆነ ግድረግ የሚኖርብን መጽሐፍ ቅዱሳዊ ጥቅሶችን በመንፈስ ቅዱስ መሪነት በመምረጥ ከሕይወታችን ጋር ማዛመድ ነው። እኔና ሩት በዚህ አቀራረብ እንድትጠቀሙበት ከልብ የምንመክራችሁ፤ በእራሳችን ሕይወት ላይ እያሌ በረከቶችን ለመቀዳጀት በመብቃታችን ነው።

ለእናንተም ተመሳሳይ ውጤት ስለሚያስገኝላችሁ፤ ዛሬውኑ ቆርጣችሁ በመነሣት በምክራችን ተጠቀሙበት!

ሆኖም ግን አሁንም ቢሆን ወንድሞችና እህቶችን በድጋሚ ላስገነዝበው የምፈልገው የምስክርነትን ቃል ማጠቃለያ ወይም በሌላ ተመሳሳይ መንገድ መጠቀሙ በእራሱ ውጤት የማያስገኝ መሆኑን ነው። እምነታችን መመሥረት ያለበት በእግዚአብሔር ላይ ብቻ መሆን አለበት። ምስክርነታችንም የእምነታችንን ጥልቀትና ጽናት የመግለጫ መሣሪያ ብቻ ሊሆን ይገባዋል። በመሆኑም የእግዚአብሔርን በረከቶች ለመውረስ ለእኛም መመሪያችን፤ ለኢየሱስ የተሰጡት «ጽና፤ እጅግ በርታ» የሚሉት ቃላት መሆን አለባቸው!

የሚቀጥለው እርምጃ

መግቢያ

እግዚአብሔር ከሰው ልጆች ጋር በሚያደርጋቸው ግንኙነቶች እንደ መገናኛ ድልድይ በመሆን የሚያገለግሉት በረከቶችና መርገሞች ናቸው። በመሆኑም በረከቶችና መርገሞች፤ ሁለቱም በእያንዳንዳችን ሕይወት ላይ የሚያስከትሏቸው ለውጦች እንደ ዛፍ ቅርንጫፍ የበዙና የተወሳሰቡ በመሆናቸው፤ በሁሉም ላይ የተሟላ ጥናት ማካሄዱ እጅግ ከባድ እንደሚሆን ግልፅ ነው። ስለዚህ መጽሐፍ ቅዱሳዊ እውነቶችን አስመልክቶ ሊነሱ በሚችሉ ሁለት መሠረታዊና ወሳኝ ጥያቄዎች ላይ ብቻ ማተኮሩን መርጧለሁ።

በዚህም የጥናታችን የመጨረሻ ክፍል የምንከታተለው ስለ እነዚህ ጥያቄዎች ይሆናል፡-

1. ለመሆኑ ጋጢአት በሰው ልጆች ላይ ካስከተለው ከማናቸውም መርገም፤ በአሁኑ ጊዜ በእምነት አማካይነት ለመላቀቅ እንችላለን? ይህ ካልሆነ መቼና እንዴት ነው ከመርገም ነፃ የምንሆነው?
2. በአዲስ ኪዳን ውስጥ፤ የእግዚአብሔር እውነተኛ አገልጋይ የነበሩ ሰዎች በሌሎች ላይ መርገም እንዳወረዱ ብዙ ምሳሌዎች እናገኛለን። ታዲያስ እኛ ክርስቲያኖች በተቃዋሚዎቻችንና በደል በሚፈጽሙብን ላይ ተመሳሳይ እርምጃ መውሰድ ይኖርብናል?

ያልተሻሩ (ያልተፋቁ) መርገሞች

እግዚአብሔር አለመታዘዝ በሰው ልጆች ላይ ያስከተለውን ግናቸውንም ቅጣቶች አያሰሰ በመስቀል ላይ ተቀብሏቸዋል። እነዚህም ቅጣቶች በሁለት ወገን የተመደቡ ሲሆን፤ የመጀመሪያው አዳም በኤደን ገነት ውስጥ ትእዛዝ ባለማክበር ያስከተለው ፍርድ፤ ሁለተኛው የሙሉን ሕግ በመጣስ የሚደርሰው የተለያየ መርገም ነው።

ጳውሎስ ስለ ሁለተኛው የቅጣት ዓይነት በተለይ የሚከተለውን ይነገረናል፡ «ክርስቶስ ስለ እኛ እርግግ ሆኖ ከሕግ እርግግ ሞገን» (ገላትያ 3፡13)። ለዚህም ምክንያቱን ሲሰጥ «በእንጩት የሚሰቀል ሁሉ የተረገመ ነው» የሚለውን በዚያው በሙሉ ሕግ የሰፈረውን መግለጫ መነሻ በማድረግ ነው። እነሆ እንግዲህ መርገሙን ያስከተለው ያው ሕግ፤ በኢየሱስ ክርስቶስ አማካይነት ከመርገሙ እንዴት ነፃ ለመውጣት እንደ ቻልን አብሥሮልናል። ሕግን በመተላለፍ ሳቢያ ስለሚደርሱብን የመርገም ዓይነቶች በምዕራፍ 4 ላይ የተነጋገርን ሲሆን ዋና ዋናዎቹም፤ ውርደት፤ መካከት፤ ለፍቶ መናነት፤ የአእምሮና የአካል መታወክ፤ የቤተሰብ መፍረስ፤ ድህነት፤ ሽንፈት፤ ባርነት፤ የእግዚአብሔርን ፍቅር ግጣት መሆናቸውን ገልፀናል።

እንግዲህ ጳውሎስ በ(ገላትያ 3፡13) ላይ በማያሻማ መልኩ ያሳየን፤ ትእዛዛችን በመተላለፍ ከሚደርሱብን ከላይ ከተዘረዘሩት መርገም ዓይነቶች ሁሉ ክርስቶስ በመስቀል ላይ በከፈለልን ከሣ አማካይነት ነፃ መሆናችንን ነው። እንግዲህ ከዚህ የምንረዳው አዳም በኤደን ገነት ሕግን በመተላለፍ ሳቢያ የደረሰበት ፍርድ በዚህ በጳውሎስ ዝርዝር ውስጥ አለመታቀፋን ነው። በ(ዘፍጥረት 3፡16-19) ላይ እንደ ሰፈረው በአዳምና በሔዋን ላይ ለመጀመሪያ ጊዜ የተላለፈው ፍርድ በሁለት የተከፈለ ነው።

በመጀመሪያ ደረጃ በሔዋን ላይ የተላለፈው ፍርድ በተለይ በሴትነት ያታወቀ ላይ ያተኮረ ነው። ይኸውም፡-

1. በጭንቅና በጣር ዐንሳ እንደምትወልድና

2. ያም ሆኖ ፈቃዷ ተመልሶ ወደ ባሏ እንደሚሆንና ለእርሱም ተገዥ በመሆን እንደምታገለግለው ነው።

በአዳም ላይ የተላለፈው ፍርድ ደግሞ ቀደም ሲል በ(ዘፍጥረት 2+15) እንደተጠቀሰው «የዲድን ገነትን የአትክልት ሥፍራ ከመንከባከብ» ጋር የተዛመደ ሆኖ፤ ሆኖም ግን የሚከተሉትን ዝርዝር መርገሞች ያቀፈ ነው።

1. ትእዛዝ ባለማክበሩ የተነሣ ምድር የተረገመች እንደምትሆንና ከእንግዲህም ላቡን በማፍሰስ፤ በድካሙ ብቻ ከእርስዋ እንደሚበላ፡-

2. የምድሪቱ መለዋወጥ በዚያ ብቻ ሳይወሰን፤ እሾክና አሜኪላ በማብቀል አዳምን ለበለጠ ድካም እንደሚዳርገው፡-

3. በመጨረሻም ከአፈር እንደ መፈጠሩ ሁሉ በመጨረሻም እንደሚሞትና ወደ አፈር በመመለስ ፈርሶ በሰብሶ እንደሚቀር። ይህ ሦስተኛው መርገም ሔዋንና ልጆቿንም የሚጨምር ነው። ሌላው ለየት ያለው መርገም በእባብ ላይ የተላለፈው ሲሆን፤ በዚህም እባብ ከምድር እንስሳትና አራዊት ሁሉ የተለየች ለመሆን በቅታለች።

ጳውሎስ በ(ገላትያ 3+13) ላይ «ከሕግ መርገሞች ስለመላቀቅ» የጠቀሰው ከላይ የተዘረዘሩትን እርግጥኖች አይጨምርም። ስለምን አዳምና ሔዋን የእግዚአብሔርን ትእዛዝ በተላለፉበት ወቅት የሙሴ ሕጎች የተሰጡ ባለመሆናቸው ነው።

ስለዚህ ነው ጳውሎስ እንደገና በሮሜ.5+13-14 ላይ፡ «ሕግ እስከ መጣ ድረስ ኃጢአት በዓለም ነበረና ነገር ግን ሕግ በሌለበት ጊዜ ኃጢአት አይቆጠርም፤ ነገር ግን በአዳም መተላለፍ ምሳሌ ኃጢአትን ባልሠሩት ላይ እንኳ፤ ከአዳም ጀምሮ እስከ ሙሴ ድረስ ሞት ነገሠ፤ አዳም ይመጣ ዘንድ ላለው ለእርሱ ምሳሌ ነውና» በማለት የተናገረው።

«ከአዳም እስከ ሙሴ» ባለው ዘመን ሕግ ባለመኖሩ ሰዎች ይጋለጡ የነበረው ከአዳምና ከሔዋን በውርስ ለተላለፈባቸው ኃጢአት ነበር ከዚህም የተነሣ እያንዳንዱ ሰው የኃጢአት ዋጋ የሆነውን «ሞት» ሊቀምስ ግድ ነበር።

ሕግጋት «ለመጀመሪያ ጊዜ በሙሴ በኩል ከተሰጡ በኋላ ግን» (ዮሐንስ 1+17) እነኝህን ሕጎች በሚተላለፉት ላይ የተለያዩ መርገሞች እንደሚወርዱ አብሮ ታወጀ። እነኝህም መርገሞች በ(ዘዳግም 28+15-

68) ላይ ተዘርዝረው ሲገኙ፤ ጳውሎስም በ(ገላትያ 3+13) ላይ እንደ ጠቀሰው «ክርስቶስ የተቤገን» ከነዚህ መርገሞች ነው።

ሆኖም ግን እነዚህ ላይ የሚነሳው ጥያቄ በአዳምና በሔዋን ላይ የተላለፉትን መርገሞች እኛን አይመለከቱንም ይሆን? የሚመለከቱንስ ከሆነ እግዚአብሔር ከእነዚህም የምንቤዥበትን መንገድ አመቻችቶልናልን? ከሆነስ ምን ዓይነት ነው? የሚለው ይሆናል። ለእነኝህ ጥያቄዎች መልስ ለመስጠት ከመዋክራችን በፊት ኢየሱስ ወደ ምድር በመጣበት ጊዜ ሊቤገራቸው ከሚገባው ሰዎች ጋር እንደምንበሁለት ዓይነት መንገዶች እንደ ተግነዘረ ማጤት ተገቢ ነው። ኢየሱስ እራሱን ከኃጢአተኞች ጋር በሁለት የተለያዩ መንገዶች እንዳዛመደ በአዲስ ኪዳን ውስጥ ተገልጿል። ይኸውም የዘር ሐረጉን ከሁለት ግንዶች ጋር በማያያዝ የቀረበው መግለጫ ነው።

እንደ ማቴዎስ ወንጌል ገለጻ ለኢየሱስ የዘር ሐረግ መነሻው አብርሃም ነው። በዚህም ለአብርሃም በእግዚአብሔር ተሰፋ የተገባለት «ፍሬ» በመሆን ከተቀሩት ዝርያዎቹ ጋር በመዳመር እስራኤላዊ ሆኗል። ይህም በሕግ ሥር የመሆን ግዴታን አትርፎበታል። በ(ገላትያ 4+4-5) ላይ ጳውሎስ ስለ ኢየሱስ፡ «...እግዚአብሔር ከሴት የተወለደውን ከሕግም በታች የተወለደውን ልጁን ላከ» በማለት ተናግሯል።

በሌላ በኩል ግን፤ በሉቃስ ላይ የሰፈረውን የኢየሱስን የዘር ሐረግ ግንድ ስንመለከት ከአዳም ጋር የተያያዘ እንደ መሆኑ፤ በዚህ ደግሞ ከመላው የሰው ዘር ጋር ይደመራል ማለት ነው። ኢየሱስ በምድራዊ ቆይታው ወቅት እራሱን አዘውትሮ «የሰው ልጅ» በማለት ይጠራ ነበር። በዕብራይስጥ ቋንቋ ደግሞ ሰውና አዳም ተመሳሳይ ቃላት በመሆናቸው «የሰው ልጅ» ማለት «የአዳም ልጅ» ከማለት ያልተለየ ነው።

ስለዚህ ኢየሱስ በመስቀል ላይ የክፈለው የመሥዋዕትነት ሞት መቤገሩ ሕግን በሚተላለፉት ብቻ የተወሰነ ሳይሆን፤ ከሕግ ውጪ ያሉትንም መላውን የአዳም ልጆች የሚያትፍ ነው። ይህም ይበልጥ ግልፅ የሚሆንልን ጳውሎስ በ(1ኛ ቆሮንቶስ 15+45) ላይ ኢየሱስን «ኋለኛው አዳም» ሲለው በቁጥር 47 ላይ ደግሞ «ሁለተኛው ሰው» በማለት ከሰጠው ስያሜ ነው።

ሁለቱ አጠራሮች በተከታታይ ሲወሰዱ የሚያመለክቱት የኢየሱስን ሞትና ትንሣኤ ነው። ኢየሱስ በመስቀል ላይ «ኋለኛው አዳም» በመሆን ሞትን ቀምጧል። በዚህም በመጀመሪያው አዳም አለመታዘዝ ሳቢያ በሰው ልጆች ላይ ሁሉ የወረደውን መርገም ተሸክሞአል። መርገሙ በእርሱ ሞት አብሮ ሞቶ፤ በመቃብሩም አብሮ ተቀብሯል።

ከዚያም ኢየሱስ በሦስተኛው ቀን ከሞቱ በኋላ «ሁለተኛው ሰው» በመሆን ተነሥቷል። በዚህም አዲስ አሁን የሰው ልጅ ዝርያ ግንድ ሆኗል። የዚህ የዘር ግንድ የእግዚአብሔርና የሰው ባሕርያት የተዋሃዱበት በመሆኑም፤ ልጆቹ ሁሉ፤ የአማኑኤል ወይም ሰው የሆነው እግዚአብሔር ዝርያዎች በመባል ይታወቃሉ።

በኢየሱስ ክርስቶስ ሞት፤ በመቀበሩና፤ በትንሣኤው የሚያምኑ ሁሉ የዚህ ዝርያ አባላት ናቸው። ስለ እነዚህ መሰሉቱም ሰዎች ደግሞ ልደት አስመልክቶ (እጥርስ በመጀመሪያው መልእክት 1+3-4) ላይ፤ «ኢየሱስ ክርስቶስ ከሙታን በመነሣቱ ለሕያው ተስፋና ለማይጠፋ፤ እድፈትም ለሌለበት፤ ለማያልፍም ርስት እንደ ምህረቱ ብዛት ሁለተኛ የወለደን የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አምላክና አባት ይባረክ» ሲል ገልጾታል።

ስለዚህ የኢየሱስ የመስቀል ላይ ሞት ያስገኘልን መቤዣት ከሁለት ዓይነት የእርግግን ዝርድች ነው ማለት ነው። እንደ «እብርሃም ልጅነቱ» ሕግን በሚተላለፉት ላይ የሚደርሱትን የ(ዘዳግም 28+15-68) መርገሞች ሁሉ ተቤዥቷል። እንደ «ኋለኛው አዳም» ደግሞ የአዳምና ሔዋን ትእዛዝ ተላላፊነት ያስከተለውን የመጀመሪያ ፍርድ ተሸክሞአል። በዚህም ላይ ወሰን ምድሪቱም ጭምር እሾህና አሜኪላ እንድታበቅል መረገግን አስቀርቷል።

ኢየሱስ በምድሪቱም ላይ የተላለፈውን ፍርድ ጭምር ስለማስወገዱ በእዲስ ኪዳን ውስጥ አስደናቂና አስገራሚ በሆነ መልኩ ተገልጾ እናገኘዋለን። በ(ዮሐንስ 19+5) ላይ እንደ ተዘገበው፤ ኢየሱስ በጳላጦስና በክላሾቹ ፊት የቀረበው በሚከተለው ሁኔታ ነበር። «ኢየሱስም የእሾህ አክሊል ደፍቶ ቀይ ልብስም ለብሶ ወደ ውጭ ወጣ። ጳላጦስም፡- እነሆ ሰውዬው አላቸው።»

«እነሆ ሰውዬው» የሚለው ሐረግ የሚያመለክተው በቅድሚያ ኢየሱስ የተለየና ፍጹማዊ ሰው መሆኑን ሲሆን እንደዚሁም ደግሞ የአዳምን ልጆች በሙሉ መወከሉን ነው።

የዚያን ወቅቱ አለባበሱም ቢሆን እራሱን የቻለ ታላቅ መልእክት የሚያስተላልፍ ነበር። ይኸውም የአዳም መዘዝ ያስከተላቸውን መንታ መርገሞች የሚያሳይ ሲሆን፤ በእራሱ ላይ የደፋው አክሊል «በእሾህ» የተመሰሉትን መርገሞች፤ የደረቡለትም ቀይ ልብስ «የአሜኪላ» መርገሞችን ይወክል ነበር። ስለዚህ ይህ አጭርና ግልፅ ትርጓሜት እንደምን «የኋለኛው አዳም» ኢየሱስ፤ በቅድሚያ የአዳምንና የሔዋንን መርገም በመቀጠልም በመላው የሰው ልጆች ላይ የተላለፈውን መርገም እንደ

ተሸከመ የሚያሳየን ነው። ስለዚህ የኢየሱስ የመቤዣት ተግባር የተሟላና ፍጹማዊ ነበር። ትእዛዝ የተላለፉትን የአዳምና የሔዋንን ፍርድ ብቻ ሳይሆን የሙሴን ሕግ ባለማክበር በእራሳቸው ላይ መርገምን ያሰባሰቡትን የአዳም ዘርች ኃጢአት በሙሉ ተሸክሟል።

ይሁን እንጂ መጽሐፍ ቅዱሳችንን በጥልቀት ስንመረምረው አንድ ግልፅ የሚሆንልን ሌላም ሐቅ አለ። ይኸውም «ከሕግ መርገሞች» ነፃ የመሆን ዕድል በኢየሱስ ለሚያምኑት ሁሉ የተሰጣቸው መሆኑንና ዳሩ ግን የክርስቶስ የመቤዣት ውጤት ሙሉ በሙሉ ሊታይ የሚችለው በዳግም ትንሣኤው ጊዜ መሆኑን ነው። በዚያን ወቅት በ«ንጥቀት» የሚወሰዱት እውነተኛ አማኞች በአዳምም ላይ ከወረደው መርገም ሙሉ በሙሉ የተላቀቁ ይሆናሉ። በዚህን ጊዜ በእያንዳንዱ አማኝ ላይ ስለሚታየው አካላዊ ሐውጥ ጳውሎስ በ(ፊልጵስዮስ 3:20-21) ላይ እንደሚከተለው ገልጾታል፡-

«እኛ አገራችን በሰማይ ነውና፤ ከዚያም ደግሞ የሚመጣ መድኃኒትን እርሱንም ጌታን ኢየሱስ ክርስቶስን እንጠባ በቃለን፤ እርሱም ሁሉን እንኳ ለራሱ ሊያስዝግ እንደሚችልበት አሠራር፤ ክቡር ሥጋውን እንዲመስል የተዋረደውን ሥጋችንን ይለውጣል።»

ጳውሎስ በዚህ ጥቅስ ውስጥ ሁለት ዓይነት «ሥጋዎችን» እንዳይገባረ እንመለከታለን። እነዚህም የክርስቶስ «ክቡር ሥጋ» እና የእኛ «የተዋረደው ሥጋችን» ናቸው። አዳም በተላለፈበት ፍርድ «የተዋረደውን ሥጋ» እንዲለብስ ተገድዶ ነበር።

እኛም የአዳም ልጆች ከተፀነሰንበትና ከተወለድንበት ጊዜ አንስቶ የምንለብሰው ይህን «የተዋረደ ሥጋ» ነው። የቱንም ያህል በድሉትና በምችት በመኖር ሰውነታችንን ልንንከባከበው ብንሞክርም ዳሩ ግን ያንኑ ፈራሽ ሥጋ ለባሾች ነን። በተለያዩ አልባሳትና ጌጣጌጦች ለመዋብ ብንሞክርም «በከፍቱት ተልባ» እንደሚባለው እርቃነ ሥጋችን ግን አጉዛና ደበሉ ከሚለብሰው የተለየ አይደለም። በኢየሱስ መቤዣት ለሚያምኑት ግን ይህ ፈራሽና በሰባሽ ሥጋ ከመቅፅበት የሚለወጥበት ቀን ይመጣል። በአእምሮአችን አሰላስለን ልንደርስበት በማንችለው በዚያ የክርስቶስ ዳግም ምፅአት ዕለት፤ ጳውሎስ በ(1ኛ ቆሮንቶስ 15+51-53) ላይ እንደሚከተለው እንደገለፀው ከዓይን ውልብታ በበለጠ ፍጥነት የመለክትን ተፈጥሮ እንላበላለን፡-

«...ሁላችን እናንተላችንም ነገር ግን የኋለኛው መለኮት ሊነፋ ሁላችን በድንገት በቅጽበት ዓይን እንለወጣለን፤ መለኮት ይነፋልና ሙታንም የማይበሰብሱ ሆነው ይነሣሉ እኛም እንለወጣለን። ይህ የሚበሰብሰው የማይበሰብሰውን ሊለብስ ይህም የሚሞተው የማይሞተውን ሊለብስ ይገባዋልና።»

በአጭሩ እውሉስ በ1ኛ ቆሮንቶስ 15 አማካይነት፤ በክርስቶስ ዳግም ምፅአት ወቅት በማንኛውም አማኝ ላይ የሚከተሉት አምስት ለውጦች እንደሚከሰቱ ይነግረናል።

1. ከመበሰብሰብ ወደ አለመበሰብ
2. ከመሞት ወደ አለመሞት
3. ከውርደት ወደ ክብር
4. ከደካማነት ወደ ኃይልነት
5. ከሥጋዊነት («ነፍሳዊነት») ወደ መንፈሳዊነት

በዝርዝሩ ላይ በአሉታዊ መልካቸው የቀረቡት አምስቱ ጉኖች በመርገም ሳቢያ የመጡብን ድክመቶች ሲሆኑ፤ በእምነታዊ ገፅታቸው የቀረቡት ደግሞ በኢየሱስ ዳግም ምፅአት የምንላበሳቸው ጠንካራ ጉኖች ናቸው። እነኝህንም (ያዕቆብ በ1፡18) ላይ «ለፍጥረቱ የበኩራት ዓይነት» በማለት አወድሷቸዋል።

ከዳግም ምፅአት በኋላ በምድር ላይ በሚመሠረተው የክርስቶስ ሺህ ዓመት መንግሥት ወቅት ሕጋዊ መርገሞች በእጅጉ የሚቀንሱ ቢሆንም ዳሩ ግን ሙሉ በሙሉ አይወገዱም። አዳማዊውም መርገም ቢሆን እንደዚያው አይደመሰስም። እርግጥ ሰዎች ይበልጥ ወደ እግዚአብሔር ያዘነብላሉ፤ ምድሪቱና እንስሳቱም ይበልጥ ፍሬያማና የተባረኩ ይሆናሉ። ሆኖም ግን ለእነኝህ ሁሉ የመርገም ርዝራዦች ፍጹም መወገድ እንደ እግዚአብሔር ቃል «አዲስ ሰማይና አዲስ ምድር» እስከሚፈጠሩ መቆየት አለብን። እንግዲህ ይህ ክርስቶስ በመስቀል ላይ መሥዋዕትነቱ ያስገኘልን መሆኑን በመጨረሻ «ከእንግዲህም ወዲህ ከቶ መርገም አይኖርም» (ራእይ 22፡3) በሚሉት ግልፅና እጥር ምጥን ባሉት ትንቢታዊ ቃላት ተፈጻሚነት የሚደመደም ይሆናል።

መባረክ ወይስ መርገም?

ለመሆኑ ሰዎች በክርስቶስ በማመናችን የተነሣ፤ ስድብና ዘለፋ፤ እርግግና ተቃውሞ ቢያደርሱብን፤ ወይም ሕጋዊ ባልሆነ መንገድ ሊጉዱን ቢሞክሩና ስማችንን በሆነ ባልሆነው ለማጥፋት ዘመቻ ቢከፍቱብን ብድራቸውን መመለስ አለብን? እኛስ እንደነርሱ ልንረግማቸው ይገባልን? ለዚህ ጥያቄ አዲስ ኪዳን የሚሰጠን እንድ ግልፅ የሆነና የማያሻማ መልስ ነው፤ ይኸውም ከፋትን በከፋት መመለስ እንደማይገባን ነው።

እውሉስ በ(ሮሜ 12፡9-21) ላይ ለክርስቲያናዊ ሕይወት መመሪያ የሚሆኑ ነጥቦችን ዘርዝሮልናል። ለክርስቲያናዊ ሕይወት ገዥ መመሪያ ሊሆን የሚገባው በተለይም በቁጥር 9 ላይ፤ «ፍቅራችሁ ያለግብዝነት ይሁን» በማለት ያሰፈረው ነው። የተቀሩትም መመሪያዎች ቢሆኑ በቀጥታም ሆነ በተዘዋዋሪ መንገድ በዚህ ታላቅ የክርስቲያናዊ ፍቅር መግለጫ ላይ የተመሠረቱ ናቸው።

ለምሳሌ በቁጥር 14 ላይ ክርስቲያኖች ግፍና በደል በሚፈጽሙባቸው ሊኖራቸው ስለሚገባው ምላሽ እንደሚከተለው ተገልጿ እናገኛለን፤ «የሚያሳድዱላችሁን መርቁ፤ መርቁ እንጂ አትርገሙ።»

እንደዚሁም በቁጥር 21 ላይ ይኸው መመሪያ አጠቃላይ በሆነ መልክ እንደሚከተለው ሰፍሯል፤ «ክፋውን በመልካም አሸንፍ እንጂ፤ በከፋ አትሸንፍ።» ከፋትን ድል ሊነሣው የሚችለው አንድ ኃይል ብቻ ሲሆን፤ ይኸውም መልካምነት ነው። ከፋት የተለያየ ገፅታ በመያዝ ሊያጠቃን በሚሞክርበት ጊዜ ልንቋቋመው የሚገባው ምን ጊዜም በበኩላችን መልካሙን ነገር በመከተል ነው። አለበለዚያ ግን በተላሉ ከከፋት ወጥመድ ውስጥ እንወድቃለን።

በ(1ኛ ጴጥሮስ 3፡8-9) ላይ ሐዋርያው ከፋትን ስለምንቋቋምበት ዘዴ ተመሳሳይ ሐሳብ ይሰገዝርልናል።

«በመጨረሻ ሁላችሁ በአንድ ልብ ሁኑ፤ የሌላው መከራ ለእናንተ እንደሚሆን አድርጉ፤ እንደ ወንድሞች ተዋደዱ፤ ርኅሩኖችና ትሑታን ሁኑ፤ ክፋውን በከፋ ፈንታ ወይም ስድብን

በስድብ ፈንታ ኦትመልሱ፤ በዚህ ፈንታ ባርኩ እንጂ፤ በረከትን
ልትወርሱ ለዚህ ተጠርታችኋልና።»

ከፋትን በዚህ መልኩ እስከተቋቋምነው ድረስ፤ በ(2ኛ ቆሮንቶስ
2+14-15) እንደ ተጠቀሰው የክርስቶስን ድል አድራጊነት እንወርሳለን
ማለት ነው።

«ነገር ግን በክርስቶስ ሁልጊዜ ድል በመንግሥት ለሚያዘረን
በእኛም በየሰፍራው ሁሉ የዕውቀቱን ሽታ ለሚገልጥ ለአምላክ
ምስጋና ይሁን፤ በሚድኑትና በሚጠፉት ዘንድ ለእግዚአብሔር
የክርስቶስ መዓዛ ነንና።»

በክርስቶስ እራስ ላይ የከበረ ሽታ እንዳፈሰሰችው እንደ ቢታንያዋ
ማርያም፤ እኛም በመልካም ተግባራችን ዙሪያችንን ጣዕሙ ጣፋጭ በሆነ
መዓዛ እናውደዋለን። በዚህም መዓዛ ሳቢያ የሚወዱን ብቻ ሳይሆኑ
የሚወቅሱንና የሚያወግዙን ሳይቀሩ ይባረኩበታል (ማርቆስ 14+3-9ን
ተመልከት)።

ይህ የአዲስ ኪዳን አቋም ከብሉይ ኪዳን አቋም የተለየ መሆኑን መገንዘብ
ይኖርብናል። ይኸውም በብሉይ ኪዳን ውስጥ እግዚአብሔር ጣዖት አምላኪ
አህዛብን በህዝቡ በእስራኤል አማካይነት ይቀጣ እንደነበረ ሲሆን፤ በአዲስ
ኪዳን ውስጥ ግን ለፍቅርና ለእርስ በእርስ መተዛዘን ቅድሚያ እንደተሰጠው
እናጤናለን። ለምሳሌ በብሉይ ኪዳን ውስጥ እግዚአብሔር እስራኤላውያንን
ወደ ከነዓን ለማስገባት፤ ኢያሱና የጦር ኃይሉን ከነዓናውያንን
እንዲደመስሷቸው ሲረዳ እንመለከታለን። እንደዚሁም በኢያሱ ተመሳሳይ
ኦጋጣሚዎች እግዚአብሔር ከእስራኤላውያን ጉን በመቆም ጠላቶቻቸውን
እንዲያሸንፉ፤ ከዚያም አልፎ በእግዚአብሔር በሚያምጡት ላይ የመርገም
ቃላትን የመናገር ሥልጣን እንደሰጣቸው ተደጋግሞ የምንመሰክረው ነው።

ለምሳሌ በ(ኢያሱ 6+26) ላይ፤ እስራኤላውያን የኢያሪኮን ከተማ
ከወረሩና ከደመሰሱ በኋላ፤ ከተማዋን ዳግመኛ ለመሥራት ወይም ለማደስ
በሚሞክረው ሰው ላይ ኢያሱ የሚከተለውን መርገም እንደ ተናገረ
እናጤናለን።

«ይህኛን ከተማ ኢያሪኮን ለመሥራት የሚነግሳ ሰው
በእግዚአብሔር ፊት ርጉም ይሁን፤ መሠረትዋን ሲጀምር
በኩር ልጁ ይጥፋ፤ በርዋንም ሲያቆም ታናሹ ልጁ ይጥፋ።»

እዚህ ላይ የሚገርመው ይህ ትንቢት ከአምስት መቶ ዓመታት በኋላ
ተፈጥረው ግጥም ነው። ይኸውም በ(1ኛ ነገሥት 16+34) ላይ
በሚከተለው ሁኔታ ተገልጿል።

«በእርሱም (በንጉሡ አክዓብ) ዘመን የቤተሰብ ሰው አኪኤል
ኢያሪኮን ሠራ፤ በነዌም ልጅ በኢያሱ እጅ እንደ ተነገረው እንደ
እግዚአብሔር ቃል፤ በበኩር ልጁ በአቢርን መሠረትዋን
አደረገ፤ በታናሹ ልጁም በሠጉብ በርቸዋን አቆመ።»

ይህ አባባል በውስጡ ታዋቂነት የሚያመለክተው የአኪኤል ልጆች በዚህ
ደፋር እርምጃቸው ሳቢያ፤ በኢያሱ እንደተነገረው መርገም ለሞት
መዳረጋቸው ነው።

ይህን መሰሉ መርገም በየጊዜው በተለያዩ የታሪክ መድረኮች ላይ
የተከሰተ ቢሆንም፤ ዳሩ ግን በብዙዎች ዘንድ እንደ ዋነኛ ነገር በመታየት
ይታለፋል። ለመሆኑ በመጽሐፈ ነገሥት ከብደት ተሰጥቶት በዚያን መልኩ
የተዘገበው የአኪኤል ልጆች ታሪክ፤ በዛሬዎቹ የታሪክ ደራሲያን ዘንድ
ተቀባይነት ይኖረው ይሆን? ለማንኛውም ግን ይህ ዘገባ የሚያረጋግጥልን
ከእግዚአብሔር መንጭቶ በሰዎች አንደበት የሚነገር መርገም ያለማወላወል
ተፈጻሚነትን እንደሚያገኝ ነው።

ለዚህ ሌላ አስተማማኝ ምሳሌ የሚሆን፤ የእግዚአብሔር ባሪያ በሆነው
ዳዊት ተነግሮ ከብዙ ትውልዶች በኋላ የደረሰው ተመሳሳይ መርገም ነው።
በ(መዝሙር (69)+22-25) እና በ(መዝሙር (109)+ 6-13) ላይ
ዳዊት፤ በአንድ ንጹሕ ሰው ላይ ሐሰተኛ ክስና ውንጀላን አቅርበው
የነበሩትን ሰዎች እንዴት እንደ ረገማቸው እንመለከታለን። አሁንም
የሚገርመው ይህ እርግጥን ለአንድ ሺህ ዓመታት ያህል በእንጥልጥል
ቆይቶ፤ ኢየሱስን በካደው በይሁዳ አስቆርታዊው ላይ ተፈጻሚነት ግጥም
ነው (የሐዋርያት ሥራ 1+15-20 ተመልከት)።

ከዳዊት በኋላ የተነሡ ነቢያትም የእግዚአብሔር ፍርድ የሚያስ
ከትለውን መርገም በየጊዜው ከመናገር አልተቆጠሩም። ለምሳሌ በ(2ኛ
ነገሥት 1+9-12) ላይ ኤልያስ ሊይዘው በሚከታተለው ሠራዊት ላይ
ከሰማይ እሳት ወርዶ እንዲበላቸው መራገሙን እናያለን። በዚህም ሁለት
ጊዜ በመደጋገም ሊይዙት የሞከሩት የንጉሡ ወታደሮች የእሳት ራት ሆነው
ለመቅረት በቅተዋል። እንደዚሁም ከኤልያስ ቀጥሎ የተነሣው ነቢዩ አልሳዕ
በላዩ ላይ የተሣለቁበትን ብላቴኖች በመራገሙ ከዱር በወጡ ድቦች
ተሰባብረው ለመምት ደርሰዋል (2ኛ ነገሥት 2+23-24)።

በሌላ ጊዜ ደግሞ ይኸው ነቢዩ ኤልሳዕ በእግዚአብሔር በመታዘዝ ሶሪያዊውን የሠራዊት አለቃ ገዕዝን ከለምጽ ደዌው እንደ ፈወሰና፤ ገዕዝንም ለዚህ ውለታ የተለያዩ ገዕ በረከቶችን ለኤልሳዕ እንዳበረከተለት እናያለን። ይሁን እንጂ ኤልሳዕ፤ ገዕዝንን ያዳነው እርሱ ሳይሆን እግዚአብሔር መሆኑን ያውቅ ነበርና ገዕ በረከቱን ለመቀበል ፈቃደኛ አልነበረም። ግያዝ የተባለው የኤልሳዕ ሉሌ ግን ለሀብት በመጓጓዣ ገዕዝንን ተከታትሎ ከደረሰበት በኋላ በኤልሳዕ ስም በማጭበርበር ገንዘብና አልባላት ደቀበላል (2ኛ ነገሥት 5+1-27)። ምንም እንኳን ግያዝ በዚህ ዘዴ ያገኘውን ሀብት ለመደበቅ ቢሞክርም፤ ሆኖም ግን የፈፀመው ተንኮል ከእግዚአብሔር የተሰወረ አልነበረም። እግዚአብሔርም ለኤልሳዕ በመገለጥ በግያዝ ላይ የሚከተለውን መርገም እንዲናገር አደረገ፡-

«እንግዲህ የገዕዝን ለምጽ በአንተ ላይ፤ ለዘላለምም በዘርህ ላይ ይጣበቅ» (ቁጥር 27)። ግያዝም በዚህ መርገም የተነሣ ወዲያውኑ ለምጽ እንደወረረው እናያለን። ይህ ቅፅበታዊ እርምጃ የሚያረጋግጥልን መርገሙ ለልጅ ልጆችም ያለ ጥርጥር የሚሸጋገር መሆኑን ነው።

እንግዲህ በኢየሱስ ሆነ በዳዊት፤ በኤልያስም ሆነ በኤልሳዕ የተነገሩት መርገሞች የቀንም ያህል የተለያዩ ይሁን እንጂ፤ መሠረተ ባህሪያቸው ግን አንድ ነበረ። ይኸውም ከእግዚአብሔር የተላለፉ ፍርዶች በመሆናቸው ነው። እግዚአብሔር ሰዎችን እንደ ጥፋታቸው የሚቀጣቸው ስለመሆኑ በነቢያቱ አንደበት እንዲነገር አደረገ እንጂ፤ ነቢያቱ ከራሳቸው በማፍለቅ በገዴት ወይም በቂም በቀል የሰነዘሯቸው መርገሞች አልነበሩም።

በአዲስ ኪዳን ውስጥ የምንመለከተው ግን እግዚአብሔር አገልጋዮቹን የምሕረት ምሥራችን አብዛሪ ሲያደርጋቸው ነው። በሁለቱም ኪዳኖች መካከል ሰላለው ልዩነት በግልፅ የሚያስረዳን በ(ሉቃስ 9+51-56) ላይ የተዘገበው የሚከተለው ታሪክ ነው። ኢየሱስ በሰማርያ መንደሮች አቋርጦ ወደ ኢየሩሳሌም ለመሄድ በተነሣበት ወቅት አስቀድሞ ለጉዞው የሚያስፈልጉ አንዳንድ ነገሮችን እንዲያስናዱለት ደቀ መዛሙርቱን ልክ ነበር። ሆኖም ግን የሰማርያ ሰዎች ሊቀበሏቸው ፈቃደኛ ባለመሆናቸው፤ በዚህ የተናደዱት ያዕቆብና ዮሐንስ ወደ ኢየሱስ በመቅረብ «ጌታ ሆይ፤ ኤልያስ ደግሞ እንዳደረገ እሳት ከሰማይ ወርዶ ያጥፋቸው እንል ዘንድ ትወዳለህን? አሉት።»

ኢየሱስ ግን በዚህ አነጋገራቸው በመገመፅ እንደሚከተለው ተናገራቸው፤ «ምን ዓይነት መንፈስ እንደሆነላችሁ አታውቁም የሰው ልጅ የሰውን ነፍስ ሊያድን እንጂ ሊያጠፋ አልመጣም።» ከዚህ ከኢየሱስ መልስ ውስጥ ልብ ልንላቸው የሚገቡ ሁለት ነጥቦች አሉ። አንዱ ኢየሱስ የኤልያስን ከሰማይ እሳት ማውረድ ያሳስተባበለ መሆኑ ሲሆን ሌላው ደግሞ ይህን ለማድረግ ለያዕቆብና ለዮሐንስ እንደማይቻላቸው አለመግለፁን ነው። በምትኩ ግን ኢየሱስ ያስታወቃቸው ያ ወቅት እግዚአብሔር በአገልጋዮቹ አማካይነት ፍርድን ሳይሆን ምሕረትን የሚልክበት መሆኑን ነው። ያም ሆኖ ግን በአዲስ ኪዳንም ውስጥ ቢሆን አንዳንድ ጊዜ መርገሞች ስለ መተላለፋቸው እናያለን። ለዚህም ዓይነተኛ ምሳሌ የሚሆንን፤ በተለይ ኢፋሱ ኢየሱስ ወደ ኢየሩሳሌም በመጓዝ ላይ ሳለ በመራቡ፤ በመንገድ አጠገብ ካለች በለስ ለመመገብ ፈልጎ ፍሬ ሰላጣባት፤ «ለዘላለሙ ፍሬ አይገኝብሽ» ብሎ የረገማት ነው (ማቴዎስ 21+19)።

በማግሥቱም ኢየሱስና ደቀ መዛሙርቱ በዚያ ሲያልፉ የበለሷን መድረቅ ተመለከቱ። በዚህም እጅግ የተደነቀው ኢፕሮስ «መምህር ሆይ፤ እነሆ የረገምሃት በለስ ደርቃለች» በማለት ተናገረ (ማርቆስ 11+21)። ያን ጊዜም ኢየሱስ መልሶ «እውነት እላችኋለሁ፤ እምነት ቢኖራችሁ ባትጠራጠሩም፤ በበለሱት እንደ ሆነባት ብቻ አታደርጉም...» (ማቴዎስ 21+21) በማለት ለእነርሱም ተመሳሳይ የመርገም ሥልጣን ሰጣቸው።

ብዙ የመጽሐፍ ቅዱስ ተቺዎች የበለሷን ዛፍ ፍሬ ከአይሁድ ሃይማኖት የዝቅጠት ደረጃ ጋር ያዛምዱታል። ሃይማኖቱን ላይ ላዩን ላየው እንደ በለሷ ዛፍ ቅጠሎች የለመለመ ቢመስልም፤ ዳሩ ግን የሙሴን ሕጎች ተግባራዊ ካለማድረግ የተነሣ ፍሬ አልባ ሆኖ ነበር። በመሆኑም ይህን ሃይማኖት በመከተል መንፈሳዊ ጥግታቸውን ለማርካት የጓጉ ብዙዎቹ ተስፋ ለመቁረጥና ለማማረር በቅተዋል። ከዚህም የተነሣ ያ ሃይማኖት ቀስ በቀስ እየከሰመ እንዲሄድ በእግዚአብሔር ተፈርዶበታል።

እንደ እውነቱ የበለሷ ፍሬ መጠውለግ ምሳሌነት በመጀመሪያ ላይ ለደቀ መዛሙርቱ ግልፅ አልሆነላቸውም ነበር። ኢየሱስ ግን ያንን መስሉን እርምጃ መውሰድ ብቻ ሳይሆን፤ ለእነርሱም ተመሳሳይ ሥልጣን ሰጣቸው። ይህም ማለት እነርሱም ሆኑ በእግራቸው የሚተኩት የሃይማኖት አባቶች፤ ትክክለኛውን የወንጌል ትምህርት በማይከተሉት ወይም በሚበርዙት ላይ ጠንካራ እርምጃ የመውሰድ ሥልጣን አላቸው ማለት ነው። ይህ የሥልጣን ውክልና የመኖሩ ጉዳይ ግን በብዙ ክርስቲያኖች ዘንድ የተረሣ ይመስላል። በመሆኑም በአሁኑ ጊዜ አያሌ የደረቁ «የበለስ ዛፎች» ቢኖሩም ዳሩ ግን

ለማውገዝ ቀርቶ ለማረም እንኳን የሚሞከሩት እውነተኛ የሃይማኖት አባቶች በጣት የሚቆጠሩ ናቸው። ይህ እንግዲህ የሚሆነው የሥልጣን ውክልናቸውን ካለመረዳት ወይስ ከገደለሽነት የተነሣ ነው?

በ(ግብፅ 10+14-15) ላይ እንደምናየው ኢየሱስ የመጀመሪያዎቹን ደቀ መዛሙርት ወንጌልን እንዲያስፋፉ በላከበት ጊዜ ተመላሳይ ሥልጣን ከመሰጠቱም የምሥራቹን ዜና በማይቀበሉት ላይ የሚከተለውን እርምጃ እንዲወስዱ ፈቅዶላቸዋል።

«ከማይቀበላችሁም ቃላችሁንም ከማይሰሙ ሁሉ ከዚያ ቤት ወይም ከዚያች ከተማ ስትወጡ የእግራችሁን ትቢያ አራግቱ። እውነት እላችኋለሁ፤ በፍርድ ቀን ከዚያች ከተማ ይልቅ ለሰዶምና ለገሞራ አገር ይቀልላችዋል።»

ደቀ መዛሙርቱ (የእግራቸውን ትቢያ በማራገፍ) የእግዚአብሔርን ፍርድ ስለሚጋብዙ፤ በእንደዚያ ዓይነት አካባቢ ነዋሪዎች ላይ የኋላ ጸላ የሚወርደው መርገም በሰዶምና በገሞራ ላይ ከደረሰው የከፋ ይሆናል።

ይህን የኢየሱስን ትእዛዝ ደቀ መዛሙርቱ ቃል በቃል ከመቀበልም ተፈጥረው እድርገውት ነበር። ለምሳሌ ጳውሎስና ባርናባስ በእንደዚያ በሚያገለግሉበት ጊዜ ተቃዋሚዎቻቸው ሕዝቡን በማስተባበር ከከተማው እንዲወጡ አስገድደዋቸው ነበር። ከዚህ የተነሣ በ(ሐዋርያት ሥራ 13+51) ላይ የሚከተለው ተዘግቦ እናገኛለን።

«እነርሱ ግን የእግራቸውን ትቢያ አራግፈውባቸው ወደ ሊቆንዮን መጡ።»

ይህን መሰሉቹን ሁኔታዎች ስናጫን በብሉይ ኪዳን ላይ ተደጋግሞ ሲከሰት የተመለከትነው የመርገሞችና የበረከቶች ተወራራሽነት አለመሻሩን እንገነዘባለን። አንድ ሕዝብ የተለገሰውን በረከት ለመቀበል ፈቃደኛ ባለመሆን ተቃውሞ እስካቀረበ የሚኖረው ዕድል በመርገም ሥር መግቀቅ ነው። እስራኤላውያን ወደ ምድረ ከነዓን በገቡ ጊዜ እግዚአብሔር ያቀረበላቸው ሁለት አማራጮች ነበሩ። ይኸውም አንድም የእግዚአብሔርን ትእዛዝ በማክበር ተስፋ የተገባላቸውን በረከት መውረስ፤ አለበለዚያ ደግሞ አለመታዘዝ በሚያስከትለው መርገም ሥር መግቀቅ ነበር። ሌላ ሦስተኛ የምርጫ ዕድል አልነበራቸውም። እንግዲህ በአዲስ ኪዳንም ቢሆን፤ ሰዎች በወንጌል አማካይነት የታወጀላቸውን በረከት ለመቀበል ፈቃደኛ እስካልሆኑ የሚጠበቃቸው ዕድል ለተቃራኒው መርገም መጋለጥ ይሆናል።

ከዚህ ቀደም ሲል ጳውሎስና ባርናባስ በመንፈስ ቅዱስ በመመራት የቆዳርስ ገዥ ወደ ነበረው ሮማዊ ሰርገሞስ ጳውሎስ የወንጌልን የምሥራች ለማድረስ ሄደው ነበር። ሆኖም ግን ኤልማስ የተባለው ጠንቋይና ሐሰተኛ ነቢይ በአገረ ገዥው ዘንድ ተቀባይነት እንዳያገኙ በተለያዩ መንገድ መሰናክል ይፈጥርባቸው ጀመር። ይህን የተረዳው ጳውሎስ፤ በዚያ የሰይጣን ተገዥ በነበረ ጠንቋይ ላይ ስለወሰደው እርምጃ በ(ሐዋርያት ሥራ 13+9-12) ላይ እንደሚከተለው ሠፍሮ እናገኘዋለን።

«ጳውሎስ የተባለው ሳውል ግን መንጌሉን ቅዱስን ተሞልቶ ትኩር ብሎ ሲመለከተው፡- እንተ ተንኩል ሁሉ ከፋትም ሁሉ የሞላብህ፤ የዲያብሎስ ልጅ፤ የጽድቅም ሁሉ ጠላት፤ የቀናውን የጌታን መንገድ ከማጣፊያም አቃርናምን?»

አሁንም፤ እነሆ፤ የጌታ እጅ በአንተ ላይ ናት፤ ዕውርም ትሆናለህ እስከ ጊዜውም ፀሐይን አታይም አለው። ያን ጊዜም ጭጋግና ጨለማ ወደቀበት፤ በእጁም የሚመራውን እየዘረ ፈለገዱ በዚያን ጊዜ አገረ ገዥ የተደረገውን ባየ ጊዜ ከጌታ ትምህርት የተነሣ ተገርሞ አመነ።»

ከዚህ ዘገባ የምንረዳው ታላቅ ቁም ነገር በጠንቋዩ ኤልማስ ላይ የደረሰበት ቅፅበታዊ ዓይነ ሥውርነት፤ ነቢዩ ኤልሳቦ በአታላዩ ግያዝ ላይ ካወረደው የለምጽ ደዌ ጋር በተመሳሳይ ፍጥነት የተፈፀመ መሆኑን ነው። እንደዚሁም ጳውሎስ ኤልማስን ሊያሳውረው የቻለው በእራሱ ኃይልና ችሎታ ሳይሆን «በመንፈስ ቅዱስ ተሞልቶ» እንደሆነ እናጤናለን። አገረ ገዥውም ኢየሱስ ከሰይጣን የበለጠ የቱን ያህል ሥልጣን እንዳለው በዓይኑ ለማየት በመብቃቱ ወዲያውኑ ወንጌልን ሊቀበል እንደቻለ ተመልክተናል።

እንግዲህ ከዚህ መሰሉ ገጠመኝ በመነሣት እኛም የተቀረነው ክርስቲያኖች፤ በኢየሱስ ላይ በሚያፈዙትና ወንጌልን በሚያናገሩት ላይ ተመሳሳይ እርምጃ መውሰድ ይኖርብናል ወይንስ አይኖርብንም? ወደሚለው ጥያቄ የገድ እንሸጋገራለን። ሆኖም ግን ከአንደበታችን የሚወጣው እርግማን በጥላቻ ወይም በቂም በቀል ላይ ከተመሠረተ በእራሳችን ላይ ኃጢአት ከማስባሰባችንም፤ ከሚረገመው ሰው ይልቅ የምንጉዳው እኛው እራሳችን እንሆናለን።

ስዚህ መሰሉ ሰይጣናዊ መንፈስ በመገዛት መርገምን ማካሄድ ከከፋ አደጋ ላይ ስለመጣሉ ጳውሎስ በ(ሮሜ 6+16) ላይ ግልፅ ያደርግልናል።

«ለመታዘዝ ባሪያዎች እንድትሆኑ እራሳችሁን ለምታቀርቡለት! ለእርሱ ለምትታዘዙለት ባሪያዎች እንደሆናችሁ አታውቁም? ወይም ለሞት የጋጢአት ባሪያዎች ወይም ለጽድቅ የመታዘዝ ባሪያዎች ናችሁ።»

ለጊዜውም ቢሆን በአንድ በበደለን ወይም በምንጠላው ሰው ላይ ያለ የሌለውን እርግጥን ማውረዱ ጥላቻና ንጋታችንን ሊያበርደው ይችላል ይሆናል። ዳሩ ግን እዚህ ላይ ልንዘነጋው የማይገባው በዚህ መለሱ አድራጉታችን እራሳችንን ለሰይጣናዊ ተፅእኖ አሳልፈን መስጠታችንን ነው። ሰይጣን ደግሞ ይኼን ያህል ቀዳዳ ካገኘ በቀላሉ የሚላቀቀን ሳይሆን መላ ሕይወታችንን በመቆጣጠር ቀጥተኛ ባሪያዎቹ ያደርገናል፤ ብሉም ወደ ባለ የጭካኔና የክፋት ተግባራት ያመራናል። ስለዚህ ሌሎችን ለመጉዳት በማለት በእርግጥን መጠቀም በእራስ ላይ የባለ መዘዝ ማስከተል መሆኑን በመገንዘብ ከአንደበታችን የተቆጠብን ልንሆን ይገባል።

በሌላ በኩል ስንመለከት ደግሞ፤ በእርግጥም መንፈስ ቅዱስ በእውነተኛዎቹ የእግዚአብሔር አገልጋዮች በመጠቀም አንዳንድ እርግጥንን እንዲያደርሱ ሊያነሣላቸው እናያለን። ይህ አሌ ልንለው የማንችለው ሐቅ እንደ መሆኑ፤ በዚህ መልኩ መንፈስ ቅዱስ ሊጠቀምብን እስከ ፈለገ ዘንድ አሻረረኝ ብለን ልናምፅ አይገባም። ዋናው ቁም ነገር በጽምና በጸሎት በርትተን በመጠመድ ምሪቱ በእርግጥም ከመንፈስ ቅዱስ መምጣቱን ከማረጋገጡ ላይ ነው። ፍጹም እርግጠኞች ካልሆንን ግን አንደበታችንን መዝጋቱ ይመረጣል። ምናልባትም በዚህን ሰዓት በብዙዎቻችን እእምሮ የሚጉላለው ጥያቄ ለእንደዚህ ዓይነቱ ተልእኮ መንፈስ ቅዱስ ያነሣሣን ስለመሆኑ እንደት ለማወቅ እንችላለን? የሚለው ነው። ለዚህ በዓይነተኛ ምሳሌነት እንዲያገለግል በማለት፤ እነሆ በ1960ዎቹ አጋማሽ ላይ በእራሴ ሕይወት የደረሰውን ገጠመኝ አቅርቦላችኋለሁ። በዚያን ጊዜ በጅካጉ መሀል ከተማ በሚገኝ አንድ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ አገለግል ነበር። ከቤተ ክርስቲያኑ አጉራባች ያለው ሕንፃ ደግሞ የመጠጥ ቤት በመሆኑ የተለያዩ ወንጀሎች የሚፈፀሙበት፤ የዕፅ ሠላሰኞች የሚያዘወትሩትና አመንዝራነት የገነባበት ነበር።

ታዲያ በአንዱ ምሽት በቤተ ክርስቲያኔ ውስጥ ልዩ የጸሎት ፕሮግራም በመምራት ላይ ነበርኩኝ። በጸሎቴ መሀል ግን በድንገት አንድ ውስጣዊ

ኃይል የሚከተለውን እወጃ እንዳለኝ ገፋፋኝ። እኔም «የጌታ መርገም በጉረቤታችን ባለው መጠጥ ቤት ላይ ይውረድ!» የሚለውን ከተናገርኩ በኋላ ወደ አቋረጥኩት ጸሎት ተመለስኩኝ። ምእመናንንም ከአሰናበቷትኝ በኋላ እኔም ወደ መኖሪያ ቤቴ ሄድኩኝ። ሆኖም ግን ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ስለዚያ በድንገት ስለ ተናገርኩት እርግጥን ጨርሶ እረስጄው ነበር።

ሁለት ወራት ያህል ካለፉ በኋላ ግን በግምት ከሌሊቱ 9 ሰዓት ላይ አስቸኳይ የሰልክ ጥሪ ደረሰኝ። የተሳለፈልኝም መልእክት የማገልግልበት ቤተ ክርስቲያን በእሳት ታጠሎ መያያዙን የሚያረዳ ነበር። እኔም በመቻላል ልብሴን ለባብጄ በአስቸኳይ ከታጠሎው አካባቢ ደረስኩኝ። ሆኖም ግን በዚያን ጊዜ ያየሁት፤ ለእሳት የተዳረገው ቤተ ክርስቲያኔ ሳይሆን ከጉጉ የሚገኘው ያ መጠጥ ቤት መሆኑን ነው። እንደ እውነቱ በዚያን ዕለት የነፋሱ አቅጣጫ ያለ ወትሮው በመቀየሩ እንጂ ታጠሎው ወደ ቤተ ክርስቲያኑም የመዛመት ዕድል ባጋጠመው ነበር። ሆኖም ግን ያ መጠጥ ቤት አመድ ሆኖ ሲቀር፤ ቤተ ክርስቲያኑ ግን ወላፊነም ሽው አላለበትም ነበር። በዚያን ጊዜም ነበር የእሳት አደጋው መከላከያ ኃይል ኃላፊ ወደ ቤተ ክርስቲያኑ እያየ፤ «እውነትም የዚህ ቤተ ክርስቲያን ጠባቂ ነፋሳትንም ጭምር ለማዘዝ የሚችል ነው!» ሲል አድናቆቱን የገለፀው።

በበኩሉ በዚያን ጊዜ ከታላቅ ፍርሃትና ድንጋጤ ላይ ወድቄ ነበር ውስጥ ውስጡን የሚሰማኝ ለመጠጥ ቤቱ ታጠሎ ምክንያቱ ያ ከእኔ አንደበት የወጣው እርግጥን እንደሆነ ነው። ቀስ በቀስ እየተረጋጋሁ ስሄድ ደግሞ እግዚአብሔር ያንን የመሰለ ፍርድ በዚያ የእርኩሳን መኖሻሪያ በሆነው መጠጥ ቤት ላይ በማድረሱ ደስታ ሳይሰማኝ አልቀረም። ደግሞም ድምጥ ማጡ የጠፋው ሕንፃው እንጂ በአንድም ሰው ላይ ጉዳት አልደረሰም ነበር።

ምንም እንኳን ያንን በመሰለው ስጦታዬ ዳግመኛ ላለመጠቀም የበኩሌን ጥረት ባደርግም፤ ሆኖም ግን ከዚያን ዕለቱ ገጠመኝ የተረዳሁት ነገር አሁንም ቢሆን እግዚአብሔር በመረጣቸው አገልጋዮቹ አማካይነት መርገምን ስለ ማውረዱ ነው። በአንደበታችን በረከትን ለማስገኘት የምንጠቀምበትን ያህል፤ መርገምንም ለማስከተል ልንጠቀምበት እንደምንችል ይህ የእኔው ታሪክ ብቻ ሊያረጋግጥልን እንደሚችል አልጠራጠርም።

በተለይም ደግሞ አንደበታችንን እራሳችን እንኳ ልንቆጣጠረው ስለማንችል የሚያስከትለው መዘዝ እጅግ ከባድና ዘግናኝ ሊሆን ይችላል። ስለዚህም ነው (ያዕቆብ በ3+8) ላይ «ነገር ግን አንደበትን ሊገራ ማንም ሰው አይችልም» ቢል የሰጠውን ማስጠንቀቂያ ደግመን ደጋግመን ልናጤነው ይገባል። ሆኖም ግን ልንፅናናበት የምንችልበት ሌላም ከዚህ ጋር የተያያዘ እውነታ አለ። ይኸውም እራሳችንን በመንፈስ ቅዱስ ቁጥጥሮ ሥር በማዋል ለእግዚአብሔር እስካስገዛን ድረስ አንደበታችንንም ቢሆን ልንፈራው እንደማይገባ ነው። እነሆ፤ ይህን ብቃት እንቀዳጅ ዘንድ፤ የሚከተሉትን ሁለት የዳዊት ጸሎቶች አዘውትረን ልንጠቀምባቸው ይገባል፡-

«አቤቱ፤ ለአፈ ጠባቂ አኑር፤

የከንፈርጅንም መዝጊያ ጠብቅ።»

(መዝሙር (141)+3)

«አቤቱ፤ ረድኤቴ መድጋጅቴም፤

የአፈ ቃልና የልቤ አሳብ

በፈትህ ያማረ ይሁን።»

(መዝሙር (19)+14)

ስለ ደራሲው

ደሪክ ከኢንግሊዛውያን ወላጆች በሕንድ አገር ተወለዱ። ኢትን ኮሌጅና ካምብሪጅ ዩኒቨርሲቲ በሚባሉት ሁለት ገዢ የትምህርት ተቋማት የግሪክና ላቲን ቋንቋን ተማሩ። ከ1940 እስከ 1949 በነበሩበት ዓመታት በካምብሪጅ በሚገኘው ኪንግ ኮሌጅ የጥንታዊና ዘመናዊ ፍልስፍና ፕሮፌሰር በመሆን እገልግለዋል። ከዚህም በተጨማሪ በዚያው በካምብሪጅ ዩኒቨርሲቲና ኢየሩሳሌም በሚገኘው ሒብሩ ዩኒቨርሲቲ የዕብራይስጥና አረማይክ ቋንቋዎች አጥንተዋል። ደሪክ ጥቂት ሌሎች ቋንቋዎችንም ይናገራሉ።

ሁለተኛው የዓለም ጦርነት በተነሣበት በመጀመሪያዎቹ ጥቂት ዓመታት ውስጥ በአንድ የብርቲሽ ጦር ሆስፒታል ውስጥ ሠርተዋል። እዚያው እያሉ ነበር ለዘለቂታው ሕይወታቸውን በሚለውጥ ሁኔታ በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ እዳኝነትና ጌትነት ያመኑት። ስለ ሁኔታው አስመልክተውም፡-

«ከዚያ ግንኙነት ሁለት ግጥም ሃሳቦች ላይ ደርሻለሁ፡- በመጀመሪያ፤ ኢየሱስ ክርስቶስ ሕያው መሆኑን፤ ሁለተኛ፤ መጽሐፍ ቅዱስ እውነትና ለዘመናችን ጠቃሚ መልእክት ያለው ምንጊዜም ወቅታዊ መጽሐፍ መሆኑን ነው። እስከ አሁን እስከ አለሁበት ጊዜ ድረስ ይህን ድምዳሜዬን የሚያስለውጥ አንድ ምክንያት እንኳ አላገኘሁም። እነዚህ ሁለት ግጥም ሃሳቦች በሚያስደንቅና ዘላቂ በሆነ ሁኔታ የሕይወት አቅጣጫን ለውጠውታል» ብለዋል።

ሁለተኛው የዓለም ጦርነት ካበቃ በኋላም የብሪቲሽ ጦር ወደ ኢየሩሳሌም ከተማ አዛወራቸው። ከመጀመሪያ ባለቤታቸው ከሊዲያ ጋር በፈጸሙት ጋብቻ እማካይነት «የሊዲያ ሕፃናት መርጃ ድርጅት» ያሳድጋቸው ለነበሩ ስምንት ልጆች አሳዳጊ አባት ሆነዋል።

በ1948 እ.ኤ.አ የእስራኤል መንግሥት ሲመሠረት እርሳቸውና ቤተሰባቸው እዚያው ነበሩ። ደራሲና ባለቤታቸው ሊዲያ በኬንያ ሲያገለግሉ በነበረበት ወቅት ነበር ዘጠነኛውን አፍሪቃዊት ሕፃን ተቀብለው እንደ ልጃቸው ማሳደግ የጀመሩት። በ1975 እ.ኤ.አ የመጀመሪያ ባለቤታቸው ሊዲያ ከሞቱ በኋላ በ1978 እ.ኤ.አ የአሁኗ ባለቤታቸው ሩትን አገቡ። የደራሲ አገልግሎት ሁሉንም ወንጌላውያን አብያተ ክርስቲያናት የሚያቅፍ በመሆኑ ትምሕርታቸው ሰፊ ተቀባይነትን እግኝቶአል፤ የዘመናችን እውቅ የመጽሐፍ ቅዱስ መምሕር ለመሆንም አስችሎአቸዋል።

«ዛሬ ከደራሲ ፕሪንስ ጋር» የተሰኘው ፕሮግራማቸው አምስቱን የቻይንኛ ቋንቋዎች ትርጉምን ጨምሮ (ማንዳሪን፣ አሞይ፣ ካንተኒዝ፣ ሳይጋይኒዝ፣ ሰዋቱ) በስፓንሽኛና በሩሲያ ቋንቋ እየተሰራጨ ከግማሽ በላይ የዓለማችንን ክበብ ያዳርሳል። ከሰላሳ በላይ መጻሕፍትን ጽፈዋል፤ ከእነዚህም አብዛኛዎቹ ከሃምሳ በላይ ቋንቋዎች ተተርጉመዋል።

QnU

486 2161